2024/1619

2024.6.19.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2024/1619 IRÁNYELVE

(2024. május 31.)

a 2013/36/EU irányelvnek a felügyeleti hatáskörök, a szankciók, a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([1]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([2]),

mivel:

(1) A 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([3]) a felügyeleti hatáskörökkel, a szankciókkal, a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepekkel, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási (ESG-) kockázatokkal kapcsolatos módosításainak célja a bankfelügyeleti keretrendszer további harmonizációja, és végső soron a bankszektor belső piacának elmélyítése. Az illetékes hatóságoknak törekedniük kell annak biztosítására, hogy a felügyeleti keretrendszert arányos módon alkalmazzák az említett irányelvben meghatározottak szerinti intézményekre, továbbá különösen törekedniük kell arra, hogy a lehető legnagyobb mértékben csökkentsék a kis méretű és nem összetett intézmények megfelelési és jelentéstételi költségeit, kellően figyelembe véve az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([4]) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) (EBH) által 2021-ben közzétett, „Study of the cost of compliance with supervisory reporting requirements” (A felügyeleti adatszolgáltatási követelményeknek való megfelelés költségeinek elemzése) című jelentésben foglalt ajánlásokat, amely jelentés a jelentéstételi költségek 10 %–20 %-kal történő átlagos csökkentését célozta meg.

(2) Az illetékes hatóságoknak, azok személyzete tagjainak és azok irányító testületei tagjainak függetleneknek, valamint politikai és gazdasági befolyástól menteseknek kell lenniük. Az összeférhetetlenségek kockázata aláássa az uniós pénzügyi rendszer integritását, és veszélyezteti az integrált bank- és tőkepiaci unió célját. A 2013/36/EU irányelvnek részletesebb rendelkezéseket kell megállapítania a tagállamok számára annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok – ideértve személyzetük tagjait és irányító testületeik tagjait is – függetlenül és objektíven járjanak el. Ezzel összefüggésben minimumkövetelményeket kell megállapítani az összeférhetetlenségek megelőzése, valamint a „forgóajtó-jelenség” korlátozása érdekében, előírva különösen a várakozási időszakok alkalmazását, a felügyelt szervezetek által kibocsátott instrumentumokkal való kereskedés tilalmát, valamint az irányító testületek érintett tagjaira vonatkozó maximális hivatali időt. Az EBH-nak a nemzetközi bevált gyakorlatokon alapuló, az összeférhetetlenségek megelőzéséről szóló iránymutatásokat kell kiadnia az illetékes hatóságok számára.

(3) Az illetékes hatóság azon személyzetének és irányító testülete azon tagjainak, akikre várakozási időszak vonatkozik, megfelelő kompenzációra kell jogosultaknak lenniük, amelynek célja, hogy kompenzálják őket azért, mert bizonyos ideig nem tudnak munkát vállalni olyan szervezeteknél, amelyekkel kapcsolatban az említett várakozási időszak alkalmazandó. A kompenzációnak arányosnak kell lennie a vonatkozó várakozási időszak hosszával, annak formáját pedig az egyes tagállamoknak kell meghatározniuk.

(4) A felügyeleti hatóságoknak felügyeleti funkcióik ellátása során a lehető legnagyobb feddhetetlenséggel kell eljárniuk. Az átláthatóság növelése és a magas szintű etikai normák biztosítása érdekében helyénvaló, hogy a személyzet tagjai és az illetékes hatóság irányító testületének tagjai évente érdekeltségi nyilatkozatot nyújtsanak be. Ennek

([1]) HL C 248., 2022.6.30., 87. o.
([2]) Az Európai Parlament 2024. április 24-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2024. május 30-i határozata.
([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).
([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

a nyilatkozatnak információkat kell tartalmaznia a tag által birtokolt pénzügyi instrumentumokról annak érdekében, hogy csökkenteni lehessen az ezen részesedésekből esetlegesen következő összeférhetetlenségekből eredő kockázatokat, és hogy az illetékes hatóságok megfelelő módon tudják kezelni e kockázatokat. Az érdekeltségi nyilatkozat nem érintheti az alkalmazandó nemzeti szabályok szerinti, vagyonnyilatkozat benyújtására vonatkozó követelményeket.

(5) A 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 1., 2. és 6. pontjában felsorolt alapvető banki szolgáltatások nyújtásának feltételéül kell szabni egy olyan, az uniós jogban kifejezetten előírt és harmonizált engedélyezési követelményt, amely szerint a harmadik országban letelepedett, az Unióban ilyen alapvető banki szolgáltatások nyújtására törekvő vállalkozásoknak legalább fióktelepet létre kell hozniuk valamely tagállamban, és hogy az ilyen fióktelepet az uniós joggal összhangban engedélyeztetni kell, kivéve, ha a vállalkozás leányvállalaton keresztül kíván banki szolgáltatásokat nyújtani az Unióban.

(6) A banki szolgáltatások Unión kívüli igénybevétele – mint például a Kereskedelmi Világszervezetnek a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó kötelezettségvállalásokról szóló egyetértési megállapodásának keretében – változatlan marad. A fióktelep Unióban való létrehozására vonatkozó követelmény nem alkalmazandó a fordított ajánlattétel eseteire, azaz az olyan esetekre, amikor az ügyfél vagy a partner saját kizárólagos kezdeményezésére egy harmadik országban letelepedett vállalkozást keres fel banki szolgáltatások nyújtása céljából, ideértve a szolgáltatásnyújtás folytatását is, illetve olyan banki szolgáltatások nyújtása céljából, amelyek az eredetileg kértekhez szorosan kapcsolódnak. Ezen irányelv átültetésekor a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy intézkedéseket hozzanak az ügyfelek hatályos szerződések alapján szerzett jogainak megőrzése érdekében. Az említett intézkedések kizárólag abból a célból alkalmazandók, hogy megkönnyítsék az ezen irányelv végrehajtására való áttérést, és azokat a kijátszásra irányuló esetek elkerülése érdekében szűken kell meghatározni. Annak megelőzése érdekében, hogy a harmadik országbeli vállalkozások által nyújtott banki szolgáltatásokra alkalmazandó szabályokat kijátsszák, az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy nyomon kövessék e szolgáltatások nyújtását. Azon követelmény, miszerint fióktelepet kell létrehozni az Unióban, nem alkalmazandó továbbá a bankközi és az értékpapírkereskedők közötti ügyletekre sem. Emellett, a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([5]) és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([6]) előírt engedélyezési rendszer sérelme nélkül, a fióktelep létrehozására vonatkozó követelmény nem alkalmazandó azokra az esetekre sem, amikor a harmadik országbeli hitelintézetek a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének A. szakaszában felsorolt olyan befektetési szolgáltatásokat és tevékenységeket, valamint azokhoz tartozó kiegészítő szolgáltatásokat – például kapcsolódó betétgyűjtést vagy hitelnyújtást – nyújtanak az Unióban, amelyek célja az említett irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtása, ideértve a pénzügyi eszközökkel való kereskedés területén nyújtott szolgáltatásokat vagy a magánvagyonkezelést is. Az ilyen mentességnek azonban figyelembe kell vennie az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([7]) meghatározott, pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni szabályoknak való megfelelést.

(7) Az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy visszavonják a valamely hitelintézetnek adott engedélyt, ha e hitelintézetet fizetésképtelennek vagy valószínűleg fizetésképtelenné válónak nyilvánították, észszerűen nem lehet számítani arra, hogy bármilyen alternatív magánszektorbeli vagy felügyeleti intézkedés észszerű határidőn belül megakadályozná az említett hitelintézet csődjét, és nincs szükség közérdekből szanálási intézkedésre. Ilyen helyzetben a hitelintézetet az alkalmazandó nemzeti fizetésképtelenségi eljárásnak megfelelően vagy a nemzeti jog által ezen intézmények számára előírt más típusú, a piacról való rendezett kivonulást biztosító eljárásoknak megfelelően kell felszámolni, és ezért a hitelintézetnek meg kell szüntetnie azokat a tevékenységeket, amelyekre az engedélyt kapta. Mindazonáltal a fizetésképtelennek vagy valószínűleg fizetésképtelenné válónak nyilvánítás nem vonhatja automatikusan maga után az engedély visszavonását, mint más esetekben, amikor az illetékes hatóság jogosult arra, hogy visszavonja az engedélyt. Az illetékes hatóságoknak olyan módon kell gyakorolniuk hatásköreiket, amely arányos, és amely figyelembe veszi az alkalmazandó tagállami fizetésképtelenségi eljárások, köztük a meglévő bírósági eljárások jellemzőit. Az engedély visszavonására vonatkozó hatáskör ugyanakkor nem alkalmazható a fizetésképtelenségi eljárások megindításának megakadályozására vagy megszüntetésének kényszerítésére, ideértve például a bírósági moratórium vagy az aktív engedélyhez kötött egyéb intézkedések alkalmazását.

(8) Az olyan pénzügyi holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak, amelyek bankcsoportok anyavállalatai, továbbra is az (EU) 2019/878 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([8]) bevezetett azonosítási és

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/878 irányelve (2019. május 20.) a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkefenntartási intézkedések tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 253. o.).

jóváhagyási mechanizmus hatálya alá kell tartozniuk. Ez a mechanizmus lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy bizonyos pénzügyi holdingtársaságokat és vegyes pénzügyi holdingtársaságokat a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv és az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([9]) szerinti felügyeletük közvetlen hatálya és felügyeleti hatáskörük közvetlen hatálya alá vonjanak annak érdekében, hogy biztosítsák az összevont alapon történő megfelelést. Bizonyos konkrét körülmények esetén az illetékes hatóságoknak mérlegelési jogkörrel kell rendelkezniük arra, hogy mentesítsenek a jóváhagyás alól egyes pénzügyi holdingtársaságokat vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságokat, amelyeket abból a célból hoztak létre, hogy vállalkozásokban részesedéssel rendelkezzenek. Emellett annak érekében, hogy figyelembe lehessen venni bizonyos bankcsoportok sajátosságait, az összevont felügyeletet ellátó hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy engedélyezze a jóváhagyás alól mentesített pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok kivonását a bankcsoport konszolidációjának köréből. Ugyanakkor az azt lehetővé tevő hatáskört, hogy az említett szervezeteket kivonják a bankcsoport konszolidációjának köréből, csak kivételes körülmények fennállása esetén lehet gyakorolni, ha az alkalmazandó jogban meghatározott valamennyi feltétel teljesül, mely célból az érintett bankcsoportnak bizonyítania kell, hogy a kivonandó holdingtársaság nem vesz részt az adott bankcsoport irányításában, illetve annak szempontjából nem releváns.

(9) A hitelintézetek felügyeleti hatóságainak rendelkezniük kell a feladataik ellátását lehetővé tevő, és a felügyelt szervezetek által végzett különböző műveletekre kiterjedő összes hatáskörrel. E célból és az egyenlő versenyfeltételek jobb érvényesítése érdekében a felügyeleti hatóságoknak rendelkezniük kell mindazon felügyeleti hatáskörökkel, amelyek lehetővé teszik számukra a felügyelt szervezetek által végezhető jelentős műveletek felügyeletét. Ezért az illetékes hatóságokat értesíteni kell abban az esetben, ha a felügyelt szervezet által végrehajtott jelentős műveletek – ideértve a felügyelt szervezetek által pénzügyi vagy nem pénzügyi ágazatbeli szervezetekben való jelentős részesedésszerzést, felügyelt szervezetektől vagy felügyelt szervezetek részére történő jelentős vagyonátruházást, valamint a felügyelt szervezeteket érintő egyesüléseket és szétválásokat – aggályokat vetnek fel az adott szervezet prudenciális profilját vagy esetleges pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási tevékenységeit illetően. Ezen túlmenően az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy jelentős részesedések megszerzése, egyesülések vagy szétválások esetén beavatkozzanak.

(10) Az arányosság biztosítása és az indokolatlan adminisztratív terhek elkerülése érdekében az illetékes hatóságok további hatáskörei csak a jelentősnek ítélt műveletekre alkalmazandók. Csak az egyesülésre vagy szétválásra irányuló műveleteket kell automatikusan jelentős műveletként kezelni, mivel az újonnan létrehozott szervezet az egyesülésben vagy szétválásban eredetileg részt vevő szervezetekétől várhatóan jelentősen eltérő prudenciális profillal rendelkezik. Továbbá az egyesüléseket vagy a szétválásokat az érintett szervezetek az illetékes hatóságok előzetes pozitív véleményének kézhezvétele előtt nem hajthatják végre. A részesedésszerzéseket, amennyiben azok jelentőseknek minősülnek, az érintett illetékes hatóságnak hallgatólagos jóváhagyási eljárás alapján kell értékelnie.

(11) Az illetékes hatóságok számára előzetes bejelentést kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy be tudjanak avatkozni azt megelőzően, hogy sor kerülne egy jelentős műveletre. A bejelentéshez mellékelni kell azokat az információkat, amelyek alapján az illetékes hatóságok a tervezett műveletet prudenciális szempontból, valamint a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem tekintetében értékelni tudják. Az illetékes hatóságoknak az összes kért információt tartalmazó bejelentés kézhezvétele pillanatában meg kell kezdeniük az értékelést. Jelentős részesedés megszerzése esetén, vagy ha a tervezett műveletben csak ugyanazon csoporthoz tartozó pénzügyi érdekelt felek vesznek részt, az értékelést időben korlátozni kell.

(12) Jelentős részesedés megszerzése esetén az illetékes hatóság az értékelés lezárását követően a művelet kifogásolása mellett is dönthet. Amennyiben az illetékes hatóság egy adott időszakon belül nem emel kifogást a művelettel szemben, azt jóváhagyottnak kell tekinteni.

(13) A hitelintézetben való befolyásoló részesedés megszerzésére vonatkozó rendelkezéseket össze kell hangolni a jelentős részesedés intézmény általi megszerzésére vonatkozó rendelkezésekkel abban az esetben, ha ugyanazon művelet vonatkozásában mindkét értékelést el kell végezni. Megfelelő összehangolás nélkül az említett rendelkezések ahhoz vezethetnek, hogy az illetékes hatóságok által elvégzett értékelések – és végső soron az általuk hozott döntések – inkonzisztensek lesznek.

(14) Az egyesülések és szétválások tekintetében az (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([10]) harmonizált szabályokat és eljárásokat állapít meg, különösen a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülésére és szétválására vonatkozóan. Ezért az ezen irányelvben előírt, az illetékes hatóságok általi értékelési eljárásnak ki kell egészítenie az (EU) 2017/1132 irányelvben meghatározott eljárást, és az értékelési eljárás nem lehet ellentétes az említett irányelv egyetlen rendelkezésével sem. Az (EU) 2017/1132 irányelv hatálya alá tartozó, határokon átnyúló egyesülések és szétválások esetében az illetékes hatóság indokolással ellátott véleménye részét kell, hogy képezze annak az értékelésnek, amely az összes vonatkozó feltételnek való megfelelést, valamint az egyesülést vagy a szétválást megelőző tanúsítványhoz szükséges valamennyi eljárás és alaki követelmény teljesítésének

([9]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

([10]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1132 irányelve (2017. június 14.) a társasági jog egyes vonatkozásairól (HL L 169., 2017.6.30., 46. o.).

megfelelőségét vizsgálja. Az indokolással ellátott véleményt ezért továbbítani kell az egyesülést vagy a szétválást megelőző, az (EU) 2017/1132 irányelv szerinti tanúsítvány kiállításáért felelős kijelölt nemzeti hatóságnak.

(15) Bizonyos helyzetekben, például amikor különböző tagállamokban letelepedett szervezetek érintettek, a műveletekhez több bejelentésre és különböző illetékes hatóságok általi értékelésre lehet szükség, és e műveletek ezért e hatóságok hatékony együttműködését teszik szükségessé. Ezért meg kell határozni az együttműködési kötelezettségeket, különösen a határokon átnyúló korai bejelentéseket, a – többek között a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemért felelős hatóságokkal folytatott – zökkenőmentes információcserét, valamint az értékelési folyamat koordinációját.

(16) Az EBH-t fel kell hatalmazni arra, hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket, végrehajtás-technikai standardtervezeteket és iránymutatásokat dolgozzon ki a további felügyeleti hatáskörök megfelelő alkalmazási keretének biztosítása érdekében. Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteknek és végrehajtás-technikai standardtervezeteknek különösen az illetékes hatóságok által beszerzendő információkat, az értékelendő elemeket és – amennyiben egynél több illetékes hatóság érintett – a szükséges együttműködést kell meghatározniuk. Ezek a különböző elemek elengedhetetlenek annak biztosításához, hogy egy kellően harmonizált felügyeleti módszertan segítségével a további hatáskörökre vonatkozó rendelkezéseket hatékonyan, a lehető legkisebb adminisztratív többletteher mellett lehessen végrehajtani.

(17) A harmadik országbeli vállalkozások által valamely tagállamban banki szolgáltatások nyújtása céljából létrehozott fióktelepek szabályozása a nemzeti jog hatálya alá tartozik, és azt a 2013/36/EU irányelv csak nagyon korlátozott mértékben harmonizálja. Bár a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek jelentős és egyre növekvő mértékben jelen vannak az uniós bankpiacokon, jelenleg csak nagyon általános tájékoztatási követelmények vonatkoznak rájuk, uniós szintű prudenciális előírások vagy felügyeleti együttműködési intézkedések pedig egyáltalán nem. A közös prudenciális keret teljes hiánya miatt a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek különböző prudenciális szinteket és hatásköröket előíró, eltérő nemzeti követelmények hatálya alá tartoznak. Ezenkívül az illetékes hatóságok nem rendelkeznek átfogó információkkal és a szükséges felügyeleti eszközökkel ahhoz, hogy megfelelően nyomon követhessék az egy vagy több tagállamban fióktelepeken és leányvállalatokon keresztül működő harmadik országbeli csoportok által okozott egyedi kockázatokat. Jelenleg nincs rájuk vonatkozó integrált felügyeleti rendszer, és a harmadik országbeli csoport egyes fióktelepeinek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok nem kötelesek információt cserélni az ugyanazon csoporthoz tartozó többi fióktelepet és leányvállalatot felügyelő illetékes hatóságokkal. Egy ennyire széttagolt szabályozási környezet kockázatot jelent az Unióban a pénzügyi stabilitásra és a piaci integritásra nézve, és ezt a környezetet a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepekre vonatkozó harmonizált szabályozási keret létrehozásával megfelelően kezelni kell. Ennek a keretnek az engedélyezésre, a prudenciális előírásokra, a belső irányításra, a felügyeletre és a jelentéstételre vonatkozó közös minimumkövetelményeket kell tartalmaznia. E követelményeknek azokra az előírásokra kell épülniük, amelyeket a tagállamok a területükön működő, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepekre már alkalmaznak, és figyelembe kell venniük a harmadik országok által a külföldi fióktelepekre alkalmazott hasonló vagy egyenértékű követelményeket is annak érdekében, hogy biztosítsák a tagállamok közötti összhangot, és összehangolják az Unió harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepekre vonatkozó szabályozási keretrendszerét az e területen érvényesülő nemzetközi gyakorlatokkal.

(18) A harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek engedélyezése és felügyelete során az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni felügyeleti funkcióik hatékony ellátását. E célból hozzáférést kell kapniuk az érintett harmadik ország felügyeleti hatóságaitól a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep központi vállalkozására vonatkozó valamennyi szükséges információhoz, továbbá hatékonyan össze kell tudniuk hangolni felügyeleti tevékenységeiket a harmadik ország felügyeleti hatóságainak felügyeleti tevékenységeivel. Mielőtt egy harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep megkezdi tevékenységét valamely tagállamban, az illetékes hatóságoknak törekedniük kell arra, hogy az együttműködés és az információcsere lehetővé tétele érdekében megállapodást kössenek az érintett harmadik ország felügyeleti hatóságával. Ennek a megállapodásnak az EBH által az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének (5) bekezdésével összhangban kidolgozott igazgatásimegállapodás-mintákon kell alapulnia. Az illetékes hatóságoknak be kell nyújtaniuk az EBH-nak az ilyen megállapodásokra vonatkozó információkat. Amennyiben nem lehetséges az EBH által kidolgozott mintán alapuló igazgatási megállapodást kötni, az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy más megállapodásokat– például levélváltást – vegyenek igénybe annak biztosítása érdekében, hogy elláthassák felügyeleti funkcióikat.

(19) Az arányosság érdekében a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek vonatkozásában előírt minimumkövetelményeknek arányban kell állniuk azokkal a kockázatokkal, amelyeket e fióktelepek az Unióban és a tagállamokban a pénzügyi stabilitásra és a piaci integritásra nézve jelentenek. A harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeket ezért vagy az 1. osztályba kell sorolni, amennyiben kockázatosabbaknak minősülnek, vagy egyéb esetben – amennyiben kis méretűeknek és nem összetetteknek tekintik őket, valamint nem jelentenek jelentős pénzügyi stabilitási kockázatot – a 2. osztályba (összhangban a „kis méretű és nem összetett intézmény”-nek az 575/2013/EU rendeletben szereplő fogalommeghatározásával). Ennek megfelelően azokat a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeket, amelyek könyvelt eszközállománya egy adott tagállamban legalább 5 milliárd EUR, nagyobb méretük és összetettségük miatt magasabb kockázatot jelentőknek kell tekinteni, mivel csődjük jelentős zavart okozhat a tagállam bankszolgáltatási piacán vagy bankrendszerében. A lakossági betétek fogadására engedéllyel rendelkező, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeket méretüktől függetlenül szintén kockázatosabbaknak kell tekinteni, amennyiben az említett lakossági betétek összege meghalad egy bizonyos küszöbértéket, ahhoz mérten, ha a csődjük rendkívül kiszolgáltatott betéteseket érinthet, és megingathatja a tagállam

bankrendszerének biztonságába és megbízhatóságába, valamint e bankrendszer azon képességébe vetett bizalmat, hogy képes megvédeni a polgárok megtakarításait. Ezért a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek e két típusa egyaránt az 1. osztályba sorolandó.

(20) A harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek akkor is az 1. osztályba sorolandók, ha a központi vállalkozás egy olyan szabályozás hatálya alá tartozik, amely felügyeletéről és végrehajtásáról nem állapították meg, hogy legalább egyenértékű a 2013/36/EU irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben előírtakkal, vagy ha az érintett harmadik ország olyan kiemelt kockázatot jelentő harmadik országként van nyilvántartva, amelynek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszereit az (EU) 2015/849 irányelv értelmében stratégiai hiányosságok jellemzik. Az említett, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek jelentős kockázatot jelentenek az Unióban és a letelepedési helyük szerinti tagállamban a pénzügyi stabilitására nézve, mivel a központi vállalkozásukra alkalmazandó szabályozási vagy pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni keretrendszer nem veszi megfelelően figyelembe a fióktelep által a tagállamban folytatott tevékenységekből eredő konkrét kockázatokat, illetve nem teszi lehetővé az említett kockázatok vagy a harmadik országbeli csoportból eredő, a tagállami partnereket érintő kockázatok megfelelő nyomon követését. Annak megállapítása céljából, hogy a harmadik ország banki prudenciális és felügyeleti előírásai egyenértékűek-e az uniós előírásokkal, a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy előírja az EBH számára, hogy az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkével összhangban végezzen értékelést és adjon ki jelentést az érintett harmadik ország banki szabályozási keretéről. Az EBH-nak biztosítania kell, hogy az értékelést szigorú és átlátható módon, megbízható módszertan szerint végezzék el. Ezen túlmenően az EBH-nak konzultálnia kell és szorosan együtt kell működnie a harmadik ország felügyeleti hatóságaival, bankszabályozásáért felelős kormányzati szerveivel, valamint adott esetben a magánszektor szereplőivel, törekedve arra, hogy e feleket tisztességes bánásmódban részesítse, és lehetőséget biztosítson számukra a dokumentumok és észrevételek észszerű időkereten belüli benyújtására. Az EBH-nak biztosítania kell továbbá, hogy a kiadott jelentés megfelelő indoklással ellátva, részletesen ismertesse az értékelt kérdéseket, és észszerű időkereten belül elkészüljön. Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek banki szabályozási keretének egyenértékűségére vonatkozó határozatok elfogadása céljából. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([11]) megfelelően kell gyakorolni.

(21) Az illetékes hatóságoknak kifejezett hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy eseti alapon előírják a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek számára, hogy a 2013/36/EU irányelv III. címe 1. fejezete szerinti engedélyt kérjenek legalább abban az esetben, ha ezek a fióktelepek más tagállamokbeli ügyfelekkel vagy partnerekkel a belső piaci szabályokat megsértve folytatnak tevékenységet, vagy ha jelentős kockázatot jelentenek az Unió vagy a letelepedési helyük szerinti tagállam pénzügyi stabilitására nézve, vagy ha az összes olyan, harmadik országbeli vállalathoz tartozó, az Unióban található fióktelep eszközeinek összesített összege, amely ugyanahhoz a harmadik országbeli csoporthoz tartozik, legalább 40 milliárd EUR, vagy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep eszközeinek összege a létesítés helye szerinti tagállamban legalább 10 milliárd EUR. Ezenkívül, az illetékes hatóságok számára elő kell írni annak értékelését, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek rendszerszintű jelentőségűek-e, amennyiben az összes olyan, harmadik országbeli vállalathoz tartozó, az Unióban található fióktelep eszközeinek összesített összege, amely ugyanahhoz a harmadik országbeli csoporthoz tartozik, legalább 40 milliárd EUR. Az összes olyan, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepet, amely ugyanazon, egyetlen tagállamban vagy Unió-szerte letelepedett, harmadik országbeli csoporthoz tartozik, a vonatkozó illetékes hatóságaik általi ilyen értékelés alá vonni. Ebben az értékelésben konkrét kritériumok alapján meg kell vizsgálni, hogy az említett fióktelepek a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet értelmében „rendszerszinten jelentősnek” minősülő intézményekéhez hasonló kockázatot jelentenek-e az Unió vagy annak tagállamai pénzügyi stabilitására nézve. Amennyiben az illetékes hatóságok arra a következtetésre jutnak, hogy a harmadik országbeli vállalatokhoz tartozó fióktelepek rendszerszinten jelentősek, úgy olyan követelményeket kell előírniuk számukra, amelyek alkalmasak a pénzügyi stabilitást fenyegető kockázatok enyhítésére. E célból az illetékes hatóságok számára hatáskört kell biztosítani ahhoz, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeket a banki tevékenységük adott tagállamban vagy Unió-szerte történő további folytatása feltételeként arra kötelezzék, hogy a 2013/36/EU irányelvben meghatározott leányintézményi formában történő működés iránti engedélyért folyamodjanak. Ezen túlmenően az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy egyéb követelményeket is előírhassanak, különösen azt, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek – annak érdekében, hogy elveszítsék rendszerszintű jelentőségüket – alakítsák át az Unión belül kezelt eszközeik vagy az Unióban folytatott tevékenységeik szerkezetét, illetve további tőke-, likviditási, jelentéstételi vagy közzétételi követelményeknek feleljenek meg, amennyiben ez elegendő a pénzügyi stabilitást fenyegető kockázatok kezeléséhez. Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy eltekintsenek az említett követelményeknek a rendszerszinten jelentősnek minősített, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek számára történő előírásától, amely esetben indokolással ellátott értesítést kell küldeniük az EBH-nak és azon tagállamok illetékes hatóságainak, amelyekben az érintett harmadik országbeli csoport harmadik országbeli vállalathoz tartozó egyéb fióktelepeket vagy leányintézményeket létesített. Az uniós szintű következmények mérlegelése érdekében azoknak az illetékes hatóságoknak, amelyek úgy döntenek, hogy gyakorolják a leányintézményi formában történő működés iránti engedély előírására vonatkozó hatáskörüket, előzetesen konzultálniuk kell az EBH-val és az érintett illetékes hatóságokkal.

([11]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(22) Az Unión belül fióktelepekkel és leányvállalatokkal jelen lévő, harmadik országbeli csoportra vonatkozó felügyeleti határozatok következetességének előmozdítása érdekében az illetékes hatóságoknak a rendszerszintű jelentőség értékelésének elvégzése során konzultálniuk kell az EBH-val és azon tagállamok illetékes hatóságaival, amelyek területén az adott, harmadik országbeli csoport egyéb, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeket vagy leányintézményeket hozott létre, a pénzügyi stabilitással kapcsolatos azon kockázatok értékelése céljából, amelyeket az adott, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep a letelepedési helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokra nézve jelenthet.

(23) Az illetékes hatóságoknak rendszeresen felül kell vizsgálniuk, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek megfelelnek-e a 2013/36/EU irányelv vonatkozó követelményeinek, és e fióktelepekre vonatkozóan felügyeleti intézkedéseket kell hozniuk az említett követelményeknek való megfelelés biztosítása vagy helyreállítása érdekében. Annak érdekében, hogy könnyebben lehessen hatékonyan felügyelni az említett követelményeknek a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek általi teljesítését, valamint hogy átfogóan át lehessen tekinteni a harmadik országbeli csoportok Unión belüli tevékenységeit, közös felügyeleti és pénzügyi jelentéseket kell – egységes sablonok alkalmazásával – az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátani. Az EBH-t meg kell bízni azzal, hogy végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozzon ki az említett sablonokra vonatkozóan. Ezen túlmenően megfelelő együttműködési mechanizmusokat kell kialakítani az illetékes hatóságok között annak biztosítása céljából, hogy az Unióban harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeken keresztül működő, harmadik országbeli csoportok valamennyi tevékenysége átfogó felügyelet alá tartozzon, megelőzhető legyen az e csoportokra az uniós jog szerint alkalmazandó követelmények kijátszása, valamint minimálisra csökkenjenek az Unión belüli pénzügyi stabilitást fenyegető potenciális kockázatok. Ennek megfelelően a harmadik országbeli csoportok Unión belüli felügyeleti kollégiumainak hatáskörébe kell tartozniuk mindenekelőtt az 1. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeknek. Amennyiben ilyen kollégium még nem létezik, az illetékes hatóságoknak eseti kollégiumot kell létrehozniuk az ugyanazon csoporthoz tartozó valamennyi 1. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep felügyeletére, amennyiben az említett csoport egynél több tagállamban működik.

(24) A harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepekre vonatkozó uniós keretrendszert azon mérlegelési jogkör sérelme nélkül kell alkalmazni, amelynek alapján a tagállamok jelenleg általános alapon úgy rendelkezhetnek, hogy a területükön bizonyos harmadik országokból származó harmadik országbeli vállalkozások kizárólag a 2013/36/EU irányelv III. címének 1. fejezetével összhangban engedélyezett leányintézményeken keresztül folytathatnak banki tevékenységet. Ez a követelmény vonatkozhat egyrészt azokra a harmadik országokra, amelyek banki prudenciális és felügyeleti standardjai nem egyenértékűek az adott tagállam nemzeti joga szerinti standardokkal, másrészt azokra a harmadik országokra, amelyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszereit stratégiai hiányosságok jellemzik.

(25) A jelenleg alkalmazandó titoktartási szabályok ellenére javítani kell az illetékes hatóságok és az adóhatóságok közötti információcserét. Az információcserének minden esetben összhangban kell lennie a nemzeti joggal, és amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az érintett illetékes hatóságoknak meg kell állapodniuk az információ nyilvánosságra hozataláról.

(26) Alapvető fontosságú, hogy az intézmények, a pénzügyi holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok mind uniós szinten, mind pedig az egyes tagállamok szintjén megfeleljenek a prudenciális követelményeknek, így garantálva a biztonságos és megbízható működésüket, és megőrizve a pénzügyi rendszer stabilitását. Ezért az Európai Központi Banknak (EKB) és az illetékes nemzeti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy megfelelő időben, határozott intézkedéseket hozzanak, amennyiben ezek az intézmények, pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok, valamint tényleges vezetőik nem tesznek eleget a prudenciális követelményeknek vagy a felügyeleti határozatoknak.

(27) A szankcionálási hatáskörök terén az egyenlő feltételek biztosítása érdekében a tagállamok számára elő kell írni, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókkal, kényszerítő bírságokkal és egyéb közigazgatási intézkedésekkel szankcionálják a 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseknek, valamint az 575/2013/EU rendeletnek vagy az illetékes hatóság által az említett rendelkezések vagy az említett rendelet alapján hozott határozatoknak a megsértését. Ezeknek a közigazgatási szankcióknak, kényszerítő bírságoknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek meg kell felelniük bizonyos minimumkövetelményeknek, ideértve azokat a minimális hatásköröket, amelyekkel az illetékes hatóságoknak a szankciók kiszabhatóságához rendelkezniük kell, azokat a kritériumokat, amelyeket az illetékes hatóságoknak a szankciók alkalmazása során figyelembe kell venniük, a közzétételi követelményeket vagy a közigazgatási szankciók és a kényszerítő bírságok mértékét. Az EBH-t meg kell bízni azzal, hogy jelentést nyújtson be az illetékes hatóságok közötti, a közigazgatási szankciók, a kényszerítő bírságok és az egyéb közigazgatási intézkedések alkalmazásával kapcsolatos együttműködésről.

(28) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy közigazgatási szankciókat szabjanak ki, ha az adott jogsértés a nemzeti büntetőjog hatálya alá is tartozik. Az illetékes hatóságoknak a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és a közigazgatási pénzbírságok mértékének meghatározásakor figyelembe kell venniük minden olyan korábbi esetleges büntetőjogi szankciót, amelyet a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személyre ugyanazon jogsértésért korábban kiszabtak. Így biztosítható, hogy az ugyanazon jogellenes cselekmény miatt indított közigazgatási és büntetőeljárások halmozódása esetén a büntető célú közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések súlyossága arra a szintre korlátozódjon, ami az adott jogsértés súlyossága tekintetében indokolt. E célból a tagállamoknak megfelelő mechanizmusokat kell bevezetniük annak biztosítására, hogy az illetékes hatóságok és igazságügyi hatóságok kellő időben megfelelő tájékoztatást kapjanak az ugyanazon természetes vagy jogi személy ellen indított bármely közigazgatási vagy büntetőeljárásról.

(29) A közigazgatási pénzbírságoknak visszatartó hatással kell bírniuk annak megelőzése érdekében, hogy a 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseket vagy az 575/2013/EU rendeletet megsértő természetes vagy jogi személyek a jövőben azonos vagy hasonló magatartást kövessenek el. A jogi személyekre kiszabott közigazgatási pénzbírságokat következetesen kell alkalmazni, különösen az ilyen szankciók maximális összegének meghatározása tekintetében, amelynek során figyelembe kell venni az érintett vállalkozás teljes éves nettó árbevételét. Mindazonáltal a teljes éves nettó árbevételnek a 2013/36/EU irányelv szerinti fogalma jelenleg sem nem kimerítő, sem nem kellően egyértelmű ahhoz, hogy egyenlő feltételeket biztosítson a közigazgatási pénzbírságok alkalmazása tekintetében. Annak biztosítása érdekében, hogy a számítás Unió-szerte következetes legyen, a 2013/36/EU irányelvben meg kell állapítani a teljes éves nettó árbevétel kiszámításakor figyelembe veendő elemek jegyzékét.

(30) A közigazgatási pénzbírságok kiszabása mellett az illetékes hatóságokat arra is fel kell hatalmazni, hogy kényszerítő bírságokat szabjanak ki az intézményekre, a pénzügyi holdingtársaságokra, a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra, valamint az irányítási funkciót ellátó vezető testület azon tagjaira, a felső vezetésnek azon tagjaira, a kulcsfontosságú funkciót betöltő azon személyekre, a jelentős kockázatot vállaló azon más személyekre, valamint bármely más olyan természetes személyre, akikről a nemzeti joggal összhangban megállapításra került, hogy felelősség terheli őket a 2013/36/EU irányelvet átültető tagállami rendelkezéseknek való megfelelésre vonatkozó kötelezettségnek, valamint az 575/2013/EU rendelet szerinti kötelezettségeiknek vagy egy illetékes hatóság által az említett rendelkezések vagy az említett rendelet alapján hozott valamely határozat szerinti kötelezettségeiknek a megsértéséért. A tagállamoknak konkrét szabályokat és hatékony mechanizmusokat kell meghatározniuk a kényszerítő bírságok alkalmazására vonatkozóan. Kényszerítő bírságot folytatólagos jogsértés esetén kell kiszabni. Az érintett személyek alkalmazandó jog szerinti eljárási jogainak, többek között a meghallgatáshoz való joguknak a sérelme nélkül, az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a kényszerítő bírságot a jogsértő félnek a megfelelés helyreállítására irányuló előzetes megkeresése, felszólítása vagy figyelmeztetése nélkül rendeljék el. Mivel a kényszerítő bírság célja, hogy a természetes vagy jogi személyeket a folyamatban lévő jogsértés megszüntetésére kényszerítse, a kényszerítő bírság alkalmazása nem lehet akadálya annak, hogy az illetékes hatóságok ugyanazon jogsértés miatt további közigazgatási szankciókat is kiszabjanak. Biztosítani kell, hogy a kényszerítő bírság úgy is kiszabható legyen egy adott időpontban, hogy alkalmazása csak egy későbbi időpontban kezdődik meg. Ha a tagállamok másként nem rendelkeznek, a kényszerítő bírságokat napi alapon kell kiszámítani.

(31) A jogsértéseket követő, lehető legszélesebb körű fellépés érdekében és a további jogsértések megelőzése céljából lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy további közigazgatási szankciókat és magasabb összegű közigazgatási pénzbírságokat és kényszerítő bírságokat alkalmazzanak, tekintet nélkül arra, hogy az ilyen jogsértések a nemzeti jog szerint közigazgatási szankció vagy más közigazgatási intézkedés tárgyát képezik-e.

(32) Kényszerítő bírság kiszabásakor az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a kényszerítő bírságnak a jogsértő természetes vagy jogi személy pénzügyi helyzetére gyakorolt lehetséges hatását, és törekednie kell annak elkerülésére, hogy a szankció a jogsértést elkövető természetes vagy jogi személy fizetésképtelenné válásához vezessen, súlyos pénzügyi nehézségeket okozzon számára, vagy a természetes személy éves jövedelmének, vagy a jogi személy teljes éves nettó árbevételének aránytalanul nagy százalékarányát képviselje. Az illetékes hatóságoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy kényszerítő bírságot szabjanak ki a vezető testület azon tagjaira, a felső vezetés azon tagjaira, a kulcsfontosságú funkciót betöltő személyekre, a jelentős kockázatot vállaló más személyekre, valamint bármely más olyan természetes személyre, akiről megállapították, hogy – akár egyénileg, akár együttesen – közvetlen felelősség terheli a jogsértésért.

(33) Lehetővé kell tenni, hogy kivételes esetben, amennyiben valamely tagállam jogrendszere nem teszi lehetővé az ezen irányelvben előírt közigazgatási szankciók kiszabását, a közigazgatási szankciókra vonatkozó szabályokat – kivételes jelleggel – oly módon alkalmazzák, hogy a szankciót az illetékes hatóság kezdeményezze és az igazságügyi hatóság szabja ki. Mindazonáltal e tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az említett szabályok és szankciók alkalmazásának hatása egyenértékű legyen az illetékes hatóságok által kiszabott közigazgatási szankciók hatásával. Az előírt szankcióknak ezért hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(34) A 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseknek és az 575/2013/EU rendeletnek a megsértése esetén alkalmazandó megfelelő szankciók meghatározása érdekében ki kell egészíteni a közigazgatási szankciók, kényszerítő bírságok és egyéb közigazgatási intézkedések hatálya alá tartozó jogsértések jegyzékét. Ennélfogva módosítani kell a jogsértéseknek a 2013/36/EU irányelvben foglalt jegyzékét.

(35) A pénzügyi eszközökről szóló, 9. sz. nemzetközi pénzügyi beszámolási standard (IFRS 9) 2018. január 1-jei bevezetését követően a várható hitelezési veszteségek számításának eredménye, amely modellezési módszereken alapul, közvetlenül befolyásolja az intézmények szavatolótőkéjének összegét és szabályozói mutatóit. Ugyanezek a modellezési módszerek szolgálnak alapul a várható hitelezési veszteségek kiszámításához is, amennyiben az intézmények a nemzeti számviteli szabályozást alkalmazzák. Ezért fontos, hogy az illetékes hatóságok és az EBH tisztában legyenek azzal, hogy ezek a számítások milyen hatást gyakorolnak a kockázattal súlyozott eszközök értéktartományára és a hasonló kitettségek miatti szavatolótőke-követelményekre. E célból a teljesítményértékelésnek ki kell terjednie az említett modellezési módszerekre is. Tekintettel arra, hogy a szavatolótőke-követelményeket a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer szerint számító intézmények a várható hitelezési veszteségek

kiszámítására az IFRS 9 szerinti modelleket is alkalmazhatnak, az arányosság elvének figyelembevételével ezeket az intézményeket is be kell vonni a teljesítményértékelésbe.

(36) Az (EU) 2019/876 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([12]) a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott felülvizsgált piaci kockázati keretrendszer bevezetésével módosította az 575/2013/EU rendeletet. Az új keretrendszer részét képező alternatív sztenderd módszer lehetővé teszi, hogy az intézmények modellezzenek bizonyos, a kockázattal súlyozott eszközök és a piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámításához használt paramétereket. Fontos ezért, hogy az illetékes hatóságok és az EBH világos képet kapjanak a kockázattal súlyozott eszközök és a szavatolótőke-követelmények azon értéktartományáról, amely hasonló kitettségek esetében egyfelől az alternatív, belső modellen alapuló módszerből, másfelől az alternatív sztenderd módszerből adódhat. Ennek eredményeként a piaci kockázatértékelésnek az arányosság elvének figyelembevételével ki kell terjednie a felülvizsgált sztenderd és belső modellen alapuló módszerekre.

(37) A fenntartható gazdaságra való – az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében 2015. december 12-én elfogadott Párizsi Megállapodásban ([13]) (a továbbiakban: a Párizsi Megállapodás) és az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjében előirányzott – globális átállás mélyreható társadalmi-gazdasági átalakulást igényel, valamint a köz- és a magánszektor jelentős pénzügyi forrásainak mozgósításától függ. A Bizottság által a 2019. december 11-i közleményében előterjesztett európai zöld megállapodással az Unió elkötelezte magát amellett, hogy 2050-ra klímasemlegessé váljon. A pénzügyi rendszer fontos szerepet játszik ezen átállás támogatásában, amely nemcsak a felmerülő lehetőségek megragadására és támogatására vonatkozik, hanem az azzal járó kockázatok megfelelő kezelésére is. Mivel ezek a kockázatok mind az egyes intézmények, mind a pénzügyi rendszer egészének stabilitására hatással lehetnek, olyan, megerősített prudenciális szabályozási keretre van szükség, amely jobban integrálja a kapcsolódó kockázatokat.

(38) A fenntartható, klímasemleges és körforgásos gazdaságra való átállás példátlan mértékű feladat, amely jelentős hatással lesz a pénzügyi rendszerre. 2018-ban a pénzügyi rendszer zöldítésével foglalkozó központi banki és felügyeleti hálózat elismerte, hogy az éghajlattal kapcsolatos kockázatok pénzügyi kockázatot jelentenek. A Bizottság „A fenntartható gazdaságra való átállás finanszírozási stratégiája” című, 2021. július 6-i közleményében (a továbbiakban: a fenntartható finanszírozásra vonatkozó megújított uniós stratégia) hangsúlyozza, hogy az ESG-kockázatok, valamint az éghajlatváltozás fizikai hatásaiból, a biológiai sokféleség csökkenéséből és különösen az ökoszisztémák szélesebb körű környezeti károsodásából származó kockázatok példátlan kihívást jelentenek az Unió gazdasága és a pénzügyi rendszer stabilitása számára. Ezek a kockázatok olyan sajátosságokat hordoznak, mint például a jövőre vonatkozó jellegük, továbbá rövid, közép- és hosszú távon jelentkező egyedi hatásaik. Konkrétabban, az éghajlattal kapcsolatos és az egyéb környezeti kockázatok – például a környezetkárosodásból és a biológiai sokféleség csökkenéséből származó kockázatok – sajátos jellege mind az átállási, mind a fizikai kockázatok tekintetében megköveteli, hogy e kockázatokat hosszú távon, legalább 10 éves távlatban kezeljék.

(39) A fenntartható, klímasemleges és körforgásos gazdaságra való átállás hosszú távú és mélyreható jellege jelentősen átalakítja majd az intézmények üzleti modelljeit. A pénzügyi ágazat, és különösen a hitelintézetek részéről megfelelő alkalmazkodásra van szükség ahhoz, hogy 2050-re az Unió gazdaságában elérjük a nettó zéró üvegházhatású-gáz-kibocsátási célt, miközben ellenőrzés alatt tartjuk a folyamattal együtt járó kockázatokat. Az illetékes hatóságokat ezért fel kell hatalmazni arra, hogy értékeljék ezt az alkalmazkodási folyamatot, és beavatkozzanak azokban azon esetekben, amikor az intézmények oly módon kezelik az éghajlati kockázatokat, valamint a környezetkárosodásból és a biológiai sokféleség csökkenéséből származó kockázatokat, hogy az veszélyezteti az egyes intézmények vagy általában a pénzügyi rendszer stabilitását. Az illetékes hatóságoknak emellett nyomon követést kell folytatniuk e tekintetben, és lehetővé kell tenni a számukra, hogy beavatkozzanak abban az esetben, ha kockázatok merülnek fel az ESG-tényezőkkel kapcsolatos releváns uniós és tagállami szabályozási célkitűzésekkel – például az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([14]), az „»Irány az 55 %!«: Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai célkitűzésének megvalósítása a klímasemlegesség elérése érdekében” című, 2021. július 14-i bizottsági közleményben (a továbbiakban: „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag) és a biológiai sokféleségről szóló ENSZ-egyezmény részes felei által 2022. december 19-én elfogadott, a biológiai sokféleségről szóló Kunming-Montreal megállapodásban meghatározott célkitűzésekkel –, valamint, amennyiben ez a nemzetközileg aktív intézmények esetében releváns, harmadik országok jogi és szabályozási célkitűzéseivel összefüggő átállási

([12]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 1. o.).

([13]) HL L 282., 2016.10.19., 4. o.

([14]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

tendenciákból fakadóan, és mindez kockázatokat eredményez az üzleti modellekre és stratégiákra, illetve a pénzügyi stabilitásra nézve. Az illetékes hatóságokat arra is fel kell hatalmazni, hogy megerősítsék az intézmények prudenciális terveiben előirányzott célértékeket, intézkedéseket és fellépéseket, amennyiben úgy vélik, hogy azok nem elégségesek az ESG-kockázatok rövid, közép- és hosszú távú kezeléséhez, és e tekintetben jelentős kockázatot jelenthetnek ezen intézmények fizetőképességére nézve. Az éghajlati kockázatokat és – tágabb halmazként – a környezeti kockázatokat a társadalmi kockázatokkal és az irányítási kockázatokkal együtt kell figyelembe venni egyetlen kockázati kategóriában, hogy lehetővé váljon e tényezők átfogó és összehangolt integrálása, mivel ezek gyakran összefonódnak egymással. Az ESG-kockázatok szorosan kapcsolódnak a fenntarthatóság koncepciójához, mivel az ESG-tényezők képezik a fenntarthatóság három fő pillérét.

(40) Az ESG-tényezők negatív hatásaival szembeni megfelelő reziliencia fenntartása érdekében az Unióban letelepedett intézményeknek képesnek kell lenniük az ESG-kockázatok szisztematikus azonosítására, mérésére és kezelésére, a felügyeleti hatóságaikat pedig kötelezni kell arra, hogy az egyes intézmények szintjén és rendszerszinten egyaránt értékeljék a kockázatokat, elsőbbséget biztosítva a környezeti tényezőknek, majd az értékelés módszereinek és eszközeinek fejlődésével egyre inkább figyelembe véve az egyéb fenntarthatósági tényezőket is. Az intézményeket kötelezni kell annak értékelésére, hogy a portfólióik mennyire vannak összhangban az Unió azon törekvésével, hogy 2050-re klímasemlegessé váljon, valamint megelőzze a környezetkárosodást és a biológiai sokféleség csökkenését. Elő kell írni az intézmények számára, hogy konkrét terveket dolgozzanak ki azon pénzügyi kockázatok kezelésére vonatkozóan, amelyek rövid, közép- és hosszú távon az ESG-tényezőkből erednek, ideértve többek között az Unió és a tagállamok szabályozási célkitűzéseivel – például a Párizsi Megállapodásban, az (EU) 2021/1119 rendeletben, az „Irány az 55 %!" intézkedéscsomagban és a biológiai sokféleségről szóló Kunming-Montreal megállapodásban meghatározott célkitűzésekkel –, valamint, amennyiben ez a nemzetközileg aktív intézmények esetében releváns, harmadik országok jogi és szabályozási célkitűzéseivel összefüggő átállási tendenciákból fakadó kockázatokat. Az intézmények számára elő kell írni, hogy az ESG-kockázatok kezelésére megbízható vállalatirányítási rendszerekkel és belső folyamatokkal, továbbá a vezető testületeik által jóváhagyott olyan stratégiákkal rendelkezzenek, amelyek az ESG-tényezők tekintetében nemcsak a jelenlegi, hanem a későbbi hatásokat is figyelembe veszik. Az említett kockázatok negatív hatásaival szembeni reziliencia megerősítése szempontjából szintén kulcsfontosságú lesz az intézmények vezető testületeinek az ESG-tényezőkkel kapcsolatos kollektív tudása és szemléletmódja, valamint az ESG-kockázatok kezelésére biztosított belső tőkeallokáció. Az ESG-kockázatok sajátosságai miatt az egyes intézmények értelmezései, mérései és irányítási gyakorlatai jelentősen eltérhetnek egymástól. Az Unión belüli konvergencia biztosítása és az ESG-kockázatok egységes értelmezése érdekében megfelelő fogalommeghatározásokat és az említett kockázatok értékelésére vonatkozó minimumszabályokat kell megállapítani egy prudenciális szabályozási keretben. E cél elérése érdekében fogalommeghatározásokat kell beilleszteni a 2013/36/EU irányelvbe, az EBH-t pedig fel kell hatalmazni arra, hogy olyan minimális referenciamódszereket írjon elő, amelyekkel értékelhető az ESG-kockázatoknak az intézmények pénzügyi stabilitására gyakorolt hatása, elsőbbséget biztosítva a környezeti tényezők hatásának. Mivel az ESG-kockázatok jövőre vonatkozó jellege okán a forgatókönyv-elemzés és a stressztesztelés, valamint az e kockázatok kezelésére vonatkozó tervek különösen informatív értékelési eszközöknek minősülnek, az EBH-t fel kell hatalmazni arra is, hogy egységes kritériumokat dolgozzon ki az említett kockázatok kezelésére irányuló tervek tartalmára, valamint a forgatókönyvek meghatározására és a stressztesztelési módszerek alkalmazására vonatkozóan. Az EBH-nak a forgatókönyveit a rendelkezésre álló tudományos bizonyítékokra kell alapoznia, a pénzügyi rendszer zöldítésével foglalkozó központi banki és felügyeleti hálózat munkájára, valamint az összes érintett hatóság között a közös módszertani alap kidolgozása céljából folytatott együttműködés megerősítése érdekében a Bizottság által tett erőfeszítésekre támaszkodva, a fenntartható finanszírozásra vonatkozó megújított uniós stratégiában foglaltaknak megfelelően. Elsőbbséget kell élvezniük a környezettel kapcsolatos kockázatoknak – beleértve az éghajlattal kapcsolatos, valamint a környezetkárosodásból és a biológiai sokféleség csökkenéséből származó kockázatokat is –, tekintettel sürgető jellegükre, valamint arra, hogy értékelésük szempontjából különösen fontos a forgatókönyv-elemzés és a stressztesztelés.

(41) Az Unióban található vállalkozások és háztartások jelentős finanszírozóiként az intézmények fontos szerepet játszanak a fenntartható fejlődés Unió-szerte történő előmozdításában. Ahhoz, hogy az Unió meg tudja valósítani az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott, 2050-re teljesítendő átfogó klímasemlegességi célkitűzését, az intézményeknek be kell építeniük szakpolitikáikba és tevékenységeikbe a fenntartható fejlődés előmozdításának szerepét. E beépítési folyamat biztosítása érdekében meg kell vizsgálni, hogy az intézmények üzleti modelljei és stratégiái mennyire állnak összhangban a fenntartható gazdaságra irányuló releváns uniós szabályozási célkitűzésekkel, például az éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület által előírt intézkedésekkel, a nem megfelelő összhangból származó ESG-kockázatok azonosítása érdekében. Amennyiben az intézmények más kötelező vagy önkéntes fenntarthatósági keretek, például a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([15]) alapján nyilvánosságra hozzák fenntarthatósági célkitűzéseiket és kötelezettségvállalásaikat, e célkitűzéseknek és kötelezettségvállalásoknak összhangban kell lenniük a rövid, közép- és hosszú távon ezen intézményeknél felmerülő ESG-kockázatok kezelésére irányuló konkrét tervekkel. Az illetékes hatóságoknak a releváns felügyeleti tevékenységeik keretében értékelniük kell, hogy az intézmények milyen mértékben szembesülnek ESG-kockázatokkal, és milyen mértékben rendelkeznek olyan kapcsolódó irányítási politikákkal és

([15]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

operatív intézkedésekkel, amelyek a prudenciális terveikben meghatározott célértékekben és mérföldkövekben tükröződnek, és amelyek összhangban vannak a klímasemlegesség 2050-ig történő elérésére irányuló kiigazítási folyamat keretében közzétett fenntarthatósági kötelezettségvállalásaikkal. A megbízható és hatékony kockázatfelügyeletnek, valamint az intézmények hosszú távú fenntarthatósági stratégiáival összhangban lévő vezetői magatartásnak az előmozdítása érdekében az intézmények ESG-kockázatokkal kapcsolatos kockázatvállalási hajlandóságának a javadalmazási politikáik és gyakorlataik szerves részét kell képeznie.

(42) Az ESG-kockázatok messzemenő következményekkel járhatnak mind az egyes intézményeknek, mind a pénzügyi rendszer egészének a stabilitására nézve. Az illetékes hatóságoknak ezért következetesen figyelembe kell venniük ezeket a kockázatokat a releváns felügyeleti tevékenységeik során, ideértve a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárást, valamint az említett kockázatok stressztesztelését is. A Bizottság az (EU) 2021/240 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([16]) létrehozott Technikai Támogatási Eszközén keresztül támogatást nyújt az illetékes nemzeti hatóságoknak a stressztesztelési módszerek kidolgozásához és alkalmazásához, és továbbra is technikai támogatást fog nyújtani e tekintetben. Mindazonáltal az ESG-kockázatokra vonatkozó stressztesztelési módszereket eddig főként kísérleti jelleggel alkalmazták. Annak érdekében, hogy az ESG-kockázatok stressztesztelése szilárdan és következetesen beépüljön a felügyeleti tevékenységbe, az EBH-nak, az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([17]) létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság, EIOPA) és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([18]) létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Értékpapírpiaci Hatóság, ESMA) közös iránymutatásokat kell kidolgoznia az ESG-kockázatokkal kapcsolatos stressztesztelésre vonatkozó következetes támpontok és közös módszertan biztosítása érdekében. Az említett kockázatokra vonatkozó stressztesztelésnek az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos tényezőkkel kell kezdődnie, és amint egyre több olyan ESG-kockázati adat és módszer áll rendelkezésre, amely lehetővé teszi a pénzügyi kockázatokra gyakorolt kvantitatív hatások értékelésére szolgáló további eszközök kidolgozását, az illetékes hatóságoknak az intézmények megfelelőségi értékelései során egyre inkább e kockázatok hatását is figyelembe kell venniük. A felügyeleti módszerek konvergenciájának biztosítása érdekében az EBH-nak iránymutatásokat kell kiadnia az ESG-kockázatoknak a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásba való egységes bevonására vonatkozóan.

(43) A rendszerkockázati tőkepuffer keretére vonatkozóan a 2013/36/EU irányelvben foglalt rendelkezések már alkalmazhatók különféle rendszerszintű kockázatok kezelésére, ideértve az éghajlatváltozással kapcsolatos rendszerszintű kockázatokat is. Amennyiben az intézmény illetékes vagy kijelölt hatóságai úgy ítélik meg, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatok súlyos negatív következményekkel járhatnak a tagállamok pénzügyi rendszerére és reálgazdaságára nézve, akkor e kockázatok tekintetében rendszerkockázati tőkepufferrátát kell bevezetniük, amely alkalmazható lenne bizonyos kitettségkategóriákra vagy azok alcsoportjaira, például az éghajlatváltozással kapcsolatos fizikai és átállási kockázatokkal összefüggő kitettségekre, amennyiben úgy ítélik meg, hogy e kockázatok csökkentése szempontjából az ilyen ráta bevezetése hatékony és arányos.

(44) Az elmúlt években gyorsan bővültek a kriptoeszközök piacai. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság a kriptoeszközökkel szembeni kitettségek prudenciális kezelésére vonatkozó standardot dolgozott ki annak érdekében, hogy kezelni lehessen az intézményeket érintő, a meglévő prudenciális keret által nem kellően lefedett, kriptoeszközökkel szembeni kitettségeik által okozott potenciális kockázatokat. E standard egy része az intézmények általi kockázatkezelésre és a felügyeleti felülvizsgálatnak és értékelő eljárásnak az intézményekre történő alkalmazására vonatkozik. A közvetlen vagy közvetett, kriptoeszközökkel szembeni kitettséggel rendelkező intézmények vagy a kriptoeszközök bármely formája tekintetében kapcsolódó szolgáltatásokat nyújtó intézmények számára elő kell írni, hogy kockázatkezelési politikákkal, eljárásokkal és gyakorlatokkal rendelkezzenek a kriptoeszközökkel szembeni kitettségeik által okozott kockázatok megfelelő kezelése érdekében. Konkrétabban, az intézményeknek a kockázatkezelési tevékenységeik során figyelembe kell venniük a kriptoeszköz-technológiai kockázatokat, az általános információs és kommunikációs technológiai (IKT) és a kiberkockázatokat, a jogi kockázatokat, a pénzmosási és terrorizmus-finanszírozási kockázatokat, valamint az értékelési kockázatokat. Az illetékes hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy megtegyék a szükséges felügyeleti intézkedéseket, amennyiben az intézmények kockázatkezelési gyakorlatait elégtelennek ítélik meg.

(45) A vezető testületek tagjainak alkalmasságát annak biztosítása érdekében kell értékelni, hogy e tagok kellően kvalifikáltak legyenek a feladatuk ellátásához, és jó hírnévvel rendelkezzenek. A vezető testület tagjai és a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmasságának értékelésére szolgáló, megbízható „megfelelőségi és alkalmassági" keret döntő fontosságú annak biztosításához, hogy az intézmények megfelelően működjenek, és kockázataikat megfelelően kezeljék. A meglévő szabályok nem biztosítják, hogy a kijelölő intézmény időben értékelje a vezető testület tagjainak alkalmasságát. Ezenkívül jelenleg nem léteznek a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmasságának értékelésére vonatkozó szabályok. Emellett a határokon átnyúló tevékenységet folytató

([16]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/240 rendelete (2021. február 10.) a Technikai Támogatási Eszköz létrehozásáról (HL L 57., 2021.2.18., 1. o.).

([17]) Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

([18]) Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

intézményeknek a nemzeti szabályok és eljárások széles skáláját kell figyelembe venniük, ami csökkenti a jelenlegi keret hatékonyságát. Az alkalmasság értékelésére vonatkozó, Unió-szerte jelentősen eltérő követelmények megléte különösen releváns kérdés a bankunió összefüggésében. Fontos ezért uniós szinten szabályokat megállapítani egy következetesebb és kiszámíthatóbb „megfelelőségi és alkalmassági" keret létrehozása érdekében. Ez elősegíti majd a felügyeleti konvergenciát, lehetővé téve az illetékes hatóságok közötti nagyobb bizalmat, és nagyobb jogbiztonságot fog nyújtani az intézmények számára. A „megfelelőségi és alkalmassági" értékelés fontos felügyeleti elem más mechanizmusokkal, például a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárással, valamint a javadalmazási szabályokkal együtt, amelyek együttesen biztosítják az intézmények hatékony és eredményes irányítását.

(46) A hatékony és eredményes irányítás biztosítása, a független vélemények és a kritikai észrevételek előmozdítása, valamint a különböző nézetek és tapasztalatok jelenlétének biztosítása érdekében a vezető testületeknek életkor, nem, földrajzi származás, valamint tanulmányi és szakmai háttér tekintetében kellően sokszínűnek kell lenniük. A nemek közötti egyensúly különösen fontos a lakosság megfelelő képviseletének biztosításához, és azt elő kell mozdítani.

(47) Az intézményeknek, pénzügyi holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak – tekintve, hogy a vezető testület minden egyes tagja alkalmasságának értékeléséért elsődlegesen ők a felelősek – bizonyos kivételektől eltekintve azt megelőzően el kell végezniük az első alkalmassági értékelést, hogy egy új tag elfoglalná pozícióját, majd azt az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell. E szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy a vezető testület tagjainak alkalmasságára vonatkozó információk mindenkor naprakészek legyenek. E szervezeteknek közölniük kell ezeket az információkat az illetékes hatósággal. Amint ismertté válik bármely olyan új tény vagy egyéb körülmény, amely befolyásolhatja a vezető testület tagjainak alkalmasságát, ezeknek a szervezeteknek indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatniuk kell erről az illetékes hatóságokat. E szervezeteknek meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket, ha arra a következtetésre jutnak, hogy a vezető testület valamely tagja vagy leendő tagja nem felel meg az alkalmassági követelményeknek. Ugyanezeket a követelményeket kell alkalmazni a kiemelt funkciót betöltő személyekre is.

(48) Annak érdekében, hogy a szervezetek számára jogbiztonságot és kiszámíthatóságot lehessen biztosítani, eljárási szabályokat kell megállapítani, amelyek alkalmazásával az illetékes hatóságok ellenőrizhetik a vezető testület tagjainak és a kiemelt funkciót betöltő személyeknek az alkalmasságát. Ezeknek az eljárási szabályoknak lehetővé kell tenniük az illetékes hatóságok számára, hogy szükség esetén további információkat kérjenek, többek között dokumentáció, interjúk és meghallgatások révén. Azokat az információkat és dokumentumokat, amelyek az illetékes hatóságok által végzett alkalmassági értékeléshez szükségesek – többek között az irányítási funkciót ellátó vezető testület tagjai vagy a felügyeleti funkciót ellátó vezető testület elnöke tekintetében a nagy méretű intézmények által valamely pozíciónak a leendő tag általi elfoglalása előtt benyújtandó alkalmassági kérelemmel (a továbbiakban: előzetes alkalmassági kérelem) összefüggésben –, az illetékes hatóságok által meghatározott módon kell az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátani. Az illetékes hatóságoknak újra kell értékelniük a tag alkalmasságát, ha az adott tag alkalmasságára vonatkozó releváns információk megváltoztak. Helyénvaló, hogy a vezető testület tagjainak alkalmasságát a megbízatásuk megújításakor az illetékes hatóságoknak csak abban az esetben kelljen újraértékelniük, ha az illetékes hatóságok előtt ismert releváns információk megváltoztak, és ez a változás befolyásolhatja az érintett tag alkalmasságát. Az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy meghozzák a szükséges intézkedéseket, amennyiben arra a következtetésre jutnak, hogy az alkalmassági követelmények nem teljesülnek. Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy felkérjék a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős hatóságot, hogy kockázatérzékenységi alapon betekintsen a vezető testület tagjaira vonatkozó releváns információkba, és hogy hozzáférést kérjenek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni központi adatbázishoz.

(49) A nagy méretű intézmények jelentette, különösen a lehetséges átterjedési hatásokból eredő kockázatok miatt indokolatlan késedelem nélkül értesíteni kell azon tagállamok illetékes hatóságait, amelyekben a felügyeletet ellátó hatóság a nemzeti jognak megfelelően elvégzi az alkalmasság értékelését azt követően, hogy az adott tag a vezető testületben elfoglalta pozícióját, mégpedig amint egyértelmű szándék mutatkozik az irányítási funkciót ellátó vezető testület valamely tagjának vagy a felügyeleti funkciót ellátó vezető testület elnökének kinevezésére. A nagy méretű intézményeknek minden esetben biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok legkésőbb 30 munkanappal a pozíciónak a leendő tag általi elfoglalása előtt megkapják az előzetes alkalmassági kérelmet. Az előzetes alkalmassági kérelemhez csatolni kell az értékeléshez szükséges valamennyi releváns dokumentumot és információt, függetlenül attól, hogy az illetékes hatóságok által végzett alkalmassági értékelést a pozíciónak az adott személy általi elfoglalása előtt vagy után véglegesítik-e. Amennyiben egy későbbi szakaszban bűnügyi nyilvántartási adatok vagy a nemzeti jog által előírt vagy az illetékes hatóságok által felsorolt egyéb dokumentumok válnak elérhetővé, az illetékes hatóságoknak ezeket a dokumentumokat vagy információkat is indokolatlan késedelem nélkül kézhez kell kapniuk. Az előzetes alkalmassági kérelemnek lehetővé kell tennie az illetékes hatóságok számára, hogy megkezdjék elemzésüket és intézkedést tegyenek az értékeléssel összefüggésben. Ez az intézkedés magában foglalhatja annak megakadályozását, hogy a leendő tag elfoglalja pozícióját, mindaddig, amíg az illetékes hatóság nem kap elegendő információt, vagy magában foglalhatja megerősített párbeszéd folytatását abban az esetben, ha az illetékes hatóságnak aggályai vannak a leendő tag alkalmasságával kapcsolatban, annak biztosítása érdekében, hogy a leendő tag a pozíciójának elfoglalásakor alkalmas legyen vagy alkalmassá váljon a pozíció betöltésére. Az EBH-nak iránymutatásokat kell kiadnia az illetékes hatóság és a nagy méretű intézmény közötti célzott és mélyreható párbeszéd módozatairól annak érdekében, hogy az együttműködés jegyében fel lehessen számolni a leendő tag

alkalmasságával kapcsolatos minden akadályt. Az előzetes alkalmassági kérelemnek lehetővé kell tennie az illetékes hatóságok számára, hogy az irányítási funkciót ellátó vezető testület tagjainak vagy a felügyeleti funkciót ellátó vezető testület elnökének alkalmasságáról már a szóban forgó pozíciók elfoglalását megelőzően korai párbeszédet folytassanak a nagy méretű intézményekkel. Az előzetes alkalmassági kérelem azonban nem sértheti a nagy méretű intézménynek a vezető testület tagjai alkalmasságának biztosításával kapcsolatos előjogait és felelősségét, valamint az illetékes hatóságok által végzett utólagos értékeléseket, amennyiben azokat a nemzeti jog lehetővé teszi.

(50) Továbbá a nagy méretű intézmények esetében az illetékes hatóságoknak megfelelően mérlegelniük kell egy, az alkalmassági értékelés lezárására vonatkozó maximális időtartam meghatározását, legalább a vezető testület tagjainak kinevezése, valamint a belsőkontroll-funkciók vezetőinek és a pénzügyi igazgatónak az ilyen intézményekben lévő pozícióba történő kinevezése tekintetében. Lehetővé kell tenni e maximális időtartam adott esetben történő meghosszabbítását.

(51) A vezető testület tagjainak alkalmassági értékelése nem sértheti a munkavállalók vezető testületi képviselőinek kinevezésére és a felügyeleti funkciót ellátó vezető testület tagjainak regionális vagy helyi választott közjogi testületek általi kinevezésére vonatkozó nemzeti jogot. Ezekben az esetekben megfelelő biztosítékokat kell bevezetni a vezető testület ezen tagjai alkalmasságának biztosítása érdekében.

(52) Az EBH-nak 2029. december 31-ig az EKB-val szoros együttműködésben felül kell vizsgálnia a „megfelelőségi és alkalmassági" keret alkalmazását és hatékonyságát, és jelentést kell tennie arról, figyelembe véve az arányosság elvét is, különös tekintettel a kis méretű és nem összetett intézményekre.

(53) Az EBH-nak iránymutatásokat kell kidolgoznia az annak megállapítására szolgáló kritériumokra vonatkozóan, hogy alapos okkal feltételezhető-e, hogy pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás elkövetésére, illetve megkísérlésére kerül vagy került sor, vagy hogy fennáll-e ennek fokozott kockázata valamely szervezettel kapcsolatban. Ezen iránymutatások kidolgozása során az EBH-nak együtt kell működnie az ESMA-val és az (EU) 2024/1620 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([19]) létrehozott, a Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatósággal (a továbbiakban: a Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatóság). Abban az esetben, ha a Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatóság az iránymutatások elkészítésekor még nem kezdte meg működését, az EBH-nak az említett hatósággal való együttműködés kötelezettsége nélkül kell elfogadnia ezeket az iránymutatásokat.

(54) Mivel az intézmények prudens és megbízható irányításához szükséges alkalmassági értékelés az illetékes hatóságok feladata, ezért számukra olyan új eszközöket kell biztosítani, mint például a feladatmeghatározások és a feladattérképek, amelyekkel értékelni tudják a vezető testület tagjai, a felső vezetés és a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmasságát. Ezeknek az új eszközöknek akkor is támogatniuk kell az illetékes hatóságok munkáját, amikor a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás részeként felülvizsgálják az intézmények vállalatirányítási rendszerét. A vezető testület általános, kollektív felelősségétől függetlenül az intézmények számára elő kell írni, hogy egyénre szabott feladatmeghatározások útján határozzák meg az irányítási funkciót ellátó vezető testület minden tagja, a felső vezetés és a kiemelt funkciót betöltő személyek szerep- és felelősségi köreit, valamint hogy olyan feladattérképet készítsenek, amely részletesen bemutatja a jelentési útvonalakat és a felelősségi köröket, valamint az intézmény vállalatirányítási rendszerének részét képező személyeket és feladataikat. E személyek konkrét feladatait és felelősségi köreit nem minden esetben határozzák meg egyértelműen vagy következetesen, és előfordulhatnak olyan helyzetek, amikor két vagy több szerep átfedésben van, illetve amikor bizonyos feladatok és felelősségi körök elsikkadnak, mert azok nem tartoznak egyértelműen egyetlen konkrét személy hatáskörébe. Az egyes személyek feladatainak és felelősségi köreinek hatókörét pontosan meg kell határozni, és egyetlen feladat sem maradhat érte felelős személy nélkül. Ezeknek az eszközöknek biztosítaniuk kell a vezetési funkciót ellátó vezető testület tagjai, a felső vezetés és a kiemelt funkciót betöltő személyek fokozott elszámoltathatóságát. Továbbá lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy szigorúbb követelményeket fogadjanak el vagy tartsanak fenn az ilyen eszközökre vonatkozóan, amennyiben ezt szükségesnek ítélik.

(55) Az intézmény illetékes hatósága által a 2013/36/EU irányelvnek megfelelően a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelése érdekében meghatározott kiegészítő szavatolótőke-követelmény nem emelkedhet annak következtében, hogy az intézményre nézve az 575/2013/EU rendeletben megállapított tőke-küszöbérték (output floor) alkalmazása kötelezővé válik, amennyiben minden más követelmény változatlan marad. Továbbá – amint az intézményre nézve a tőke-küszöbérték alkalmazása kötelezővé válik – az intézmény illetékes hatóságának felül kell vizsgálnia az intézményre vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelményt, és különösen azt kell értékelnie, hogy ezt a követelményt már fedezi-e és milyen mértékben fedezi teljesen az, hogy a tőke-küszöbérték alkalmazása az intézményre nézve kötelező. Amennyiben ez a helyzet áll fenn, úgy kell tekinteni, hogy az intézményre vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelmény átfedésben van az intézmény szavatolótőke-követelményében szereplő

([19]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete (2024. május 31.) a Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatóság létrehozásáról, valamint az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L, 2024/1620, 2024.6.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

tőke-küszöbérték által lefedett kockázatokkal, következésképpen az illetékes hatóságnak az ilyen átfedések megszüntetéséhez szükséges mértékben csökkentenie kell a szavatolótőke-követelményt mindaddig, amíg az intézmény a tőke-küszöbérték alkalmazására kötelezett.

(56) Hasonlóképpen, amikor a tőke-küszöbérték alkalmazása kötelezővé válik, a rendszerkockázati tőkepuffer és az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer keretében előírt intézményi elsődleges alapvető tőke névértéke emelkedhet annak ellenére, hogy nem történt ennek megfelelő növekedés az intézményhez kapcsolódó makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok tekintetében. Ilyen esetekben az intézmény illetékes hatóságának vagy kijelölt hatóságának felül kell vizsgálnia a rendszerkockázati tőkepufferráták kalibrálását, valamint gondoskodnia kell arról, hogy azok megfelelőek maradjanak, és ne vegyék figyelembe még egyszer azokat a kockázatokat, amelyeket az intézményre nézve kötelező tőke-küszöbérték már fedez. Ezt a felülvizsgálatot ugyanolyan gyakorisággal kell elvégezni, mint a tőkepufferek felülvizsgálatát, amely az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer esetében évente, a rendszerkockázati tőkepuffer esetében pedig kétévente történik . Lehetővé kell tenni azonban, hogy az intézmény illetékes hatósága vagy kijelölt hatósága gyakrabban kiigazítsa a pufferek kalibrálását.

(57) A rendszerkockázati tőkepuffer időben történő és hatékony aktiválásának lehetővé tétele érdekében tisztázni kell a vonatkozó rendelkezések alkalmazását, valamint egyszerűsíteni kell és össze kell hangolni az alkalmazandó eljárásokat. Minden tagállamban lehetővé kell tenni a kijelölt hatóságok számára, hogy rendszerkockázati tőkepuffert állapítsanak meg annak biztosítása céljából, hogy a hatóságok időben, arányosan és hatékonyan kezelhessék a rendszerszintű kockázatokat, valamint hogy el lehessen ismerni a más tagállamok hatóságai által meghatározott rendszerkockázati tőkepufferrátákat. A valamely másik tagállam által meghatározott rendszerkockázati tőkepufferráta elismeréséhez elegendő a rátát elismerő hatóság által küldött értesítés. A szükségtelen engedélyezési eljárások elkerülése céljából össze kell hangolni a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (15) bekezdésében és a 133. cikkének (9) bekezdésében meghatározott eljárást, ha a pufferráta meghatározására vonatkozó döntés értelmében a korábban meghatározott ráták csökkennek vagy nem változnak. Az említett irányelv 133. cikkének (11) és (12) bekezdésében meghatározott eljárásokat pontosítani kell, és adott esetben összhangba kell hozni azokat az egyéb rendszerkockázati tőkepufferrátákra vonatkozó eljárásokkal.

(58) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardokat a következők tekintetében: a befektetési vállalkozások hitelintézetként való engedélyezése alóli mentesség, a jelentős műveletek értékeléséhez megadandó minimuminformációk listája, a jelentős műveletek értékelésének folyamata, a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepekre vonatkozó könyvelési szabályok, a felügyeleti kollégiumok együttműködési mechanizmusa és működése, a nemteljesítési kockázattal szembeni, abszolút értékben jelentős kitettségek fogalma, a jelentős partnerek és a különböző kibocsátóktól származó forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokban vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokban meglévő pozíciók nagy számára vonatkozó küszöbértékek, valamint az alkalmassági kérdőív, az önéletrajzok és a belső alkalmassági értékelés minimális tartalma. A Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikke szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban kell elfogadnia.

(59) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja az EBH által kidolgozott végrehajtás-technikai standardokat a következők tekintetében: a közbenső anyavállalatok adatszolgáltatására vonatkozó egységes formátumok és fogalommeghatározások; az illetékes hatóságok közötti, a befolyásoló részesedés megszerzésével kapcsolatos konzultációs folyamat; az illetékes hatóságok közötti, az egyesüléssel vagy szétválással kapcsolatos konzultációs folyamat; a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepekre és a központi vállalkozásokra vonatkozó szabályozási és pénzügyi információk. A Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardokat az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján, az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban kell elfogadnia.

(60) A technikai standardok és iránymutatások kidolgozása, valamint az azok gyakorlati alkalmazásával vagy végrehajtásával kapcsolatos kérdések megválaszolása során az EBH-nak kellő figyelmet kell fordítania az arányosság elvére, és biztosítania kell, hogy ezeket a standardokat és iránymutatásokat a kis méretű és nem összetett intézmények is indokolatlan erőfeszítés nélkül alkalmazhassák.

(61) Mivel ezen irányelv céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az irányelv terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(62) A 2013/36/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2013/36/EU irányelv módosításai

A 2013/36/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a 4. és 5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. Dániában a »Danmarks Eksport- og Investeringsfond«, a »Danmarks Skibskredit A/S« és a »KommuneKredit«;

4a. Csehországban a »Národní rozvojová banka«;

5. Németországban a »Kreditanstalt für Wiederaufbau«, a »Landwirtschaftliche Rentenbank«, a »Bremer Aufbau-Bank GmbH«, a »Hamburgische Investitions- und Förderbank«, az »Investitionsbank Berlin«, az »Investitionsbank des Landes Brandenburg«, az »Investitionsbank Sachsen–Anhalt«, az »Investitionsbank Schleswig-Holstein«, az »Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank«, az »Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz«, a »Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank«, az »LfA Förderbank Bayern«, az »NRW.BANK«, a »Saarländische Investitionskreditbank AG«, a »Sächsische Aufbaubank – Förderbank«, a »Thüringer Aufbaubank«, a »Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz« alapján az állami lakáspolitika szerveiként elismert vállalkozások, amelyek túlnyomórészt nem banki ügyletekkel foglalkoznak, valamint az említett törvény értelmében non-profit lakásépítési vállalkozásként elismert vállalkozások;";

ii. a 18. pont helyébe a következő szöveg lép:

„18. Ausztriában a közhasznú lakásépítési egyesületként elismert vállalkozások és az »Österreichische Kontrollbank AG«, valamint az »Oesterreichische Entwicklungsbank – OeEB«;";

iii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„20a. Romániában a »Banca de Investiții și Dezvoltare – S.A.«;";

iv. a 24. pontot el kell hagyni;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) „Az e cikk (5) bekezdésének 3-23. pontjában említett jogalanyok a 34. cikk és a VII. cím 3. fejezetének alkalmazásában pénzügyi vállalkozásnak minősülnek."

2. A 3. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„8a. »irányítási funkciót ellátó vezető testület«: a vezető testület, amikor intézmény irányításával kapcsolatos feladatkörében jár el, és amely az intézmény üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyeket foglalja magában;"

b) a 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„9. »felső vezetés«: az intézménynél vezetői feladatot ellátó természetes személyek, akik közvetlenül elszámoltathatók a vezető testület előtt, de annak nem tagjai, és amelynek irányítása alatt felelősek az intézmény mindennapi vezetéséért;"

c) a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„9a. »kiemelt funkciót betöltő személyek«: azon személyek, akik jelentős befolyással rendelkeznek valamely intézmény irányítása felett, de nem tagjai a vezető testületnek, ideértve a belsőkontroll-funkciók vezetőit és a pénzügyi igazgatót is, amennyiben e vezetők és ezen igazgató nem tagjai a vezető testületnek;

9b. »belsőkontroll-funkciók«: kockázatkezelési, megfelelőség-ellenőrzési és belső ellenőrzési funkciók;

9c. »belsőkontroll-funkciók vezetői«: egy intézmény belsőkontroll-funkcióinak napi szintű tényleges irányításáért felelős, a hierarchia legmagasabb szintjén álló személyek;

9d. »pénzügyi igazgató«: egy intézmény pénzügyi forrásainak kezeléséért, pénzügyi tervezéséért és pénzügyi jelentéstételért általános felelősséget viselő személy;"

d) a 11. pont helyébe a következő szöveg lép:

„11. »modellkockázat«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 52b. pontjában meghatározott modellkockázat;"

e) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„29a. »az Unióban működő önálló intézmény«: olyan intézmény, amely nem tartozik az 575/2013/EU rendelet első része II. címének 2. fejezete szerinti prudenciális konszolidáció hatálya alá az Unióban, és amely nem rendelkezik ilyen prudenciális konszolidáció hatálya alá tartozó EU-szintű anyavállalattal;"

f) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„47a. »figyelembe vehető tőke«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 71. pontjában meghatározott figyelembe vehető tőke;"

g) az 59. pont helyébe a következő szöveg lép:

„59. »belső módszerek«: az 575/2013/EU rendelet 143. cikkének (1) bekezdésében említett belső minősítésen alapuló módszer, a 221. cikkében említett belső modellen alapuló módszer, a 283. cikkében említett belső modell módszer, a 325az. cikkében említett alternatív belső modellen alapuló módszer, valamint a 265. cikke (2) bekezdésében említett belső értékelési módszer;"

h) a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„66. »nagy méretű intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 146. pontjában meghatározott nagy méretű intézmény;

67. »kényszerítő bírság«: időszakos pénzbeli kényszerítő intézkedés, amelynek célja az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések folytatódó megsértésének, az 575/2013/EU rendelet megsértésének vagy az illetékes hatóság által az átültető rendelkezések vagy az említett rendelet alapján hozott határozatok megsértésének megszüntetése, valamint a természetes vagy jogi személyek arra való kötelezése, hogy újra megfeleljenek a megsértett rendelkezéseknek vagy határozatoknak;

68. »környezeti, társadalmi és irányítási kockázat« vagy »ESG-kockázat«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 52d. pontjában meghatározott környezeti, társadalmi és irányítási kockázat;

69. »klímasemlegesség«: az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott azon általános célkitűzés, amely a klímasemlegesség 2050-ig való elérésére irányul;

70. »kriptoeszköz«: az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) 3. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározott olyan kriptoeszköz, amely nem központi banki digitális fizetőeszköz.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 40. o.)."

3. A 4. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az ebben az irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben meghatározott prudenciális felügyeleti és vizsgálati feladatok elvégzéséhez szükséges szakértelemmel, forrásokkal, működési kapacitással, hatáskörrel és függetlenséggel, valamint a kényszerítő bírságok és szankciók kiszabásához szükséges hatáskörrel."

4. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„4a. cikk

Az illetékes hatóságok felügyeleti függetlensége

(1) E cikk alkalmazásában »az illetékes hatóság irányító testületének tagjai«: az illetékes hatóság legfelsőbb kollektív döntéshozó testületét alkotó azon természetes személyek, akik az illetékes hatóság felügyeleti funkciója tekintetében a mindennapi irányításra vonatkozó ügyvezetői feladatkör ellátásához szükséges hatáskörrel rendelkeznek, a nemzeti központi bankok elnökei kivételével.

(2) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok hatásköreik gyakorlása során megőrizzék függetlenségüket, a tagállamok előírják a szükséges szabályokat annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok – beleértve személyzetük és irányító testületeik tagjait is – függetlenül és objektíven gyakorolhassák a felügyeleti hatáskörüket anélkül, hogy a felügyelt intézményektől, valamely európai uniós szervtől vagy valamely tagállam kormányától, illetve bármely más köz- vagy magánjogi szervtől utasításokat kérnének vagy fogadnának el. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok irányító testületei funkcionálisan függetlenek legyenek más köz- és magánjogi szervektől. E szabályok nem érintik azokat a nemzeti jogi intézkedéseket, amelyek értelmében az illetékes hatóságok nyilvános és demokratikus elszámoltathatóság alatt állnak.

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok irányító testületének 2026. január 11-t követően kinevezett tagjai 14 évnél hosszabb ideig ne maradjanak hivatalban. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok irányító testülete tagjainak kinevezésére objektív és átlátható nyilvános kritériumok alapján kerüljön sor, valamint azt, hogy e tagok elbocsáthatóak legyenek, amennyiben már nem felelnek meg a kinevezési kritériumoknak, vagy ha velük szemben súlyos bűncselekmény elkövetése miatt büntetőjogi felelősséget állapítottak meg. Az elbocsátás okait nyilvánosságra kell hozni, kivéve ha az illetékes hatóság irányító testületének érintett tagja kifogást emel a nyilvánosságra hozatallal szemben.

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hozzák nyilvánosságra célkitűzéseiket, legyenek elszámoltathatóak az e célkitűzésekre irányuló vonatkozó feladataik ellátásáért, valamint pénzügyi ellenőrzés hatálya alá tartozzanak oly módon, amely nem érinti függetlenségüket.

E bekezdés nem érintheti az illetékes hatóságoknak a nemzetközi vagy európai pénzügyi felügyeleti rendszerek, különösen az 1093/2010/EU rendelet (*) alapján létrehozott Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszere, az 1024/2013/EU tanácsi rendelet (**) és az Európai Központi Bank 468/2014/EU rendelete (***) alapján létrehozott egységes felügyeleti mechanizmus, valamint a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (****) alapján létrehozott Egységes Szanálási Mechanizmus szerinti jogait és kötelezettségeit.

(3) A tagállamok biztosítják különösen azt, hogy az illetékes hatóságok minden szükséges eszközzel rendelkezzenek a személyzetük tagjait és az irányító testületeik tagjait érintő összeférhetetlenség megelőzéséhez. E célból a tagállamok megállapítják a személyzet tagjainak és az irányító testületek tagjainak szerepével és felelősségi körével arányos szabályokat, és megtiltják számukra legalább a következőket:

a) az illetékes hatóságaik által felügyelt intézmények, valamint ezen intézmények közvetlen vagy közvetett anyavállalatai, leányvállalatai vagy kapcsolt vállalkozásai által kibocsátott vagy azokra hivatkozó pénzügyi instrumentumokkal való kereskedés, a következők kivételével:

   i. a harmadik felek által kezelt instrumentumok, feltéve hogy az instrumentumok tulajdonosai ki vannak zárva a portfólió kezelésébe való beavatkozásból;

   ii. kollektív befektetési formákba történő befektetések;

b) egy meghatározott időszak (a továbbiakban: várakozási időszak) alatt munkaviszony létesítése a következők bármelyikével vagy tőlük szakmai szolgáltatások nyújtására vonatkozó szerződés elfogadása:

   i. olyan intézmények, amelyek felügyeletében vagy döntéshozatalában az illetékes hatóság személyzetének tagja vagy irányító testületének tagja közvetlenül részt vett, ideértve ezen intézmények közvetlen vagy közvetett anyavállalatait, leányvállalatait vagy kapcsolt vállalkozásait is;

   ii. azon szervezetek, amelyek az i. alpontban említett bármely szervezetnek szolgáltatásokat nyújtanak, kivéve ha az illetékes hatóság személyzetének tagja vagy irányító testületének tagja a várakozási időszak alatt szigorúan ki van zárva az ilyen szolgáltatások nyújtásában való részvételből;

iii. az illetékes hatóságra irányuló, olyan ügyekkel kapcsolatos lobbitevékenységet és érdekérvényesítési tevékenységet folytató szervezetek, amely ügyek az illetékes hatóság személyzete tagjának vagy irányító testülete tagjának a felelősségi körébe tartoztak az említett tag munkaviszonya vagy hivatali ideje alatt.

Az első albekezdés a) pontjának i. és ii. alpontjában foglalt kivételek csak abban az esetben alkalmazandók, ha a harmadik felek, illetve a kollektív befektetési vállalkozások túlnyomórészt nem az a) pontban említett szervezetek által kibocsátott vagy azokra hivatkozó instrumentumokba fektetnek be.

(4) A várakozási időszak a (3) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett szervezetek felügyeletében való közvetlen részvétel megszűnésének napjától kezdődik. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy személyzetük és irányító testületeik tagjai a várakozási időszak alatt ne rendelkezzenek hozzáféréssel az adott intézményre vonatkozó bizalmas vagy érzékeny információkhoz. A (3) bekezdés b) pontjának i. és ii. alpontjában említett szervezetekkel létesített munkaviszony tekintetében a várakozási időszak hossza a személyzet (3) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett szervezetek felügyeletében közvetlenül részt vevő tagjai esetében legalább hat hónap, az illetékes hatóság irányító testületének tagjai esetében pedig legalább tizenkét hónap. A (3) bekezdés b) pontjának iii. alpontjában említett szervezetekkel létesített munkaviszony tekintetében a várakozási időszak hossza mind a személyzet tagjai esetében, mind pedig az illetékes hatóság irányító testületének tagjai esetében legalább három hónap.

A tagállamok lehetővé tehetik az illetékes hatóságok számára, hogy személyzetük, illetve irányító testületük azon tagjaival szemben, akikre vonatkozóan teljesül a (3) bekezdés b) pontjának i. alpontja, várakozási időszakot írjanak elő, ha e személyek az említett pont szerinti valamely szervezet közvetlen versenytársával létesítenek munkaviszonyt. Ennek alkalmazása céljából a várakozási időszak hossza a személyzet említett szervezetek felügyeletében közvetlenül részt vevő tagjai esetében legalább három hónap, az illetékes hatóság irányító testületének tagjai esetében pedig legalább hat hónap.

(5) A (4) bekezdéstől eltérve a tagállamok lehetővé tehetik az illetékes hatóságok számára, hogy rövidebb, legalább három hónapos várakozási időszakot alkalmazzanak a személyzetnek az intézmények felügyeletében közvetlenül részt vevő tagjai esetében, de csak akkor, ha a hosszabb várakozási időszak:

a) különösen a nemzeti munkaerőpiac kis méretére figyelemmel indokolatlanul korlátozná az illetékes hatóság azon képességét, hogy a felügyeleti feladatainak ellátásához megfelelő vagy szükséges készségekkel rendelkező új alkalmazottakat vegyen fel; vagy

b) az érintett tagállam alkotmányában vagy az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert bármely vonatkozó alapvető jognak vagy a munkavállalóknak a nemzeti munkajogban meghatározott bármely releváns jogának a megsértését jelentené.

(6) Az illetékes hatóságok személyzetének és irányító testületének a (3) bekezdés b) pontjában előírt tilalom hatálya alá tartozó tagjai megfelelő kompenzációra jogosultak e tilalom miatt. Az ilyen kompenzáció megfelelő formájáról a tagállamok határoznak.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok személyzetének és irányító testületének tagjai érdekeltségi nyilatkozattételi kötelezettség hatálya alá tartozzanak. E nyilatkozatnak tartalmaznia kell a tagok részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírok, kötvények, kölcsönös befektetési alapok, befektetési alapok, vegyes alapok, fedezeti alapok és tőzsdén kereskedett alapok formájában fennálló olyan részesedéseire vonatkozó információkat, amelyek összeférhetetlenségi aggályokat vethetnek fel. Az érintett személyeknek kinevezésük előtt, azt követően pedig évente be kell nyújtaniuk az érdekeltségi nyilatkozatot.

Az érdekeltségi nyilatkozat nem érintheti az alkalmazandó nemzeti szabályok szerinti, vagyonnyilatkozat benyújtására vonatkozó követelményeket.

(8) Amennyiben egy illetékes hatóság személyzetének vagy irányító testületének valamely tagja a munkaviszony létesítésének vagy a kinevezésének időpontjában vagy azt követően bármikor olyan pénzügyi instrumentumokkal rendelkezik, amelyek összeférhetetlenséghez vezethetnek, az illetékes hatóság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy eseti alapon előírja ezen instrumentumok észszerű időn belüli értékesítését vagy elidegenítését. Az illetékes hatóságok hatáskörrel rendelkeznek arra is, hogy eseti alapon engedélyezzék, hogy az említett személyek értékesítsék vagy elidegenítsék azokat a pénzügyi instrumentumokat, amelyek a munkaviszonyuk létesítésének vagy a kinevezésük időpontjában a tulajdonukban voltak.

(9) E cikk arányos alkalmazásának biztosítása érdekében az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2026. július 10-ig az illetékes hatóságoknak címzett iránymutatásokat bocsát ki az illetékes hatóságoknál felmerülő összeférhetetlenségek megelőzéséről és az illetékes hatóságok függetlenségéről, figyelembe véve a legjobb nemzetközi gyakorlatokat.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

(**) A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

(***) Az Európai Központi Bank 468/2014/EU rendelete (2014. április 16.) az Egységes Felügyeleti Mechanizmuson belül az Európai Központi Bank és az illetékes nemzeti hatóságok, valamint a kijelölt nemzeti hatóságok közötti együttműködési keretrendszer létrehozásáról (SSM-keretrendelet) (EKB/2014/17) (HL L 141., 2014.5.14., 1. o.).

(****) Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).”

5. A 8a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) az eszközeik havi összértékének 12 egymást követő hónapra számított átlaga legfeljebb 30 milliárd EUR, és a vállalkozás olyan csoport tagja, amelynek esetében az Unióban letelepedett csoporthoz tartozó valamennyi olyan vállalkozás – ideértve annak esetleges harmadik országban letelepedett fióktelepeit és leányvállalatait is – konszolidált eszközeinek összértéke, amelyek egyedi szinten 30 milliárd EUR-nál kisebb összértékű eszközökkel rendelkeznek és a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában említett valamely tevékenységet végzik, legalább 30 milliárd EUR, és az említett összegek mindkét esetben a megelőző 12 egymást követő hónap átlagában kerültek kiszámításra.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az említett bekezdéssel összhangban beérkezett kérelem és a 2014/65/EU irányelv 95a. cikkének megfelelően kapott információk alapján az illetékes hatóság valamely, e cikk (1) bekezdésében említett vállalkozás kérelmének kézhezvételét követően határozhat úgy, hogy az adott vállalkozás esetében eltekint az ezen irányelv 8. cikke szerinti hitelintézeti engedély megszerzésének követelményétől.

A mentesség iránti kérelem kézhezvételét követően az illetékes hatóságnak értesítenie kell arról az EBH-t. Az EBH-nak az illetékes hatóság általi értesítés napjától számított egy hónapon belül véleményt kell kiadnia az említett, mentesség iránti kérelemről. Az illetékes hatóságnak a mentesség iránti kérelemről az EBH véleményének, valamint legalább az alábbi elemeknek a figyelembevételével kell meghoznia határozatát:

a) ha a vállalkozás vállalatcsoport része, akkor a csoport szervezeti felépítése, a csoporton belül irányadó könyvelési gyakorlatok, valamint az eszközöknek a csoportot alkotó szervezetek közötti allokációja;

b) a vállalkozás által a letelepedési helye szerinti tagállamban és az Unió egészében végzett tevékenységek jellege, volumene és összetettsége;

c) a vállalkozás által a letelepedési helye szerinti tagállamban és az Unió egészében végzett tevékenységek jelentősége és az azokból fakadó rendszerszintű kockázat.

Amennyiben az illetékes hatóság határozata eltér az EBH véleményétől, az illetékes hatóságnak a határozatában meg kell indokolnia az eltérést.

Az illetékes hatóságnak értesítenie kell határozatáról az érintett vállalkozást és az EBH-t. Az EBH-nak a határozatot saját véleményével együtt közzé kell tennie a honlapján.

Az illetékes hatóságnak háromévente újra kell értékelnie határozatát.”;

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(7) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azoknak az elemeknek a további pontosítása céljából, amelyeket az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie az arra vonatkozó határozathozatalkor, hogy megadja-e a (3a) bekezdés szerinti mentességet, figyelembe véve különösen a vállalkozások partnerkockázatnak való kitettségének a mértékét.

Az EBH 2026. január 10-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

(8) Az EBH 2028. december 31-ig jelentést nyújt be a Bizottság számára az e cikk (3a) bekezdése szerinti mentesség igénybevételéről, valamint az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontján belüli b) pont iii. alpontjának alkalmazásáról."

6. A 18. cikk a következő ponttal egészül ki:

„g) teljesíti a következő feltételek mindegyikét:

i. a 2014/59/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének a) pontjával vagy a 806/2014/EU rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban megállapítást nyert, hogy fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik;

ii. a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a 2014/59/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének b) pontjában vagy a 806/2014/EU rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltétel az adott hitelintézet tekintetében teljesül;

iii. a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a 2014/59/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének c) pontjában vagy a 806/2014/EU rendelet 18. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltétel az adott hitelintézet tekintetében nem teljesül."

7. A 21a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatoknak, a tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatoknak, az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatoknak és az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatoknak e cikkel összhangban jóváhagyást kell szerezniük. Az egyéb pénzügyi holdingtársaságoknak, illetve a vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak abban az esetben kell e cikkel összhangban jóváhagyást szerezniük, ha szubkonszolidált alapon kell megfelelniük ennek az irányelvnek vagy az 575/2013/EU rendeletnek, vagy ha az e cikk (4) bekezdésének c) pontjában említettek szerint őket jelölték ki felelősként azért, hogy biztosítsák a prudenciális követelményeknek összevont alapon történő csoportszintű megfelelést.

Az illetékes hatóságoknak rendszeresen és minden esetben legalább évente felül kell vizsgálniuk az intézmény anyavállalatait annak ellenőrzése érdekében, hogy az adott intézmény, a 8. cikk alapján engedélyt kérelmező szervezet vagy a prudenciális követelményeknek összevont alapon történő csoportszintű megfelelés biztosításáért felelősként kijelölt szervezet (a továbbiakban: a kijelölt szervezet) helyesen feltüntetett-e minden olyan vállalatot, amely megfelel azoknak a kritériumoknak, amelyek alapján tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatnak, tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatnak, EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatnak vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatnak minősül.

E bekezdés második albekezdésének alkalmazása céljából, amennyiben az anyavállalatok az intézmény, a 8. cikk alapján engedélyt kérő szervezet vagy a kijelölt szervezet letelepedési helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban találhatók, akkor az adott tagállamok illetékes hatóságainak szorosan együtt kell működniük a felülvizsgálat elvégzése érdekében.

Az illetékes hatóságoknak közzé kell tenniük a honlapjukon és évente aktualizálniuk kell az e cikkel összhangban a tagállamban jóváhagyott vagy jóváhagyás alól mentesített pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok jegyzékét. Jóváhagyás alóli mentesség megadása esetén a jegyzékben fel kell tüntetni a kijelölt szervezetet is.";

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdésben a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) tájékoztatás a pénzügyi holdingtársaságot vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságot ténylegesen irányító legalább két személy kinevezéséről, valamint a 91. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumoknak és követelményeknek való megfelelésről;"

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság jóváhagyására vagy jóváhagyás alóli mentesítésére a 8., a 22. vagy a 27a. cikk alapján elvégzett értékeléssel egyidejűleg kerül sor, az említett cikkek alkalmazása céljából illetékes hatóságnak szükség szerint koordinálnia kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, illetve – amennyiben ezek eltérnek egymástól – a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságával. A 22. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében vagy a 27a. cikk (6) bekezdésében említett értékelési időszakot fel kell függeszteni mindaddig, amíg az ebben a cikkben meghatározott eljárás le nem zárul.";

c) a (3) bekezdésben a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a hitelintézetek részvényeseire és tagjaira vonatkozó, a 14. cikkben meghatározott kritériumok és a 121. cikkben meghatározott követelmények teljesülnek.”;

d) a (4) bekezdés első albekezdése a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„A pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság mentességet kérhet az e cikk szerinti jóváhagyás alól, amit engedélyezni kell, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:”;

ii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a prudenciális követelményeknek összevont alapon történő csoportszintű megfelelés biztosításáért felelősként olyan leányvállalat hitelintézetet vagy leányvállalat pénzügyi holdingtársaságot vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságot jelöltek ki, amely e cikkel összhangban jóváhagyásban részesült, és felruházták minden eszközzel és jogi hatáskörrel ahhoz, hogy ezeket a kötelezettségeket ténylegesen teljesíteni tudja;”

e) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (4) bekezdés sérelme nélkül, az összevont felügyeletet ellátó hatóság eseti alapon engedélyezheti a jóváhagyás alól mentesített pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok kivonását a konszolidáció köréből, feltéve hogy a következő feltételek teljesülnek:

a) a kivonás nem érinti a leányvállalat hitelintézet vagy a csoport felügyeletének hatékonyságát;

b) a pénzügyi holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak nincs más részvényjellegű kitettsége, mint a leányvállalat hitelintézetével, illetve a leányvállalat hitelintézetét ellenőrző pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság közbenső anyavállalattal szembeni részvényjellegű kitettség;

c) a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság nem vesz igénybe jelentős mértékű tőkeáttételt, és nem rendelkezik olyan kitettségekkel, amelyek nem kapcsolódnak a leányvállalat hitelintézetében, illetve a leányvállalat hitelintézetét ellenőrző pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság közbenső anyavállalatban meglévő tulajdonához.”;

f) a (8) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság eltér a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságától, a két hatóságnak teljes körű konzultáció mellett együtt kell működnie a (3), a (4), és a (4a) bekezdésben említett jóváhagyásra, a jóváhagyás alóli mentesítésre és a konszolidáció köréből való kivonásra, valamint a (6) és a (7) bekezdésben említett felügyeleti intézkedésekre vonatkozó határozathozatal céljából. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értékelést kell készítenie az adott esettől függően a (3), a (4), a (4a), a (6) és a (7) bekezdésben említett kérdésekről, és továbbítania kell ezt az értékelést a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságához. A két hatóságnak minden tőle telhetőt meg kell tennie annak érdekében, hogy az említett értékelés kézhezvételétől számított két hónapon belül együttes határozatot hozzon.”;

ii. a szöveg az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Együttes határozat meghozatala esetén, amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság eltér a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságától, az együttes határozat a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság letelepedési helye szerinti tagállamban is végrehajtandó, illetve – amennyiben a nemzeti jog ezt megengedi – közvetlenül alkalmazandó.”;

g) a (10) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ha egy pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság e cikk szerinti jóváhagyása, illetve jóváhagyás alóli mentesítése megtagadásra kerül, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak a kérelem kézhezvételétől számított négy hónapon belül, vagy amennyiben a kérelem hiányos, a határozathoz szükséges összes információ kézhezvételétől számított négy hónapon belül értesítenie kell a kérelmezőt a határozatról és annak indokairól.”

8. A 21b. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki azoknak az egységes formátumoknak és fogalommeghatározásoknak a meghatározása céljából, valamint kifejleszti azokat az Unióban alkalmazandó informatikai megoldásokat, amelyek a (6) bekezdésben említett információk bejelentése céljából szükségesek.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2026. január 10-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés második albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására."

9. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„21c. cikk

A harmadik országbeli vállalkozások általi banki szolgáltatásnyújtás céljából fióktelep létrehozására vonatkozó követelmény

(1) A tagállamok előírják a 47. cikkben említett, harmadik országbeli székhelyű vállalkozások számára, hogy a területükön fióktelepet hozzanak létre, és a VI. címmel összhangban kérjenek engedélyt a 47. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységeiknek az adott tagállamban való megkezdése vagy folytatása céljából.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmény nem alkalmazandó abban az esetben, ha a harmadik országban letelepedett vállalkozás olyan, az Unióban letelepedett vagy az Unióban található ügyfél vagy partner számára nyújt szolgáltatást vagy végez tevékenységet, amely:

a) lakossági ügyfél, vagy a 2014/65/EU irányelv II. mellékletének I. és II. szakasza szerinti, az Unióban letelepedett vagy az Unióban található jogosult partner vagy szakmai ügyfél, amennyiben az adott partner vagy ügyfél valamely, ezen irányelv 47. cikkének (1) bekezdésében említett szolgáltatás nyújtása vagy tevékenység végzése céljából saját kizárólagos kezdeményezése alapján keres fel egy harmadik országbeli székhelyű vállalkozást;

b) hitelintézet;

c) a harmadik országbeli székhelyű vállalkozás vállalatcsoportjába tartozó vállalkozás.

Az első albekezdés c) pontjának sérelme nélkül, amennyiben egy harmadik országbeli vállalkozás valamely, saját javára eljáró szervezeten, vagy az adott harmadik országbeli vállalkozással szoros kapcsolatban álló szervezeten, vagy ilyen vállalkozást képviselő bármely egyéb személyen keresztül az említett albekezdés a) pontjában említett ügyfelet, illetve partnert, vagy potenciális ügyfelet, illetve partnert keres fel ajánlatával , az nem tekinthető az ügyfél, illetve partner, vagy a potenciális ügyfél, illetve partner saját kizárólagos kezdeményezése alapján biztosított szolgáltatásnak.

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy a tagállam területén letelepedett hitelintézetektől és fióktelepektől bekérjék az olyan szolgáltatások nyomon követéséhez szükséges információkat, amelyek nyújtására az adott tagállam területén letelepedett vagy ott található ügyfél vagy partner saját kizárólagos kezdeményezése alapján kerül sor, és amely szolgáltatást ugyanazon vállalatcsoporthoz tartozó, harmadik országban letelepedett vállalkozások nyújtják.

(3) Az ügyfél vagy partner (2) bekezdésben említettek szerinti kezdeményezése nem jogosítja fel a harmadik országbeli vállalkozást arra, hogy az ügyfél vagy a partner által kért termék-, tevékenység- vagy szolgáltatás-kategóriákon kívül más termék-, tevékenység- vagy szolgáltatás-kategóriákat más módon forgalmazzon, mint uniós tagállamban létesített, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep révén. Nem írható elő azonban a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep létesítése az olyan szolgáltatások, tevékenységek vagy termékek forgalmazása céljára, amelyek az ügyfél vagy partner által eredetileg kért szolgáltatás, termék vagy tevékenység nyújtásához szükségesek vagy ahhoz szorosan kapcsolódnak, akkor sem, ha az ilyen szorosan kapcsolódó szolgáltatások, tevékenységek vagy termékek nyújtására az eredetileg kértekhez képest utólagosan kerül sor.

(4) Az e cikk (1) bekezdésében foglalt követelmény nem alkalmazandó a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének A. szakaszában felsorolt olyan szolgáltatásokra és tevékenységekre, ideértve az azokhoz tartozó kiegészítő szolgáltatásokat – például a kapcsolódó betétgyűjtést vagy hitelnyújtást – is, amelyek célja az említett irányelv szerinti szolgáltatásnyújtás.

(5) Az ügyfelek meglévő szerződésekből fakadó jogainak megőrzése érdekében az (1) bekezdésben megállapított követelmény nem érinti azokat a meglévő szerződéseket, amelyeket 2026. július 11. előtt kötöttek.

(6) Az EBH-nak az EIOPA-val és az ESMA-val folytatott konzultációt követően 2025. július 10-ig felül kell vizsgálnia, hogy a hitelintézetek mellett egyéb pénzügyi ágazatbeli szervezeteket is mentesíteni kell-e a harmadik országbeli vállalkozások általi banki szolgáltatásnyújtás céljából fióktelep létesítésére vonatkozó, e cikk szerinti követelmény alól. Az EBH-nak a felülvizsgálatról jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak. A jelentésben figyelembe kell venni a pénzügyi stabilitással kapcsolatos megfontolásokat, valamint az Unió versenyképességére gyakorolt hatást.

E jelentés alapján a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére."

10. A 22. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóságoknak az (1) bekezdésben említett bejelentés vagy a (3) bekezdés szerinti további információk átvételét haladéktalanul, de minden esetben a bejelentés vagy az információk átvételét követő 10 munkanapon belül írásban vissza kell igazolniuk.”

11. A 23. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a szándékolt részesedésszerzéssel összefüggésben észszerűen feltételezhető-e, hogy az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 1. cikkének értelmében vett pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg, vagy hogy a szándékolt részesedésszerzés növelheti ezek kockázatát.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).”;

ii. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az e bekezdés első albekezdésének e) pontjában meghatározott kritérium értékelése céljából az illetékes hatóságoknak az ellenőrzéseik keretében konzultálniuk kell a hitelintézetek felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős hatóságokkal.

Az illetékes hatóságok kifogást emelhetnek a szándékolt részesedésszerzéssel szemben, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy olyan, kiemelt kockázatot jelentő harmadik országként nyilvántartott harmadik országban található, amelynek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszereit az (EU) 2015/849 irányelv 9. cikke szerint stratégiai hiányosságok jellemzik, vagy olyan harmadik országban, amely uniós korlátozó intézkedések hatálya alatt áll, és az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy ez befolyásolja a részesedést szerezni kívánó személy azon képességét, hogy rendelkezzen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni rendszer követelményeinek való megfeleléshez szükséges gyakorlatokkal és eljárásokkal.”;

b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„E bekezdés alkalmazása céljából és az e cikk (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott kritériumra tekintettel az illetékes hatóságnak a szándékolt részesedésszerzés értékelésekor megfelelően figyelembe kell vennie a hitelintézetek felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős hatóságok által benyújtott, az illetékes hatóságok által az eredeti kérelem dátumától számított 30 munkanapon belül kézhez kapott negatív véleményt, és az észszerű okát képezheti a kifogásemelésnek.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza azon minimuminformációk listáját, amelyeket a részesedést szerezni kívánó személynek a 22. cikk (1) bekezdésében említett bejelentéssel egyidejűleg meg kell adnia az illetékes hatóság számára.

Az első albekezdés alkalmazása céljából az EBH-nak figyelembe kell vennie az (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) II. címében foglaltakat.

Az EBH 2026. január 10-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1132 irányelve (2017. június 14.) a társasági jog egyes vonatkozásairól (HL L 169., 2017.6.30., 46. o.).”

12. A III. cím a következő fejezetekkel egészül ki:

„3. FEJEZET

JELENTŐS RÉSZESEDÉS MEGSZERZÉSE VAGY ELIDEGENÍTÉSE

27a. cikk

A részesedésszerzés bejelentése és értékelése

(1) A tagállamok előírják a 21a. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó intézmények, valamint pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok (a továbbiakban: részesedést szerezni kívánó személy) számára, hogy írásban előre jelentsék be illetékes hatóságuknak, ha közvetlenül vagy közvetve jelentős részesedést kívánnak szerezni (a továbbiakban: szándékolt részesedésszerzés). A bejelentésben fel kell tüntetni a szándékolt részesedésszerzés nagyságát, és meg kell adni a 27b. cikk (5) bekezdésében meghatározottak szerinti releváns információkat.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából egy részesedés akkor tekintendő jelentősnek, ha a részesedést szerezni kívánó személy figyelembe vehető tőkéjének 15 %-ával egyenlő vagy annál nagyobb összegű.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy intézmény, a (2) bekezdésben említett küszöbértéket mind egyéni alapon, mind a csoport konszolidált helyzete alapján alkalmazni kell. Ha a (2) bekezdésben említett küszöbérték túllépése csak egyéni alapon valósul meg, a részesedést szerezni kívánó személynek értesítenie kell a letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságát. A szándékolt részesedésszerzés értékelését az említett illetékes hatóságnak kell elvégeznie. Ha az említett küszöbérték túllépése mind egyéni alapon, mind a csoport konszolidált helyzete alapján megvalósul, a részesedést szerezni kívánó személynek értesítenie kell az összevont felügyeletet ellátó hatóságot is. A szándékolt részesedésszerzés értékelését az említett, összevont felügyeletet ellátó hatóságnak szintén el kell végeznie.

(4) Amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy a 21a. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, az e cikk (2) bekezdésében említett küszöbértéket a konszolidált helyzet alapján kell alkalmazni, és e cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából az összevont felügyeletet ellátó hatóság az illetékes hatóság.

(5) Az illetékes hatóságnak az (1) bekezdésben említett bejelentés vagy a (9) bekezdés értelmében benyújtott esetleges további információk átvételét haladéktalanul, de legkésőbb a bejelentés vagy a további információk átvételét követő 10 munkanapon belül írásban vissza kell igazolnia.

(6) Az illetékes hatóságnak a bejelentés és valamennyi dokumentum – köztük a tagállam által előírt, a 27b. cikk (5) bekezdésével összhangban a bejelentéshez csatolandó dokumentumok – írásos átvételi visszaigazolásának dátumától számítva 60 munkanap áll rendelkezésére (a továbbiakban: értékelési időszak) a 27b. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés elvégzésére.

Ha a szándékolt részesedésszerzés a 22. cikk (1) bekezdése szerinti hitelintézetben való befolyásoló részesedésre vonatkozik, akkor a részesedést szerezni kívánó személyre szintén alkalmazandó az említett cikk szerinti bejelentési kötelezettség és értékelés. Ebben az esetben a mind a 27b. cikk (1) bekezdésében előírt, mind pedig a 22. cikk (2) bekezdésében említett értékelés elvégzésére az illetékes hatóság rendelkezésére álló idő csak akkor jár le, amikor a vonatkozó két értékelési időszak közül a későbbi lejár.

(7) Ha a jelentős részesedés szándékolt megszerzésére az 575/2013/EU rendelet 113. cikke (6) bekezdésében említettek szerint azonos csoporthoz tartozó szervezetek között, vagy pedig az említett rendelet 113. cikke (7) bekezdésében említettek szerint azonos intézményvédelmi rendszerbe tartozó szervezetek között kerül sor, az illetékes hatóság nem köteles elvégezni az ezen irányelv 27b. cikkének (1) bekezdésében előírt értékelést.

(8) Az illetékes hatóságnak az átvétel (5) bekezdés szerinti visszaigazolásakor tájékoztatnia kell a részesedést szerezni kívánó személyt az értékelési időszak lejártának időpontjáról.

(9) Az illetékes hatóság az értékelési időszak során – de minden esetben legkésőbb az értékelési időszak 50. munkanapján – szükség esetén a 27b. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés elvégzéséhez szükséges további információkat kérhet be. A szükséges kiegészítő információkat azok pontos megjelölésével, írásban kell bekérni.

(10) Az értékelési időszakot fel kell függeszteni a további információk illetékes hatóság általi bekérésének időpontja és a részesedést szerezni kívánó személy összes kért információt tartalmazó válaszának kézhezvételi időpontja között. A felfüggesztés nem tarthat tovább 20 munkanapnál. Az illetékes hatóság bármely, a benyújtott információk kiegészítésére vagy pontosítására irányuló további kérésről szabad mérlegelése szerint dönt, azonban ez nem járhat az értékelési időszak felfüggesztésével.

(11) Az illetékes hatóság a (10) bekezdésben említett felfüggesztést legfeljebb 30 munkanapra meghosszabbíthatja a következő esetekben:

a) amennyiben a részesedésszerzés tárgyát képező szervezet harmadik országban található vagy harmadik ország szabályozási keretének hatálya alá tartozik;

b) amennyiben az ezen irányelv 27b. cikkének (1) bekezdésében előírt értékelés elvégzéséhez információcserére van szükség a részesedést szerezni kívánó személy felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős hatóságokkal.

(12) Amennyiben valamely, a 21a. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság jóváhagyására a 27b. cikk (1) bekezdésében előírt értékeléssel egyidejűleg kerül sor, a 21a. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából illetékes hatóságnak szükség szerint koordinálnia kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, illetve a pénzügyi holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságával, amennyiben e két utóbbi hatóság különböző. Ebben az esetben az értékelési időszakot fel kell függeszteni addig, amíg a 21a. cikkben meghatározott eljárás le nem zárul.

(13) Ha az illetékes hatóság úgy határoz, hogy kifogást emel a szándékolt részesedésszerzéssel szemben, erről a 27b. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés befejezésétől számított két munkanapon belül, de még az értékelési időszak lejárta előtt értesítenie kell a részesedést szerezni kívánó személyt, és közölnie kell kifogásának indokait.

(14) Ha az illetékes hatóság az értékelési időszakon belül nem emel írásban kifogást a szándékolt részesedésszerzéssel szemben, akkor azt jóváhagyottnak kell tekinteni.

(15) Az illetékes hatóság megszabhatja a szándékolt részesedésszerzés végrehajtásának maximális időtartamát, és azt adott esetben meghosszabbíthatja.

27b. cikk

Értékelési kritériumok

(1) A szándékolt részesedésszerzésre vonatkozóan a 27a. cikk (1) bekezdésében előírt bejelentés és a 27a. cikk (9) bekezdésében említett információk értékelése során az illetékes hatóságnak az alábbi kritériumokkal összhangban értékelnie kell, hogy mennyire lehet számítani arra, hogy a részesedést szerezni kívánó személy a részesedésszerzést követően megbízható és prudens módon gyakorolja az irányítást, és különösen azt, hogy a részesedést szerezni kívánó személy a szándékolt részesedésszerzést követően milyen kockázatoknak van vagy lehet kitéve:

a) a részesedést szerezni kívánó személy képes lesz-e teljesíteni és képes-e folyamatosan teljesíteni az ebben az irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben, valamint adott esetben más uniós jogi aktusokban meghatározott prudenciális követelményeket;

b) a szándékolt részesedésszerzéssel kapcsolatban észszerű okok alapján feltételezhető-e, hogy az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikke értelmében pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg, vagy hogy a szándékolt részesedésszerzés növelheti ezek kockázatát.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott kritérium értékelése céljából az illetékes hatóságnak az ellenőrzései keretében konzultálnia kell a részesedést szerezni kívánó személy felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős hatóságokkal.

(3) Az illetékes hatóság csak akkor emelhet kifogást a szándékolt részesedésszerzéssel szemben, ha erre az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumok alapján észszerű oka van, vagy ha a részesedést szerezni kívánó személy által szolgáltatott információ – a 27a. cikk (9) bekezdése szerinti kérés ellenére is – hiányos.

E bekezdés alkalmazása céljából és az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott kritériumra tekintettel az illetékes hatóságoknak a szándékolt részesedésszerzés értékelésekor megfelelően figyelembe kell vennie a részesedést szerezni kívánó személy felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős hatóságok negatív véleményét, amelyet az illetékes hatóságok az eredeti kérelem dátumától számított 30 munkanapon belül kézhez kaptak, és az észszerű okát képezheti a kifogásemelésnek.

(4) A tagállamok nem szabhatnak előzetes feltételeket a szándékolt részesedésszerzés aránya tekintetében, és nem engedélyezhetik az illetékes hatóság számára a szándékolt részesedésszerzésnek a piac gazdasági igényei alapján való vizsgálatát.

(5) A tagállamok közzéteszik az értékelés elvégzéséhez szükséges információk listáját. A részesedést szerezni kívánó személynek az említett információkat a 27a. cikk (1) bekezdésében említett bejelentés alkalmával kell az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátania. A bekért információknak arányosaknak és a szándékolt részesedésszerzés jellegéhez igazodóknak kell lenniük. A tagállamok nem kérhetnek az e cikk szerinti prudenciális értékelés szempontjából nem releváns információkat.

(6) A 27a. cikk (5)–(11) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben ugyanazon szervezetben kettő vagy több jelentős részesedés szerzésére vonatkozó ajánlatról érkezik bejelentés, az illetékes hatóságnak a részesedést szerezni kívánó személyeket megkülönböztetéstől mentesen kell kezelnie.

(7) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletes meghatározása érdekében:

a) a 27a. cikk (1) bekezdésében, a 27f. cikk (1) bekezdésében és a 27i. cikk (1) bekezdésében említett bejelentés alkalmával a részesedést szerezni kívánó személy által az illetékes hatóság részére megadandó minimuminformációk listája;

b) az e cikkben és a 27j. cikkben meghatározott kritériumok közös értékelési módszertana;

c) a 27a. és a 27i. cikkben előírt bejelentésre és prudenciális értékelésre alkalmazandó eljárás.

Az első albekezdés alkalmazása céljából az EBH-nak figyelembe kell vennie az (EU) 2017/1132 irányelv II. címében foglaltakat.

Az EBH 2026. július 10-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

27c. cikk

Együttműködés az illetékes hatóságok között

(1) Az illetékes hatóságnak a 27b. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés elvégzése során konzultálnia kell az egyéb érintett pénzügyi ágazatbeli szervezetek felügyeletének közfeladatával megbízott hatóságokkal, amennyiben a szándékolt részesedésszerzés az alábbiak egyikére vonatkozik:

a) egy másik tagállamban vagy a részesedést szerezni kívánó személy ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy eszközkezelő társaság;

b) egy másik tagállamban vagy a részesedést szerezni kívánó személy ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy eszközkezelő társaság anyavállalata;

c) egy másik tagállamban vagy a szándékolt részesedésszerzés tárgyának ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy eszközkezelő társaság felett ellenőrzést gyakorló jogi személy.

(2) Amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy intézmény és a 27a. cikk (2) bekezdésében említett küszöbérték túllépése csak egyéni alapon valósul meg, a szándékolt részesedésszerzést értékelő illetékes hatóságnak a részesedést szerezni kívánó személy bejelentésének kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül értesítenie kell az összevont felügyeletet ellátó hatóságot a szándékolt részesedésszerzésről, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy egy csoport része és az illetékes hatóság nem azonos az összevont felügyeletet ellátó hatósággal. Az illetékes hatóságnak szintén továbbítania kell az értékelését az összevont felügyeletet ellátó hatóság részére.

Amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy a 21a. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, a szándékolt részesedésszerzést értékelő, összevont felügyeletet ellátó hatóságnak a részesedést szerezni kívánó személy bejelentésének kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül értesítenie kell a részesedést szerezni kívánó személy letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságát a szándékolt részesedésszerzésről, feltéve hogy az említett illetékes hatóság nem azonos az összevont felügyeletet ellátó hatósággal. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak szintén továbbítania kell az értékelését az említett illetékes hatóság részére.

Amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy intézmény és a 27a. cikk (2) bekezdésében említettek szerinti küszöbérték túllépése mind egyéni alapon, mind a csoport konszolidált helyzete alapján megvalósul, a szándékolt részesedésszerzést értékelő illetékes hatóságnak és összevont felügyeletet ellátó hatóságnak törekednie kell az értékelésük koordinálására, különösen az e cikk (1) bekezdésében említett, a releváns hatóságokkal folytatott konzultációjuk tekintetében.

(3) Amennyiben a szándékolt részesedésszerzés értékelését a 27a. cikk (3) bekezdésében említett, összevont felügyeletet ellátó hatóságnak kell elvégeznie, és az összevont felügyeletet ellátó hatóság nem azonos a részesedést szerezni kívánó személy letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságával, a két hatóságnak teljes körű konzultáció mellett együtt kell működnie. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értékelést kell készítenie a szándékolt részesedésszerzésről, és ezt az értékelést továbbítania kell a részesedést szerezni kívánó személy letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságának. A két hatóságnak minden tőle telhetőt meg kell tennie annak érdekében, hogy az említett értékelés kézhezvételétől számított két hónapon belül együttes határozatot hozzon. Az együttes határozatot megfelelően dokumentálni és indokolni kell. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak tájékoztatnia kell a részesedést szerezni kívánó személyt az együttes határozatról.

Amennyiben az értékelés kézhezvételétől számított két hónapon belül nem kerül sor együttes határozat meghozatalára, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak, illetve a részesedést szerezni kívánó személy letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságának tartózkodnia kell a határozathozataltól, és az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé kell utalnia. Az EBH-nak az ügy előterjesztésének kézhezvételétől számított egy hónapon belül kell határozatot hoznia. Az érintett hatóságoknak az EBH határozatával összhangban álló együttes határozatot kell hozniuk.

(4) Az illetékes hatóságoknak késedelem nélkül egymás rendelkezésére kell bocsátaniuk minden – az értékelés szempontjából alapvető vagy releváns – információt. E tekintetben az illetékes hatóságoknak kérésre vagy saját kezdeményezésük alapján közölniük kell egymással valamennyi, az értékelés szempontjából releváns információt.

Az illetékes hatóságoknak törekedniük kell az értékeléseik összehangolására és a határozataik következetességének a biztosítására. E célból az értékelésért felelős illetékes hatóság határozatában jelezni kell a többi érintett illetékes hatóság véleményeit vagy fenntartásait.

(5) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az egységes eljárások és formanyomtatványok meghatározása céljából, valamint sablonokat dolgoz ki az érintett illetékes hatóságok közötti, e cikkben említett konzultációs folyamatra vonatkozóan.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2026. július 10-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

27d. cikk

Elidegenítés bejelentése

A tagállamok előírják az intézmények, valamint a 21a. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy jelentsék be az illetékes hatóságnak, ha közvetlenül vagy közvetve a 27a. cikk (2) bekezdése szerinti jelentős részesedést kívánnak elidegeníteni. Ezt a bejelentést írásban, az elidegenítést megelőzően kell megtenni, feltüntetve az érintett részesedés nagyságát.

27e. cikk

Tájékoztatási kötelezettségek és szankciók

Amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy elmulasztja a szándékolt részesedésszerzésnek a 27a. cikk (1) bekezdése szerinti előzetes bejelentését, vagy az illetékes hatóság általi kifogásemelés ellenére megszerezte az említett cikk szerinti jelentős részesedést, a tagállamok előírják a szóban forgó illetékes hatóság számára, hogy hozzon megfelelő intézkedéseket. Amennyiben a jelentős részesedés megszerzésére az illetékes hatóság általi kifogásemelés ellenére kerül sor, a tagállamok – az esetleges szankciók sérelme nélkül – előírják a megfelelő szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztését vagy a leadott szavazatok semmissé nyilvánítását.

4. FEJEZET

JELENTŐS ESZKÖZ- ÉS KÖTELEZETTSÉGÁTRUHÁZÁS

27f. cikk

A jelentős eszköz- és kötelezettségátruházásbejelentése

(1) A tagállamok előírják az intézmények, valamint a 21a. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy illetékes hatóságuk számára írásban előre jelentsék be az olyan jelentős vagyonátruházásokat, amelyet értékesítés vagy bármely más típusú ügylet útján hajtanak végre (a továbbiakban: tervezett művelet).

Amennyiben a tervezett művelet csak egy és ugyanazon csoporthoz tartozó szervezeteket érint, az első albekezdésben foglaltak ezekre a szervezetekre is vonatkoznak.

Az első és második albekezdés alkalmazása céljából az ugyanazon tervezett műveletben részt vevő minden egyes szervezet külön-külön köteles az említett albekezdésekben meghatározott bejelentési kötelezettségnek eleget tenni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a tervezett művelet a szervezet számára akkor minősül jelentősnek, ha az értéke a szervezet összes eszközének vagy kötelezettségének legalább 10 %-ával egyenlő, kivéve ha a tervezett művelet ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetek között megy végbe, amely esetben a tervezett művelet akkor minősül a szervezet számára jelentősnek, ha az értéke a szervezet összes eszközének vagy kötelezettségének legalább 15 %-ával egyenlő.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazása céljából az (1) bekezdésben említett pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok és vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok esetében a százalékarányokat a konszolidált helyzetük alapján kell alkalmazni.

A következők nem vehetők figyelembe az e bekezdés első albekezdésében említett százalékos arány kiszámításakor:

a) a nemteljesítő eszközök átruházása;

b) az (EU) 2019/2162 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 3. cikkének 3. pontjában meghatározott fedezeti halmazba való felvétel céljából átadott eszközök átruházása;

c) az értékpapírosítandó eszközök átruházása;

d) az eszközöknek vagy kötelezettségeknek a 2014/59/EU irányelv IV. címében meghatározott szanálási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazásával összefüggésben történő átruházása.

(3) Az illetékes hatóságnak – haladéktalanul, de minden esetben a bejelentés átvételét követő 10 munkanapon belül – írásban vissza kell igazolnia az (1) bekezdésben említett bejelentés átvételét.

27g. cikk

Tájékoztatási kötelezettségek és szankciók

Amennyiben a szervezetek elmulasztják a tervezett műveletnek a 27f. cikk (1) bekezdése szerinti előzetes bejelentését, a tagállamok előírják az illetékes hatóságok számára, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket.

5. FEJEZET

EGYESÜLÉSEK ÉS SZÉTVÁLÁSOK

27h. cikk

Hatály és fogalommeghatározások

Ez a fejezet nem érinti a 139/2004/EK tanácsi rendelet (**) és az (EU) 2017/1132 irányelv alkalmazását.

A 2014/59/EU irányelv alkalmazásából eredő egyesülések és szétválások nem tartoznak az e fejezetben előírt kötelezettségek hatálya alá.

E fejezet alkalmazásában:

1. »egyesülés«: a következő műveletek bármelyike:

a) egy vagy több társaság a felszámolás nélküli megszűnésének időpontjában az eszközeit és kötelezettségeit részben vagy egészben egy már létező társaságra, az átvevő társaságra ruházza, az említett átvevő társaság tőkéjéből kibocsátás útján a saját tagjainak biztosított részesedés és adott esetben – az említett tőkerészesedés névértékének, illetve névérték hiányában könyv szerinti értékének 10 %-át vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti arányát meg nem haladó – készpénzkifizetés ellenében;

b) egy vagy több társaság a felszámolás nélküli megszűnésének időpontjában az eszközeit és kötelezettségeit részben vagy egészben egy már létező társaságra, az átvevő társaságra ruházza, anélkül, hogy az átvevő társaság új társasági részesedést bocsátana ki, amennyiben az egyesülő társaságok összes részesedésével közvetlenül vagy közvetetten egy személy rendelkezik, vagy az egyesülő társaságok tagjai valamennyi egyesülő társaságban azonos arányú részesedéssel rendelkeznek;

c) két vagy több társaság a felszámolás nélküli megszűnésének időpontjában az eszközeit és kötelezettségeit részben vagy egészben egy általuk alapításra kerülő társaságra, az új társaságra ruházza, az említett új társaság tőkéjéből kibocsátás útján a saját tagjainak biztosított részesedés és adott esetben – az említett tőkerészesedés névértékének, illetve névérték hiányában könyv szerinti értékének 10 %-át vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti arányát meg nem haladó – készpénzkifizetés ellenében;

d) egy társaság a felszámolás nélküli megszűnésének időpontjában az eszközeit és kötelezettségeit részben vagy egészben arra a társaságra ruházza át, amely a tőkéjében kizárólagos részesedéssel rendelkezik;

2. »szétválás«: a következők bármelyike:

a) olyan művelet, amelynek során egy társaság a felszámolás nélküli megszűnésekor eszközeinek és kötelezettségeinek összességét egynél több társaságra ruházza, a szétválásból eredő vagyoni hozzájárulást fogadó társaságok tőkéjéből allokáció útján a saját részvényeseinek biztosított részesedés és adott esetben – az említett tőkerészesedés névértékének, illetve névérték hiányában könyv szerinti értékének 10 %-át vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti arányát meg nem haladó összegű – készpénzkifizetés ellenében;

b) olyan művelet, amelynek során egy társaság a felszámolás nélküli megszűnésekor eszközeinek és kötelezettségeinek összességét egynél több újonnan alapított társaságra ruházza, a fogadó társaságok tőkéjéből allokáció útján a saját részvényeseinek biztosított részesedés és adott esetben – az említett tőkerészesedés névértékének, illetve névérték hiányában könyv szerinti értékének 10 %-át vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti arányát meg nem haladó összegű – készpénzkifizetés ellenében;

c) az a) és b) pontban leírt műveletek kombinációjából álló művelet;

d) olyan művelet, amelynek során egy szétváló társaság az eszközeit és kötelezettségeit részben átruházza egy vagy több fogadó társaságra, a fogadó társaságok tőkéjéből vagy a saját tőkéjéből vagy mind a fogadó társaságok tőkéjéből, mind a saját tőkéjéből kibocsátás útján a saját tagjainak biztosított részesedés és adott esetben – az említett tőkerészesedés névértékének, illetve névérték hiányában könyv szerinti értékének 10 %-át vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti arányát meg nem haladó összegű – készpénzkifizetés ellenében;

e) olyan művelet, amelynek során egy szétváló társaság az eszközeit és kötelezettségeit részben átruházza egy vagy több fogadó társaságra, a fogadó társaságok tőkéjéből kibocsátás útján számára biztosított részesedés ellenében.

27i. cikk

Az egyesülés vagy szétválás bejelentése és értékelése

(1) A tagállamok előírják a 21a. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó, egyesülést vagy szétválást (a továbbiakban: tervezett művelet) végrehajtó intézmények, valamint pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok (a továbbiakban: pénzügyi érdekelt felek) számára, hogy a tervezett művelet végrehajtását – a tervezett művelet tervezett feltételeinek elfogadását követően és a tervezett művelet végrehajtását megelőzően – a 27j. cikk (5) bekezdésével összhangban meghatározott releváns információk közlésével jelentsék be annak az illetékes hatóságnak, amely felelős lesz a tervezett művelet eredményeként létrejövő szervezetek felügyeletéért.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazása céljából, amennyiben a tervezett művelet szétválás, a tervezett műveletet végrehajtó szervezet felügyeletéért felelős illetékes hatóság lesz az az illetékes hatóság, amelyet értesíteni kell, és amely a 27j. cikk (1) bekezdésében előírt értékelésért felelős.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, ha a tervezett művelet olyan egyesülés, amelyben kizárólag ugyanazon csoporthoz – többek között egy központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek csoportként felügyelt csoportjához – tartozó pénzügyi érdekelt felek vesznek részt, az illetékes hatóság nem köteles elvégezni a 27j. cikk (1) bekezdésében előírt értékelést.

(3) A 27j. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés nem végezhető el, ha a tervezett művelethez a 8. cikk szerinti engedélyre vagy a 21a. cikk (4) bekezdése szerinti jóváhagyásra van szükség.

(4) Az illetékes hatóságnak haladéktalanul, de legkésőbb a bejelentés vagy a további információk átvételét követő 10 munkanapon belül írásban vissza kell igazolnia az (1) bekezdésben említett bejelentés vagy az (5) bekezdés értelmében benyújtott további információk átvételét.

Amennyiben a tervezett műveletben csak ugyanazon csoporthoz tartozó pénzügyi érdekelt felek vesznek részt, az illetékes hatóságnak a bejelentés írásos átvételi visszaigazolásának dátumától, valamint a tagállam által a 27j. cikk (5) bekezdésével összhangban a bejelentéshez csatolandó valamennyi dokumentum kézhezvételétől számítva 60 munkanap (a továbbiakban: értékelési időszak) áll rendelkezésére a 27j. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés elvégzésére.

Az illetékes hatóságnak az átvétel elismerésekor tájékoztatnia kell a pénzügyi érdekelt feleket az értékelési időszak lejártának időpontjáról.

(5) Az illetékes hatóság a 27j. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés elvégzéséhez szükséges kiegészítő információkat kérhet be. A szükséges kiegészítő információkat azok pontos megjelölésével, írásban kell bekérni.

Amennyiben a tervezett műveletben csak ugyanazon csoporthoz tartozó pénzügyi érdekelt felek vesznek részt, az illetékes hatóság legkésőbb az értékelési időszak ötvenedik munkanapjáig kérhet be kiegészítő információkat.

Az értékelési időszakot fel kell függeszteni a kiegészítő információk illetékes hatóság általi bekérésének időpontja és a pénzügyi érdekelt felek összes kért információt tartalmazó válaszának kézhezvételi időpontja között. E felfüggesztés nem tarthat tovább 20 munkanapnál. Az illetékes hatóság bármely – a benyújtott információk kiegészítésére vagy pontosítására irányuló – további kérésről szabad mérlegelése szerint dönt, azonban ez nem járhat az értékelési időszak felfüggesztésével.

(6) Az illetékes hatóság az (5) bekezdés harmadik albekezdésében említett felfüggesztést legfeljebb 30 munkanapra meghosszabbíthatja a következő esetekben:

a) amennyiben a pénzügyi érdekelt felek legalább egyike harmadik országban található, vagy harmadik ország szabályozási keretének hatálya alá tartozik;

b) amennyiben az ezen irányelv 27j. cikkének (1) bekezdésében előírt értékelés elvégzéséhez információcserére van szükség a pénzügyi érdekelt felek felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős illetékes hatóságokkal.

(7) A tervezett művelet nem hajtható végre azelőtt, hogy az illetékes hatóság pozitív véleményt bocsátott volna ki.

(8) Az illetékes hatóságnak az értékelése elvégzését követő két munkanapon belül írásban, indokolással ellátott pozitív vagy negatív véleményt kell kiadnia a pénzügyi érdekelt felek számára. A pénzügyi érdekelt feleknek továbbítaniuk kell az említett, indokolással ellátott véleményt a tervezett művelet vizsgálatáért a nemzeti jog szerint felelős hatóságok részére.

(9) Amennyiben a tervezett műveletben csak ugyanazon csoporthoz tartozó pénzügyi érdekelt felek vesznek részt, és az illetékes hatóság az értékelési időszakon belül írásban nem ellenzi a tervezett műveletet, úgy a véleményt pozitívnak kell tekinteni.

(10) Az illetékes hatóság az indokolással ellátott, pozitív véleményében rendelkezhet egy korlátozott időszakról, amelyen belül a tervezett műveletet végre kell hajtani .

27j. cikk

Értékelési kritériumok

(1) A tervezett művelet 27i. cikk (1) bekezdésében előírt bejelentésének és a 27i. cikk (5) bekezdésében említett információknak a vizsgálata során – annak biztosítása érdekében, hogy megbízható profilt lehessen készíteni a pénzügyi érdekelt feleknek a tervezett művelet végrehajtását követő prudenciális helyzetéről, és különösen azon kockázatok kezelése céljából, amelyeknek a pénzügyi érdekelt felek a tervezett művelet során ki vannak vagy ki lehetnek téve, valamint amelyeknek a tervezett művelet eredményeként létrejövő szervezet ki lehet téve – az illetékes hatóságnak a következő kritériumokkal összhangban kell értékelnie a tervezett műveletet:

a) a tervezett műveletben részt vevő pénzügyi érdekelt felek hírneve;

b) a tervezett műveletben részt vevő pénzügyi érdekelt felek pénzügyi stabilitása, különösen a tervezett művelet eredményeként létrejövő szervezet által folytatni szándékozott üzleti tevékenység-típussal kapcsolatban;

c) a tervezett művelet eredményeként létrejövő szervezet képes lesz-e teljesíteni és képes-e folyamatosan teljesíteni az ebben az irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben, valamint adott esetben más uniós jogi aktusokban, különösen a 2002/87/EK és a 2009/110/EK irányelvben meghatározott prudenciális követelményeket;

d) a tervezett művelet végrehajtási terve prudenciális szempontból reális és megbízható-e;

e) a tervezett művelettel összefüggésben észszerű okok alapján feltételezhető-e, hogy az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikke értelmében pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg, vagy hogy a tervezett művelet növelheti ezek kockázatát.

Az első albekezdés d) pontjában említett végrehajtási tervet az illetékes hatóságnak a tervezett művelet végrehajtásáig megfelelő figyelemmel kell kísérnie.

(2) Az (1) bekezdés e) pontjában meghatározott kritérium értékelése céljából az illetékes hatóságnak az ellenőrzései keretében konzultálnia kell a pénzügyi érdekelt felek felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős hatóságokkal.

(3) Az illetékes hatóság csak akkor adhat negatív véleményt a tervezett műveletre vonatkozóan, ha az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumok nem teljesülnek, vagy ha a pénzügyi érdekelt felek által szolgáltatott információk a 27i. cikk (5) bekezdése szerinti kérelem ellenére hiányosak.

Az e cikk (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott kritériumra tekintettel az illetékes hatóságnak a tervezett művelet értékelésekor megfelelően figyelembe kell vennie a pénzügyi érdekelt felek felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős illetékes hatóság által benyújtott, az illetékes hatóságok által az eredeti kérelem dátumától számított 30 munkanapon belül kézhez kapott negatív véleményt, és az észszerű okát képezheti az e bekezdés első albekezdésében említett negatív véleménynek.

(4) A tagállamok nem engedélyezhetik az illetékes hatóságok számára, hogy a tervezett műveletet a piac gazdasági igényei szempontjából vizsgálják.

(5) A tagállamok közzéteszik az e cikk (1) bekezdésében előírt értékelés elvégzéséhez szükséges információk listáját. A pénzügyi érdekelt feleknek az említett információkat a 27i. cikk (1) bekezdésében említett bejelentés alkalmával kell az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátaniuk. A bekért információknak arányosaknak és a tervezett művelet jellegéhez igazodóknak kell lenniük. A tagállamok nem kérhetnek az e cikk szerinti prudenciális értékelés szempontjából nem releváns információkat.

27k. cikk

Együttműködés az illetékes hatóságok között

(1) Az illetékes hatóságnak a 27j. cikkének (1) bekezdésében előírt értékelés elvégzése során konzultálnia kell az egyéb érintett pénzügyi ágazatbeli szervezetek felügyeletének közfeladatával megbízott hatóságokkal, amennyiben a tervezett művelet – a pénzügyi érdekelt feleken túl – olyan szervezeteket is magában foglal, amelyek a következők bármelyikének minősülnek:

a) egy másik tagállamban vagy a tervezett művelet végrehajtásának ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy eszközkezelő társaság;

b) egy másik tagállamban vagy a tervezett művelet végrehajtásának ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy eszközkezelő társaság anyavállalata;

c) egy másik tagállamban vagy a tervezett művelet végrehajtásának ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy eszközkezelő társaság felett ellenőrzést gyakorló jogi személy.

(2) Az illetékes hatóságoknak késedelem nélkül egymás rendelkezésére kell bocsátaniuk minden – az értékelés szempontjából alapvető vagy releváns – információt. E tekintetben az illetékes hatóságoknak kérésre vagy saját kezdeményezésük alapján közölniük kell egymással valamennyi, az értékelés szempontjából releváns információt. A pénzügyi érdekelt fél illetékes hatóságának véleményében meg kell jelölni minden olyan véleményt vagy fenntartást, amelyet az (1) bekezdésben felsorolt egy vagy több szervezetet felügyelő illetékes hatóság fogalmazott meg.

Az illetékes hatóságoknak törekedniük kell az értékeléseik összehangolására és a véleményeik következetességének a biztosítására.

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az egységes eljárások és formanyomtatványok meghatározása céljából, valamint sablonokat dolgoz ki az érintett illetékes hatóságok közötti, e cikkben említett konzultációs folyamatra vonatkozóan.

Az első albekezdés alkalmazása céljából az EBH-nak figyelembe kell vennie az (EU) 2017/1132 irányelv II. címét.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2027. január 10-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

27l. cikk

Tájékoztatási kötelezettségek és szankciók

Amennyiben a pénzügyi érdekelt felek elmulasztják a tervezett műveletnek a 27i. cikk (1) bekezdése szerinti előzetes bejelentését, vagy annak ellenére végrehajtották az említett cikk szerinti tervezett műveletet, hogy az illetékes hatóságok előzetesen pozitív véleményt nyilvánítottak volna, a tagállamok előírják az illetékes hatóságok számára, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2162 irányelve (2019. november 27.) a fedezett kötvények kibocsátásáról és a fedezett kötvények közfelügyeletéről, továbbá a 2009/65/EK és a 2014/59/EU irányelv módosításáról (HL L 328., 2019.12.18., 29. o.).

(**) A Tanács 139/2004/EK rendelete (2004. január 20.) a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) (HL L 24., 2004.1.29., 1. o.).”

13. A VI. cím helyébe a következő szöveg lép:

„VI. CÍM

HARMADIK ORSZÁGBELI VÁLLALATHOZ TARTOZÓ FIÓKTELEPEK PRUDENCIÁLIS FELÜGYELETE ÉS KAPCSOLATOK HARMADIK ORSZÁGOKKAL

1. FEJEZET

HARMADIK ORSZÁGBELI VÁLLALATHOZ TARTOZÓ FIÓKTELEPEK PRUDENCIÁLIS FELÜGYELETE

I. SZAKASZ

Általános rendelkezések

47. cikk

Hatály és fogalommeghatározások

(1) Ez a fejezet megállapítja a valamely harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep következő tevékenységeinek valamely tagállamban történő végzésére vonatkozó minimumkövetelményeket:

a) olyan, harmadik országban letelepedett vállalkozás által végzett, az ezen irányelv I. mellékletének 2. és 6. pontjában említett tevékenységek bármelyike, amely hitelintézetnek minősülne, vagy amely megfelelne az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában meghatározott kritériumoknak, ha az Unióban lenne letelepedett;

b) az ezen irányelv I. mellékletének 1. pontjában említett, harmadik országban letelepedett vállalkozás által végzett tevékenység .

(2) Ha valamely, harmadik országban letelepedett vállalkozás a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének A. szakaszában felsorolt olyan tevékenységeket és szolgáltatásokat, valamint azokhoz tartozó kiegészítő szolgáltatásokat – például kapcsolódó betétgyűjtést vagy hitelnyújtást – nyújt, amelyek célja az említett irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtása, az említett vállalkozás nem tartozik e cikk (1) bekezdésének hatálya alá.

(3) E cím alkalmazásában:

1. »harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep«: valamely tagállamban az alábbiak valamelyike által létrehozott fióktelepek:

   a) az (1) bekezdésben említett tevékenységek bármelyikének végzése céljából harmadik országban központi irodával rendelkező vállalkozás;

   b) harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézet;

2. »központi vállalkozás«: az a vállalkozás, amelynek központi irodája harmadik országban van és amely harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepet hozott létre az adott tagállamban, valamint adott esetben az említett vállalkozás közbenső és legfelső szintű anyavállalatai.

48. cikk

A megkülönböztetés tilalma

A tagállamok a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepekre – amikor azok üzleti tevékenységüket megkezdik vagy folytatják – nem alkalmaznak olyan rendelkezéseket, amelyek kedvezőbb bánásmódot eredményeznek, mint amelyben egy másik tagállamában központi irodával rendelkező intézmények fióktelepei részesülnek.

48a. cikk

A harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek besorolása

(1) A tagállamok a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeket az 1. osztályba sorolják, amennyiben ezek a fióktelepek megfelelnek a következő feltételek valamelyikének:

a) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep által a tagállamban könyvelt vagy keletkeztetett eszközök összértéke – a II. szakasz 4. alszakaszával összhangban a közvetlenül megelőző éves beszámolási időszakra vonatkozóan jelentett adatok szerint – legalább 5 milliárd EUR;

b) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep engedélyezett tevékenységei közé tartozik a lakossági ügyfelektől betétek vagy egyéb visszafizetendő pénzeszközök gyűjtése, feltéve hogy az ilyen betétek és egyéb visszafizetendő pénzeszközök összege eléri vagy meghaladja a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep összes kötelezettségének 5 %-át, illetve az ilyen betétek és egyéb visszafizetendő pénzeszközök összege meghaladja az 50 millió EUR-t;

c) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep nem tartozik a 48b. cikk értelmében vett, minősített harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek közé.

(2) A tagállamok a 2. osztályba sorolják azokat a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeket, amelyek nem felelnek meg az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egyikének sem.

(3) Az illetékes hatóságoknak a következőképpen kell frissíteniük a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek besorolását:

a) amennyiben egy 1. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep már nem felel meg az (1) bekezdésben megállapított feltételeknek, azonnal 2. osztályúnak kell tekinteni;

b) amennyiben egy 2. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep már teljesíti az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egyikét, úgy csak az e feltételnek való megfelelés kezdetétől számított négy hónap elteltével tekinthető 1. osztályú fióktelepnek.

(4) A tagállamok az e címben meghatározott követelmények helyett a területükön engedélyezett, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepekre vagy azok bizonyos kategóriáira ugyanazokat a követelményeket alkalmazhatják, mint az ezen irányelv alapján engedélyezett hitelintézetekre. Amennyiben az e bekezdésben meghatározott bánásmód csak a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek bizonyos kategóriáira vonatkozik, a tagállamok meghatározzák az említett bánásmód alkalmazására vonatkozó besorolási kritériumokat. Az említett harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepekre nem kell alkalmazni e cikk (1), (2) és (3) bekezdését, kivéve a 48p. cikk alkalmazásának céljából.

48b. cikk

A minősített harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep besorolás feltételei

(1) Amennyiben egy harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep vonatkozásában teljesülnek az alábbi feltételek, úgy a fióktelepet e cím alkalmazásában minősített harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepnek kell tekinteni:

a) a központi vállalkozás olyan országban letelepedett, amely az adott harmadik országban hatályos bankszabályozási keretrendszer alapján legalább az ezen irányelvvel és az 575/2013/EU rendelettel egyenértékű prudenciális előírásokat és felügyeleti ellenőrzést alkalmaz;

b) a központi vállalkozás felügyeleti hatóságaira olyan titoktartási követelmények vonatkoznak, amelyek legalább egyenértékűek az ezen irányelv VII. címe 1. fejezetének II. szakaszában meghatározott követelményekkel;

c) a központi vállalkozás olyan országban letelepedett, amely nem olyan, kiemelt kockázatot jelentő harmadik országként nyilvántartott ország, amelynek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszereit az (EU) 2015/849 irányelv 9. cikke értelmében stratégiai hiányosságok jellemzik.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján határozatokat fogadhat el arról, hogy valamely harmadik ország banki szabályozási kerete tekintetében teljesülnek-e az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételek. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 147. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett határozat elfogadása előtt a Bizottság az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkével összhangban kérheti az EBH segítségét az érintett harmadik ország banki szabályozási keretének és titoktartási követelményeinek értékelésében, és jelentést kérhet az EBH-tól arról, hogy az említett keretrendszer és az említett követelmények megfelelnek-e az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételeknek. Az EBH a honlapján közzéteszi értékelésének eredményét.

(4) Az EBH nyilvános jegyzéket vezet az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő harmadik országokról és harmadik országbeli hatóságokról.

(5) A 48c. cikk szerinti engedély iránti kérelem kézhezvételét követően az illetékes hatóságnak a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep 1. vagy 2. osztályba sorolása érdekében értékelnie kell az e cikk (1) bekezdésében és a 48a. cikkben meghatározott feltételeket. Amennyiben az érintett harmadik ország nem szerepel az e cikk (4) bekezdésében említett nyilvános jegyzékben, az illetékes hatóságnak fel kell kérnie a Bizottságot, hogy e cikk (2) bekezdésének alkalmazása céljából értékelje a harmadik ország banki szabályozási keretét és titoktartási követelményeit, feltéve, hogy az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett feltétel teljesül. Az illetékes hatóságnak a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepet az e cikk (2) bekezdése szerinti határozat Bizottság általi elfogadásáig az 1. osztályba kell sorolnia.

II. SZAKASZ

Engedélyezési és szabályozási követelmények

1. alszakasz

Engedélyezési követelmények

48c. cikk

A harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek engedélyezésének minimumfeltételei

(1) A tagállamok a 21c. cikkel összhangban előírják, hogy a területükön a harmadik országbeli vállalkozások a 47. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységek megkezdése vagy folytatása előtt fióktelepet hozzanak létre. Harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep létrehozása e fejezetnek megfelelően előzetes engedélyhez kötött.

(2) Az illetékes hatóságoknak törekedniük kell arra, hogy igazgatási megállapodásokat kössenek vagy egyéb közös szabályokról állapodjanak meg az érintett harmadik országok illetékes hatóságaival, mielőtt valamely harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep megkezdi tevékenységét az érintett tagállamban. Az ilyen megállapodásoknak az EBH által az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének (5) bekezdésével összhangban kidolgozott igazgatásimegállapodás-mintákon kell alapulniuk. Ez a követelmény nem alkalmazandó abban az esetben, ha a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek szigorúbb nemzeti követelmények hatálya alá tartoznak. Az illetékes hatóságoknak késedelem nélkül be kell nyújtaniuk az EBH részére a harmadik országbeli illetékes hatóságokkal kötött bármely igazgatási megállapodásra vagy egyéb egyezményre vonatkozó információkat.

(3) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek engedély iránti kérelmeihez működési tervet kell mellékelni, amely meghatározza a tervezett üzleti tevékenységet, a 47. cikk (1) bekezdésében említettek közül folytatandó tevékenységeket, valamint a 48g. cikkel összhangban az érintett tagállamban működő fióktelep szervezeti felépítését és kockázatkezelését.

(4) Harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek csak akkor engedélyezhetők, ha legalább a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep megfelel a 2. alszakaszban meghatározott szabályozási minimumkövetelményeknek;

b) azok a tevékenységek, amelyekre az adott tagállamban a központi vállalkozás engedélyt kér, engedélyezettek számára a letelepedési helye szerinti harmadik országban, és e harmadik országban felügyelet hatálya alatt állnak;

c) a harmadik országbeli központi vállalkozás felügyeleti hatóságánál bejelentették, valamint annak benyújtották az adott tagállamban fióktelep létesítésére irányuló kérelmet, és csatolták hozzá a (3) bekezdésben említett kísérő dokumentumokat;

d) az engedély megállapítja, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep csak a letelepedés helye szerinti tagállamban folytathatja az engedélyezett tevékenységeket, és kifejezetten megtiltja, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep más tagállamokban, határokon átnyúló alapon kínálja vagy folytassa e tevékenységeket, kivéve az ugyanazon harmadik országbeli központi vállalkozáshoz tartozó más fióktelepekkel kötött csoporton belüli finanszírozási ügyleteket és a 21c. cikkel összhangban fordított ajánlattétel alapján kötött ügyleteket;

e) felügyeleti feladatainak gyakorlása céljából az illetékes hatóság képes hozzáférni a központi vállalkozásra vonatkozó valamennyi szükséges információhoz az adott központi vállalkozás felügyeleti hatóságainál, és felügyeleti tevékenységeit képes hatékonyan koordinálni a harmadik ország felügyeleti hatóságainak felügyeleti tevékenységeivel, különösen a központi vállalkozást, annak csoportját vagy a harmadik ország pénzügyi rendszerét érintő válság vagy pénzügyi nehézségek idején;

f) észszerű okok alapján nem feltételezhető, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepet az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikkében meghatározott pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás elkövetésére vagy annak elősegítésére használnák fel.

(5) Annak értékelése céljából, hogy az e cikk (4) bekezdésének f) pontjában meghatározott feltétel teljesül-e, az illetékes hatóságnak konzultálnia kell a pénzmosás elleni küzdelem vagy a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban az adott tagállamban felelős hatósággal, és a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep engedélyezése előtt írásbeli megerősítést kell szereznie arról, hogy a feltétel teljesül.

(6) Az illetékes hatóságok úgy határozhatnak, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek számára 2027. január 10-ig kiadott engedélyek érvényesek maradnak, feltéve hogy azok a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek, amelyek számára az említett engedélyeket kiadták, megfelelnek az e címben megállapított minimumkövetelményeknek.

(7) Az EBH figyelemmel kíséri az ugyanazon, különböző tagállamokban engedélyezett központi vállalkozáshoz tartozó, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek közötti műveleteket, és a megállapításairól 2028. július 10-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak.

(8) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2026. július 10-ig iránymutatásokat tesz közzé az alábbiak további pontosítása céljából:

a) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep engedélyezése iránti kérelem esetén az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátandó információk, beleértve a (3) bekezdésben említett működési tervet, szervezeti felépítést és kockázatkezelést;

b) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep engedélyezési eljárása, valamint az e bekezdés a) pontjában említett információk nyújtására szolgáló egységes formanyomtatványok és sablonok;

c) a (4) bekezdésben említett engedélyezési feltételek;

d) azok a feltételek, amelyek mellett az illetékes hatóságok támaszkodhatnak azokra az információkra, amelyeket valamely, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep engedélyezésére irányuló előzetes engedélyezési eljárás során már rendelkezésre bocsátottak.

48d. cikk

A harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep engedélykérelmének elutasítására vagy engedélyének visszavonására vonatkozó feltételek

(1) A tagállamok legalább a következő feltételeket írják elő a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep engedélykérelmének elutasítására vagy engedélyének visszavonására vonatkozóan:

a) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep nem felel meg a 48c. cikkben vagy a nemzeti jogban meghatározott engedélyezési követelményeknek;

b) a központi vállalkozás vagy annak csoportja nem felel meg a harmadik ország joga alapján rá vonatkozó prudenciális követelményeknek, vagy alapos okkal feltételezhető, hogy a következő 12 hónapon belül nem teljesíti vagy meg fogja szegni ezeket a követelményeket.

E bekezdés első albekezdése b) pontjának alkalmazása céljából a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeknek haladéktalanul értesíteniük kell illetékes hatóságaikat, amennyiben a szóban forgó pontban említett körülmények felmerülnek.

(2) Az illetékes hatóságok visszavonhatják a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepnek adott engedélyt, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:

a) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy hat hónapnál hosszabb időre felhagyott üzleti tevékenységének folytatásával, kivéve, ha az érintett tagállam rendelkezett arról, hogy ezekben az esetekben az engedély érvényét veszti;

b) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;

c) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep már nem teljesít egy vagy több további feltételt vagy követelményt, amely alapján az engedélyt megadták;

d) már nem lehet számítani arra, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep eleget tesz a hitelezőivel szemben fennálló kötelezettségeinek, és különösen már nem képes szavatolni a betétesei által rábízott eszközök biztonságát;

e) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep egyéb olyan helyzetbe kerül, amelyre vonatkozóan a nemzeti jog az engedély visszavonásáról rendelkeznek;

f) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep elköveti a 67. cikk (1) bekezdésében említett jogsértések egyikét;

g) észszerű okok alapján feltételezhető, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepppel, annak központi vállalkozásával vagy csoportjával kapcsolatban az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikkének értelmében vett pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el, illetve kísérelnek vagy kíséreltek meg, vagy fokozott a kockázata annak, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepppel, annak központi vállalkozásával vagy csoportjával kapcsolatban pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek el vagy kísérelnek meg.

(3) Annak értékelése céljából, hogy az e cikk (2) bekezdésének g) pontjában meghatározott feltétel teljesül-e, az illetékes hatóságnak konzultálnia kell a pénzmosás elleni küzdelem vagy a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban az adott tagállamban felelős hatósággal.

(4) A tagállamok egyértelmű eljárásokat állapítanak meg a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek engedélykérelmének, illetve engedélyének az (1), (2) és (3) bekezdéssel összhangban történő elutasítására, illetve visszavonására vonatkozóan.

2. alszakasz

Szabályozási minimumkövetelmények

48e. cikk

Tőkeellátottsági követelmény

(1) A nemzeti jog szerinti egyéb alkalmazandó tőkekövetelmények sérelme nélkül a tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek minimális tőkeellátottsága mindenkor legalább az alábbi legyen:

a) 1. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek esetében a fióktelep által a 4. alszakasznak megfelelően jelentett, a közvetlenül megelőző három éves beszámolási időszakra vonatkozó átlagos kötelezettségállományának – illetve újonnan engedélyezett, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek esetében a fióktelep engedélyezés időpontjában fennálló kötelezettségeinek – 2,5 %-a, de legalább 10 millió EUR;

b) 2. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek esetében a fióktelep által a 4. alszakasznak megfelelően jelentett, a közvetlenül megelőző három éves beszámolási időszakra vonatkozó átlagos kötelezettségállományának – illetve újonnan engedélyezett, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek esetében a fióktelep engedélyezés időpontjában fennálló kötelezettségeinek – 0,5 %-a, de legalább 5 millió EUR.

(2) A harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeknek teljesíteniük kell az (1) bekezdésben említett minimális tőkeellátottsági követelményt a következő formájú eszközök közül bármelyikkel:

a) készpénz, illetve az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 60. pontjában meghatározott készpénzjellegű instrumentumok;

b) a tagállamok központi kormányzatai vagy központi bankjai által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok; vagy

c) bármely más olyan eszköz, amely a kockázatok vagy veszteségek fedezésére – e kockázatok vagy veszteségek felmerülésekor – a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep számára korlátlanul és azonnal igénybe vehető.

(3) A tagállamok előírják a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek számára, hogy az e cikk (2) bekezdésében említett tőkeellátottsági eszközöket a fióktelep engedélyezésének helye szerinti tagállam valamelyik – nem a központi vállalkozás csoportjába tartozó – hitelintézeténél, vagy amennyiben a nemzeti jog ezt lehetővé teszi, a tagállam központi bankjánál vezetett, feltételhez kötött (escrow) számlán helyezzék el. A feltételhez kötött számlán elhelyezett tőkeellátottsági eszközöknek felhasználhatóknak kell lenniük a 2014/59/EU irányelv 96. cikkében foglalt célokra a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep szanálása esetén, valamint a harmadik országbeli fióktelep nemzeti joggal összhangban történő felszámolásának céljára.

(4) Az EBH 2026. július 10-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat tesz közzé, amelyekben meghatározza az e cikk (2) bekezdésének c) pontja szerinti követelményt azon instrumentumok tekintetében, amelyek a kockázatok vagy veszteségek fedezésére – e kockázatok vagy veszteségek felmerülésekor – korlátozás nélkül és azonnal felhasználhatók.

48f. cikk

Likviditási követelmények

(1) A nemzeti joggal összhangban lévő egyéb alkalmazandó likviditási követelmények sérelme nélkül a tagállamok minimális követelményként előírják, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek mindenkor rendelkezzenek olyan mennyiségű meg nem terhelt, likvid eszközzel, amely elegendő a likviditáskiáramlásnak egy legalább 30 napos időszakon keresztül történő fedezésére.

(2) E cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából a tagállamok előírják az 1. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek számára, hogy feleljenek meg az 575/2013/EU rendelet hatodik részének I. címében és az (EU) 2015/61 (*) felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott likviditásfedezeti követelményeknek.

(3) A tagállamok előírják a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek számára, hogy az e cikknek való megfelelés céljából tartott likvid eszközöket a fióktelep engedélyezésének helye szerinti tagállam valamelyik – nem a központi vállalkozás csoportjába tartozó – hitelintézeténél, vagy amennyiben a nemzeti jog ezt lehetővé teszi, a tagállam központi bankjánál vezetett számlán helyezzék el. Amennyiben a likviditáskiáramlás e cikk (1) bekezdése szerinti kezelésére való felhasználásukat követően a számlán még maradnak likvid eszközök, ezeknek a megmaradó likvid eszközöknek felhasználhatóknak kell lenniük a 2014/59/EU irányelv 96. cikkében foglalt célokra a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep szanálása esetén, valamint a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep nemzeti joggal összhangban történő felszámolásának céljára.

(4) Az illetékes hatóságok a minősített harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek esetében eltekinthetnek az e cikkben meghatározott likviditási követelménytől.

48g. cikk

Belső irányítás és kockázatkezelés

(1) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeknek az érintett tagállamban végzett üzleti tevékenységét ténylegesen legalább két, az illetékes hatóságok által előzetesen jóváhagyott személy irányítsa. E személyek esetében követelmény a jó hírnév, a kellő tudás, készségek és tapasztalat megléte, továbbá elegendő időt kell fordítaniuk feladataik ellátására.

(2) A tagállamok előírják az 1. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek számára a 74. és 75. cikknek, a 76. cikk (5) és (6) bekezdésének, valamint a 92., 94. és 95. cikknek való megfelelést. Az illetékes hatóságok előírhatják, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek helyi irányítóbizottság létrehozásával biztosítsák a fióktelep megfelelő irányítását.

(3) A tagállamok előírják a 2. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek számára, hogy feleljenek meg a 74., 75., 92., 94. és 95. cikknek, valamint hogy a 76. cikk (5) bekezdésében és a 76. cikk (6) bekezdésének első, második és negyedik albekezdésében előírtak szerint működtessenek belsőkontroll-funkciókat.

A 2. osztályba tartozó, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek méretétől, belső szervezetétől, valamint tevékenységük jellegétől, nagyságrendjétől és összetettségétől függően az illetékes hatóságok előírhatják, hogy e fióktelepek a 76. cikk (6) bekezdésének harmadik és ötödik albekezdésében előírtak szerint jelöljék ki a belsőkontroll-funkciók vezetőit.

(4) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek oly módon alakítsák ki a központi vállalkozás vezető testülete felé irányuló jelentési útvonalakat, hogy azok lefedjék az összes jelentős kockázatot és kockázatkezelési politikát, valamint ezek változásait, továbbá megfelelő információs és kommunikációs technológiai (IKT) rendszerekkel, továbbá ellenőrzésekkel biztosítsák az e politikáknak való megfelelést.

(5) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek nyomon kövessék és kezeljék kiszervezési megállapodásaikat, és biztosítsák, hogy az illetékes hatóságaik teljes mértékben hozzáférjenek minden olyan információhoz, amelyre felügyeleti funkciójuk gyakorlásához szükségük van.

(6) A tagállamok előírják, hogy a back-to-back vagy csoporton belüli műveleteket végző harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek rendelkezzenek megfelelő erőforrásokkal a partnerkockázatuk azonosításához és megfelelő kezeléséhez, amennyiben a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep által könyvelt eszközökkel kapcsolatos jelentős kockázatoknak a partner is ki van téve.

(7) Amennyiben a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep kritikus vagy fontos funkcióit annak központi vállalkozása végzi, e funkciókat belső megállapodásokkal vagy csoporton belüli megállapodásokkal összhangban kell végezni. A harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok számára hozzáférést kell biztosítani minden olyan információhoz, amelyre felügyeleti funkciójuk ellátásához szükségük van.

(8) Az illetékes hatóságoknak elő kell írniuk, hogy egy független harmadik fél rendszeresen értékelje az e cikkben meghatározott követelményeknek a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep általi végrehajtását és az azoknak való folyamatos megfelelését, valamint hogy megállapításairól és következtetéseiről nyújtson be jelentést az illetékes hatóságnak.

(9) Az EBH 2027. január 10-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat tesz közzé az ezen irányelv 74. cikkének (1) bekezdésében említett rendszereknek, eljárásoknak és mechanizmusoknak a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepekre történő alkalmazásáról – figyelembe véve ezen irányelv 74. cikkének (2) bekezdését –, valamint ezen irányelv 75. cikkének és 76. cikke (5) és (6) bekezdésének a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepekre történő alkalmazásáról.

48h. cikk

Könyvvezetési követelmények

(1) A tagállamok előírják a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek számára, hogy olyan könyvvezetésük legyen, amelynek alapján az említett harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek átfogóan és pontosan nyomon követhetik az adott tagállamban lévő, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep által könyvelt vagy keletkeztetett valamennyi eszközt és kötelezettséget, továbbá hogy ezeket az eszközöket és kötelezettségeket a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepen belül önállóan kezeljék. A könyvelésnek minden szükséges információt biztosítania kell és elegendő információt kell nyújtania a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep által generált kockázatokról és azok kezelésének módjáról.

(2) A tagállamok előírják a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek számára az (1) bekezdésben említett könyvelés vezetésére vonatkozó könyvelési szabályzat kidolgozását, valamint rendszeres felülvizsgálatát és aktualizálását. Ezt a szabályzatot a központi vállalkozás érintett irányító szervének kell dokumentálnia és jóváhagynia. A szabályzatban egyértelműen meg kell indokolni a könyvelési szabályokat, és meg kell határozni, hogy ezek a szabályok miként illeszkednek a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep üzleti stratégiájához.

(3) A tagállamok előírják a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek számára annak biztosítását, hogy az e cikkben meghatározott követelmények végrehajtásáról és az azoknak való folyamatos megfelelésről egy független fél rendszeresen indokolással ellátott írásbeli véleményt készítsen, és azt – megállapításaival és következtetéseivel együtt – nyújtsa be az illetékes hatóságnak.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon könyvelési szabályok meghatározása céljából, amelyeket a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeknek e cikk alkalmazása céljából alkalmazniuk kell, különösen a következők tekintetében:

a) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep által az adott tagállamban könyvelt eszközök és kötelezettségek azonosítására, valamint átfogó és pontos nyilvántartására vonatkozó módszertan; és

b) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep által keletkeztetett, és a keletkeztető, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep nevében vagy javára az ugyanazon csoporthoz tartozó más fióktelepeken vagy leányvállalatoknál távolról könyvelt vagy fenntartott mérlegen kívüli tételek, valamint eszközök és kötelezettségek azonosítására és nyilvántartására vonatkozó módszertan.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2026. január 10-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

3. alszakasz

Hatáskör a III. cím szerinti engedély előírására és a harmadik országbeli vállalathoz tartozó, rendszerszinten jelentős fióktelepekre vonatkozó követelmények

48i. cikk

Hatáskör leányvállalat létesítésének megkövetelésére

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatásköre kiterjedjen annak előírására, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek a III. cím 1. fejezete alapján engedélyt kérjenek legalább abban az esetben, ha:

a) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep más tagállamokbeli ügyfelekkel vagy partnerekkel végzett a múltban, vagy végez jelenleg – a 48c. cikk (4) bekezdése d) pontjában említett mentességek sérelme nélkül – a 47. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységeket;

b) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep teljesíti a 131. cikk (3) bekezdésében említett, a rendszerszintű jelentőséget jelző mutatókat, vagy azt a 48j. cikkel összhangban rendszerszintű jelentőségűnek értékelték, és jelentős kockázatokat hordoz az Unió vagy a letelepedés helye szerinti tagállam pénzügyi stabilitására nézve; vagy

c) az összes olyan, harmadik országbeli vállalathoz tartozó, az Unióban található fióktelep eszközeinek összesített összege, amely ugyanahhoz a harmadik országbeli csoporthoz tartozik, legalább 40 milliárd EUR, vagy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep könyveiben szereplő eszközeinek összege a letelepedése helye szerinti tagállamban legalább 10 milliárd EUR

Az e bekezdés első albekezdésében említett hatáskör gyakorlására az esettől függően a 48j. vagy a 48o. cikk szerinti intézkedések alkalmazását követően kerülhet sor, illetve akkor, ha az illetékes hatóság – az e bekezdés első albekezdésében felsoroltaktól eltérő indokokkal – igazolni tudja, hogy az említett intézkedések nem lennének elégségesek az érdemi felügyeleti aggályok kezeléséhez.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatáskör gyakorlása előtt az illetékes hatóságoknak konzultálniuk kell az EBH-val és azon tagállamok illetékes hatóságaival, amelyekben az érintett harmadik országbeli csoport harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeket vagy leányintézményeket létesített.

E cikk (1) bekezdése b) és c) pontjának alkalmazása céljából, valamint a 48j. cikkben említett értékelés lefolytatásakor az illetékes hatóságoknak – vagy adott esetben a kijelölt hatóságoknak – figyelembe kell venniük a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek rendszerszintű jelentőségűnek értékelésére szolgáló megfelelő mutatókat, köztük pedig különösen a következőket:

a) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep mérete;

b) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep felépítésének, szervezésének és üzleti modelljének összetettsége;

c) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepnek az Unió és a letelepedési helye szerinti tagállam pénzügyi rendszerével való összekapcsoltságának mértéke;

d) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep tevékenységeinek, szolgáltatásainak vagy műveleteinek, vagy az általa biztosított pénzügyi infrastruktúrának a helyettesíthetősége;

e) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep piaci részesedése az Unióban és a letelepedési helye szerinti tagállamban az összes banki eszköz tekintetében, valamint az általa végzett tevékenységek és szolgáltatások, illetve műveletek viszonylatában;

f) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep műveletei vagy üzleti tevékenysége felfüggesztésének vagy beszüntetésének a fióktelep letelepedési helye szerinti tagállam pénzügyi rendszerének likviditására vagy az Unió és ezen tagállam fizetési, elszámolási és kiegyenlítési rendszereire gyakorolt valószínű hatása;

g) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep szerepe és jelentősége a harmadik országbeli csoport Unióban és a fióktelep letelepedési helye szerinti tagállamban végzett tevékenységeiben, szolgáltatásaiban és műveleteiben;

h) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepnek a szanálás vagy felszámolás összefüggésében betöltött szerepe és jelentősége a szanálási hatóság információi alapján;

i) a harmadik országbeli csoport harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeken keresztül végzett tevékenységének volumene az említett csoportnak az Unióban és a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek letelepedési helye szerinti tagállamokban engedélyezett leányintézményeken keresztül folytatott üzleti tevékenységéhez viszonyítva.

48j. cikk

A rendszerszintű jelentőség értékelése és a harmadik országbeli vállalathoz tartozó, rendszerszinten jelentős fióktelepekre vonatkozó követelmények

(1) A harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep az e cikk (2) bekezdésében meghatározott értékelés hatálya alá tartozik, amennyiben az Unióban működő, ugyanahhoz a harmadik országbeli csoporthoz tartozó összes harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep által az Unió területén birtokolt, a 4. alszakasznak megfelelően jelentett eszközök összesített értéke eléri vagy meghaladja a 40 milliárd EUR-t, akár:

a) a közvetlenül megelőző három éves beszámolási időszak átlagában; vagy

b) a közvetlenül megelőző öt éves beszámolási időszak legalább három évében, abszolút értékben kifejezve.

Az első albekezdésben említett eszközküszöb nem tartalmazza a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek által a KBER központi bankjaival folytatott központi banki piaci műveletekkel kapcsolatban tartott eszközöket.

(2) Annak az illetékes hatóságnak, amely olyan, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep felügyeletéért felelős, amely olyan harmadik országbeli csoporthoz tartozik, amelynek esetében az Unióban található valamennyi, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep összesített eszközállománya eléri vagy meghaladja a 40 milliárd EUR-t, értékelnie kell, hogy a felügyelete alá tartozó, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep rendszerszintű jelentőségű-e, és jelentős kockázatot jelent-e az Unió pénzügyi stabilitására vagy a letelepedése helye szerinti tagállamra nézve. E célból az illetékes hatóságoknak különösen a 48i. cikk (2) bekezdésében és a 131. cikk (3) bekezdésében említett, a rendszerszintű jelentőséget jelző mutatókat kell figyelembe venniük.

(3) A (2) bekezdésben említett értékelés részeként az illetékes hatóságnak vagy adott esetben a kijelölt hatóságnak konzultálnia kell az EBH-val és azon tagállamok illetékes hatóságaival, amelyek területén az érintett, harmadik országbeli csoport egyéb, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeket vagy intézményi leányvállalatokat hozott létre, a pénzügyi stabilitással kapcsolatos azon kockázatok értékelése céljából, amelyeket az érintett, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep a letelepedési helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokra nézve jelent.

Az illetékes hatóságnak vagy adott esetben a kijelölt hatóságnak indokolással ellátott értékelést kell benyújtania az EBH és azon tagállamok illetékes hatóságai részére, amelyekben az érintett harmadik országbeli csoport egyéb, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepet vagy leányintézményt hozott létre, a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepnek az Unió vagy a letelepedési helye szerinti tagállam szempontjából fennálló rendszerszintű jelentőségéről.

Amennyiben azok az illetékes hatóságok, amelyekkel konzultációra került sor, nem értenek egyet a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep rendszerszintű jelentőségének értékelésével, a (2) bekezdésben említett értékelés kézhezvételétől számított 10 munkanapon belül tájékoztatniuk kell az értékelést végző illetékes hatóságot. Az illetékes hatóságoknak – az EBH segítségével – minden tőlük telhetőt meg kell tenniük annak érdekében, hogy legkésőbb három hónappal azt a napot követően, amikor az illetékes hatóság vagy adott esetben a kijelölt hatóság kifogást emelt, konszenzusra jussanak az értékelésről és adott esetben a (4) bekezdésben említett célzott követelményekről. Ezen időtartam leteltét követően az értékelés tárgyát képező, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep felügyeletéért felelős illetékes hatóságnak határoznia kell a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep rendszerszintű jelentőségének értékeléséről és a (4) bekezdésben említett célzott követelményekről.

(4) Amennyiben az azonosított kockázatok kezelése érdekében szükséges, az illetékes hatóság vagy adott esetben a kijelölt hatóság a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepet célzott követelményeknek vetheti alá, amelyek magukban foglalhatják a következőket:

a) az érintett, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep számára az eszközei vagy tevékenységei olyan átalakítására vonatkozó kötelezettség előírása, hogy az említett fióktelep már ne minősüljön a (2) bekezdés értelmében rendszerszinten jelentős intézménynek, vagy ne jelentsen indokolatlan kockázatot az Unió vagy a letelepedési helye szerinti tagállamok pénzügyi stabilitására nézve; vagy

b) további prudenciális követelmények előírása az érintett, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepre vonatkozóan.

Amennyiben az illetékes hatóság vagy adott esetben a kijelölt hatóság úgy ítéli meg, hogy egy harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep rendszerszintű jelentőségű, de úgy dönt, hogy nem gyakorolja az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában vagy a 48i. cikkben említett hatáskörök egyikét sem, indokolással ellátott értesítést kell benyújtania az EBH és azon tagállamok illetékes hatóságai részére, amelyekben az érintett harmadik országbeli csoport egyéb, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeket vagy leányintézményeket létesített, arról, hogy miért döntött úgy, hogy nem gyakorolja ezeket a hatásköröket.

(5) Az EBH 2028. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság részére a következőkről:

a) az e cikk (3) bekezdésében említett értékelés, különösen az ugyanazon központi vállalkozás harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeinek azonosítása és az említett bekezdésben meghatározott konzultációs folyamat működése tekintetében;

b) az e cikk (4) bekezdésében és a 48i. cikkben megállapított felügyeleti hatáskörök gyakorlása.

4. alszakasz

Jelentéstételi követelmények

48k. cikk

A harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepre és a központi vállalkozásra vonatkozó szabályozási és pénzügyi információk

(1) A tagállamok előírják, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek rendszeresen jelentsék az illetékes hatóságaiknak a következőkre vonatkozó információkat:

a) a könyveikben a 48h. cikkel összhangban tartott eszközök és kötelezettségek és a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep által keletkeztetett eszközök és kötelezettségek, a következő bontásban:

i. a nyilvántartott legnagyobb eszköz- és kötelezettség-állomány ágazatok és partnertípusok szerinti bontásban (beleértve különösen a pénzügyi ágazattal szembeni kitettségeket);

ii. a partnerek meghatározott típusaival szembeni jelentős kitettség és finanszírozásiforrás-koncentráció;

iii. a központi vállalkozással és a központi vállalkozás csoportjának tagjaival lebonyolított jelentős belső ügyletek;

b) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek megfelelése az ezen irányelv alapján rájuk vonatkozó követelményeknek;

c) eseti alapon a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep betétesei számára a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 15. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban rendelkezésre álló betétvédelmi intézkedések;

d) a tagállamok által a nemzeti jog alapján a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepekre vonatkozóan előírt további szabályozási követelmények.

A harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeknek a könyveikben szereplő eszközökre és kötelezettségekre vonatkozó, az első albekezdés a) pontja szerinti adatszolgáltatás tekintetében az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (***) összhangban alkalmazott nemzetközi számviteli standardokat vagy a tagállamban alkalmazandó általánosan elfogadott számviteli alapelveket kell alkalmazniuk.

(2) A tagállamok előírják a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek számára, hogy a központi vállalkozásukra vonatkozó következő információkat jelentsék az illetékes hatóságaiknak:

a) rendszeres időközönként összesített információk az adott központi vállalkozás csoportjának az Unióban működő leányvállalatai és egyéb, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepei által tartott, illetve könyvelt eszközökről és kötelezettségekről;

b) rendszeres időközönként annak jelentése, hogy a központi vállalkozás egyedi és összevont alapon megfelel-e a rá vonatkozó prudenciális követelményeknek;

c) eseti alapon a központi vállalkozásokat érintő jelentős felügyeleti felülvizsgálatok és értékelések, valamint az azokból eredő felügyeleti határozatok;

d) a központi vállalkozás helyreállítási tervei és a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek vonatkozásában az említett tervekkel összhangban megtehető konkrét intézkedések, valamint e tervek későbbi aktualizálásai és módosításai;

e) a központi vállalkozásnak a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepekre vonatkozó üzleti stratégiája, valamint a stratégia későbbi módosításai;

f) az Unióban letelepedett vagy az Unióban működő ügyfelek számára a központi vállalkozás által a 21c. cikk szerinti fordított ajánlattétel alapján nyújtott szolgáltatások.

(3) Az e cikkben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségek mellett az illetékes hatóságok további adatszolgáltatási követelményeket is előírhatnak a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepekre vonatkozóan, amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy e további információk szükségesek ahhoz, hogy átfogó képet lehessen alkotni a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek vagy azok központi vállalkozása üzleti tevékenységéről, tevékenységeiről vagy pénzügyi stabilitásáról, hogy ellenőrizni lehessen, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek és azok központi vállalkozása megfelelnek-e az alkalmazandó jognak, és hogy biztosítani lehessen, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek megfelelnek az említett jognak.

48l. cikk

Egységes formanyomtatványok és táblák, valamint az adatszolgáltatás gyakorisága

(1) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a 48k. cikk tekintetében alkalmazandó egységes formátumok és fogalommeghatározások, valamint az adatszolgáltatás gyakoriságának meghatározása céljából, továbbá informatikai megoldásokat dolgoz ki e célra.

A 48k. cikkben említett adatszolgáltatási követelményeknek arányosaknak kell lenniük a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek 1. vagy 2. osztályúként történő besorolásával.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2026. január 10-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(2) A 48k. cikkben említett szabályozási és pénzügyi információkat az 1. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek esetében évente legalább kétszer, a 2. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek esetében pedig legalább évente kell jelenteni.

(3) Az illetékes hatóságok részben vagy egészben eltekinthetnek attól, hogy a minősített, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek teljesítsék a 48k. cikk (2) bekezdésében megállapított, a központi vállalkozásra vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettséget, feltéve, hogy az adott illetékes hatóság a releváns információkat közvetlenül az érintett harmadik ország felügyeleti hatóságaitól tudja beszerezni.

III. SZAKASZ

Felügyelet

48m. cikk

A harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek felügyelete és a felügyeleti vizsgálati program

(1) A tagállamok előírják az illetékes hatóságok számára, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek felügyelete tekintetében e szakasz és – értelemszerűen – a VII. cím szerint járjanak el.

(2) Az illetékes hatóságok a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeket kötelesek bevonni a 99. cikkben említett felügyeleti vizsgálati programba.

48n. cikk

Felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás

(1) A tagállamok előírják az illetékes hatóságok számára, hogy vizsgálják felül azokat a rendszereket, stratégiákat, eljárásokat és mechanizmusokat, amelyeket a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek annak érdekében vezettek be, hogy megfeleljenek az ezen irányelv alapján rájuk alkalmazandó rendelkezéseknek, valamint adott esetben a nemzeti jog szerinti további szabályozási követelményeknek.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően elvégzett felülvizsgálat alapján az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek által alkalmazott rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint e fióktelepek tőkeellátottsága és likviditása biztosítja-e a jelentős kockázataik hatékony kezelését és fedezését, valamint a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep életképességét.

(3) Az illetékes hatóságoknak az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett felülvizsgálatot és értékelést az arányossági elv alkalmazására vonatkozó, a 143. cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban nyilvánosságra hozott kritériumoknak megfelelően kell elvégezniük. Az illetékes hatóságoknak meg kell állapítaniuk különösen az e cikk (1) bekezdésében említett felülvizsgálat gyakoriságának és intenzitásának mértékét, amelynek arányosnak kell lennie a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek 1. és 2. osztályba sorolásával, és amelynek figyelembe kell vennie más releváns kritériumokat, például a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek tevékenységének jellegét, nagyságrendjét és összetettségét is.

(4) Amennyiben a felülvizsgálat – különösen valamely harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep vállalatirányítási rendszerének, üzleti modelljének vagy tevékenységeinek a felülvizsgálata – alapján az illetékes hatóságok az adott, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fiókteleppel kapcsolatban észszerű okok alapján feltételezik, hogy az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikkének értelmében vett pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra vagy annak kísérletére kerül vagy került sor, illetve hogy ezek megvalósulásának fokozott a kockázata, az illetékes hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell az EBH-t és azt a hatóságot, amely a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős. Amennyiben fokozott a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás kockázata, az illetékes hatóságnak és a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős hatóságnak együtt kell működniük egymással, és közös értékelésükről haladéktalanul értesíteniük kell az EBH-t. Az illetékes hatóságnak adott esetben ezen irányelvvel összhangban olyan intézkedéseket kell hoznia, amelyek ezen irányelv 48d. cikke (2) bekezdésének g) pontjával összhangban kiterjedhetnek a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep engedélyének visszavonására is.

(5) Az illetékes hatóság, a pénzügyi információs egység és a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős hatóság saját hatáskörén belül köteles szorosan együttműködni egymással, és meg kell osztaniuk egymással az ezen irányelv szempontjából releváns információkat, feltéve, hogy az ilyen együttműködés és információcsere nem érinti az illetékes hatóság, a pénzügyi információs egység vagy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős hatóság székhelye szerinti tagállam büntető- vagy közigazgatási jogszabályai szerint folyamatban lévő vizsgálatot, nyomozást vagy eljárást. Az EBH saját kezdeményezésére segítheti az illetékes hatóságokat és a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős hatóságokat abban az esetben, ha nézeteltérés merül fel az e cikk szerinti felügyeleti tevékenységek koordinációjával kapcsolatban. Ilyen esetben az EBH az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban jár el.

(6) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2026. július 10-ig iránymutatásokat tesz közzé az alábbiak további pontosítása céljából:

a) az e cikkben említett felügyeleti felülvizsgálati és értékelési folyamatra, valamint a jelentős kockázatok kezelésének értékelésére vonatkozó közös eljárások és módszertanok;

b) az e cikk (5) bekezdésében említett hatóságok közötti együttműködés és információcsere mechanizmusai, különösen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni szabályok súlyos megsértésének azonosításával összefüggésben;

c) ezen irányelv 27b. cikke (2) bekezdésének, 48c. cikke (5) bekezdésének és 48d. cikke (3) bekezdésének alkalmazásával összefüggésben az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem felügyeletéért felelős tagállami hatóság.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazása céljából az ott említett eljárásokat és módszertanokat a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek 1. vagy 2. osztályba sorolása alapján, és más megfelelő kritériumokkal, például tevékenységük jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányos módon kell meghatározni.

48o. cikk

Felügyeleti intézkedések és hatáskörök

(1) Az illetékes hatóságok előírják a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek számára, hogy korai szakaszban tegyék meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy:

a) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek megfeleljenek vagy újra megfeleljenek az ezen irányelv és a nemzeti jog alapján rájuk vonatkozó követelményeknek; és

b) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek által viselt jelentős kockázatokat megbízható és kielégítő módon fedezzék és kezeljék, valamint hogy az említett fióktelepek életképesek maradjanak.

(2) Az illetékes hatóságok hatáskörének az (1) bekezdés alkalmazása céljából ki kell terjednie legalább arra, hogy a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek számára előírják a következőket:

a) a 48e. cikkben megállapított minimumkövetelményt meghaladó összegű tőkeellátottság vagy egyéb kiegészítő tőkekövetelmények teljesítése; a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep tőkeellátottságának e pont értelmében kötelezően a részét képező minden további összegnek meg kell felelnie a 48e. cikkben meghatározott követelménynek;

b) a 48f. cikkben megállapított követelményen felül egyéb speciális likviditási követelmények teljesítése; a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep tőkeellátottságának e pont értelmében kötelezően a részét képező minden további likvid eszköznek meg kell felelnie a 48f. cikkben meghatározott követelményeknek;

c) irányítási, kockázatkezelési vagy könyvelési rendszerük megerősítése;

d) üzleti tevékenységük vagy az általuk folytatott tevékenységek körének, illetve a tevékenységekben érintett partnerek körének korlátozása vagy limitálása;

e) a tevékenységeikben, termékeikben és rendszereikben – ideértve a kiszervezett tevékenységeket is – rejlő kockázatok mérséklése, valamint az ilyen tevékenységek folytatásának vagy az ilyen termékek kínálásának beszüntetése;

f) a 48k. cikk (3) bekezdése szerinti kiegészítő adatszolgáltatási követelményeknek való megfelelés, vagy a rendszeres adatszolgáltatás gyakoriságának fokozása;

g) nyilvánosságra hozatali előírások.

48p. cikk

Együttműködés az illetékes hatóságok és a felügyeleti kollégiumok között

(1) Az ugyanazon harmadik országbeli csoport harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeit és leányintézményeit felügyelő illetékes hatóságoknak szorosan együtt kell működniük egymással és meg kell osztaniuk egymással az információkat. Az illetékes hatóságoknak – a 115. cikkel összhangban – írásban koordinációs és együttműködési megállapodásokat kell kötniük.

(2) E cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából az 1. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeknek a 116. cikkel összhangban a felügyeleti kollégium átfogó felügyelete alá kell tartozniuk. E célból a következő követelmények alkalmazandók:

a) amennyiben egy harmadik országbeli csoport leányintézményeinek felügyeletére felügyeleti kollégiumot hoztak létre, ugyanazon csoport 1. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeit is az említett felügyeleti kollégiumnak kell felügyelnie;

b) amennyiben a harmadik országbeli csoportnak egynél több tagállamban van 1. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepe, de nincsenek az Unióban a 116. cikk hatálya alá tartozó leányintézményei, úgy az említett 1. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek felügyeletére felügyeleti kollégiumot kell létrehozni;

c) amennyiben a harmadik országbeli csoportnak egynél több tagállamban van olyan, 1. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepe, vagy legalább egy 1. osztályú, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepe és egy vagy több olyan leányintézménye van az Unióban, amelyek nem tartoznak a 116. cikk hatálya alá, az említett, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek és leányintézmények felügyeletére felügyeleti kollégiumot kell létrehozni.

(3) E cikk (2) bekezdése b) és c) pontjának alkalmazása céljából a tagállamok biztosítják egy olyan vezető illetékes hatóság meglétét, amely ugyanazt a szerepet tölti be, mint a 116. cikkel összhangban az összevont felügyeletet ellátó hatóság. A vezető illetékes hatóság annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amely a teljes könyvelt eszközállomány értékét tekintve a legnagyobb, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeppel rendelkezik.

(4) A 116. cikkben meghatározott feladatokon túlmenően a felügyeleti kollégiumoknak:

a) évente aktualizált jelentést kell készíteniük a harmadik országbeli csoport Unión belüli struktúrájáról és tevékenységeiről;

b) információt kell cserélniük a 48n. cikkben említett felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás eredményeiről;

c) törekedniük kell a 48o. cikkben említett felügyeleti intézkedések és hatáskörök alkalmazásának összehangolására.

(5) A felügyeleti kollégiumnak adott esetben biztosítania kell az érintett harmadik országbeli felügyeleti hatóságokkal való megfelelő koordinációt és együttműködést.

(6) Az 1093/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban az EBH hozzájárul az e cikkben említett felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének előmozdításához és nyomon követéséhez.

(7) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az (1) bekezdés alkalmazása céljából az illetékes hatóságok közötti együttműködési mechanizmusok és mintamegállapodás-tervezetek; és

b) a (2)–(6) bekezdés alkalmazása céljából a felügyeleti kollégiumok működésének feltételei.

Az EBH 2026. január 10-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

48q. cikk

Az EBH értesítése

Az illetékes hatóságok kötelesek értesíteni az EBH-t a következőkről:

a) a harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepeknek adott valamennyi engedély és az ilyen engedélyekben bekövetkezett valamennyi változás;

b) az engedélyezett, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek által könyvelt, a rendszeres beszámolók szerinti összes eszköz és kötelezettség;

c) annak a harmadik országbeli csoportnak a megnevezése, amelyhez az engedéllyel rendelkező, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelep tartozik.

Az EBH a honlapján közzéteszi azon, harmadik országbeli vállalathoz tartozó fióktelepek listáját, amelyek működését e címmel összhangban az Unióban engedélyezték, és feltünteti azt a tagállamot, amelyben engedélyt kaptak a működésre.

2. FEJEZET

KAPCSOLATOK HARMADIK ORSZÁGOKKAL

48r. cikk

Harmadik országbeli felügyeleti hatóságokkal való együttműködés az összevont alapú felügyeletet illetően

(1) Az Unió megállapodásokat köthet egy vagy több harmadik országgal az alábbiak feletti összevont alapú felügyelet gyakorlásának módjáról:

a) olyan intézmények, amelyek anyavállalatainak központi irodája harmadik országban van;

b) olyan, harmadik országbeli intézmények, amelyek anyavállalatainak – akár intézmények, akár pénzügyi holdingtársaságok, akár vegyes pénzügyi holdingtársaságok – az Unió területén található a központi irodájuk.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodásoknak különösen annak biztosítására kell irányulniuk, hogy:

a) a tagállamok illetékes hatóságai hozzá tudjanak jutni az Unió területén elhelyezkedő olyan intézményeknek, pénzügyi holdingtársaságoknak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak az összevont pénzügyi helyzetük alapján történő felügyeletéhez szükséges információkhoz, amelyek intézménynek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülő leányvállalatokkal rendelkeznek harmadik országban, vagy részesedésük van ilyen vállalkozásokban;

b) a harmadik országok felügyeleti hatóságai hozzá tudjanak jutni az olyan anyavállalatok felügyeletéhez szükséges információkhoz, amelyek központi irodája a területükön található, és amelyek intézménynek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülő leányvállalatokkal rendelkeznek egy vagy több tagállam területén, vagy részesedésük van ilyen vállalkozásokban; és

c) az EBH az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően a tagállamok illetékes hatóságaitól meg tudja kapni a harmadik országok nemzeti hatóságaitól származó információkat.

(3) Az EUMSZ 218. cikkének sérelme nélkül, a Bizottság – az európai bankbizottság segítségével – megvizsgálja az e cikk (1) bekezdésében említett tárgyalások kimenetelét és az abból fakadó helyzetet.

(4) E cikk alkalmazása céljából az EBH az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően segíti a Bizottságot.

(*) A Bizottság (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).”

14. Az 53. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A hivatali kötelezettségeik teljesítése során e személyek, könyvvizsgálók vagy szakértők tudomására jutó bizalmas információ csak olyan összefoglaló formájában vagy olyan összesített formában hozható nyilvánosságra, amelyből az egyes hitelintézeteket nem lehet azonosítani, a büntetőjog vagy az adójog hatálya alá tartozó esetek kivételével.”

15. Az 56. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az 53. cikk (1) bekezdése, valamint az 54. cikk nem zárja ki azt, hogy egy adott tagállam illetékes hatóságai és adóhatóságai információcserét folytassanak egymással a nemzeti joggal összhangban. Amennyiben az információk egy másik tagállamból származnak, azokat kizárólag e bekezdés első mondatával összhangban, azon hatóságok kifejezett egyetértése mellett lehet megosztani, amelyek azokat nyilvánosságra hozták.”

16. A 65. és a 66. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„65. cikk

Közigazgatási szankciók, kényszerítő bírságok és egyéb közigazgatási intézkedések

(1) Az illetékes hatóságok ezen irányelv 64. cikkében említett felügyeleti hatásköreinek, valamint a büntetőjogi szankciókról való rendelkezés és a szankciók kivetése tagállami jogának a sérelme nélkül, a tagállamok megállapítják azokat a szabályokat, amelyek az ezen irányelv átültetése során elfogadott nemzeti rendelkezések, az 575/2013/EU rendelet rendelkezései, valamint az illetékes hatóságok által az említett rendelkezések vagy az említett rendelet alapján hozott határozatok megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra, kényszerítő bírságokra és egyéb közigazgatási intézkedésekre vonatkoznak, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtása érdekében. A közigazgatási szankcióknak, kényszerítő bírságoknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett kötelezettségek intézményekre, pénzügyi holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra vonatkoznak, az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések, az 575/2013/EU rendelet rendelkezései, vagy az illetékes hatóságok által az említett rendelkezések vagy az említett rendelet alapján hozott határozatok megsértése esetén az illetékes hatóságok – a nemzeti jogban megállapított feltételekkel – közigazgatási szankciókat, kényszerítő bírságokat és egyéb közigazgatási intézkedéseket alkalmazhassanak a vezető testület tagjaira, a felső vezetésre, a kiemelt funkciót betöltő személyekre, a személyzet azon egyéb tagjaira, akiknek a szakmai tevékenysége ezen irányelv 92. cikkének (3) bekezdésével összhangban lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára, és más természetes személyekre, amennyiben a nemzeti jog alapján felelősek a jogsértésért.

(3) A kényszerítő bírság alkalmazása nem akadályozza az illetékes hatóságokat abban, hogy ugyanazon jogsértés miatt közigazgatási szankciókat vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket is kiszabjanak.

(4) Az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan információgyűjtési és vizsgálati hatáskörrel, amelyek feladataik ellátásához szükségesek. E hatáskörök a következőket foglalják magukban:

a) az alábbi természetes vagy jogi személyek felkérése arra, hogy minden olyan információt bocsássanak az illetékes hatóságok rendelkezésére, amely azok feladatainak végrehajtásához szükséges, beleértve a rendszeres időközönként és meghatározott formátumban, felügyeleti és kapcsolódó statisztikai célokra nyújtandó információkat is:

   i. az érintett tagállamban letelepedett intézmények;

   ii. az érintett tagállamban letelepedett pénzügyi holdingtársaságok;

   iii. az érintett tagállamban letelepedett vegyes pénzügyi holdingtársaságok;

   iv. az érintett tagállamban letelepedett vegyes tevékenységű holdingtársaságok;

   v. az i–iv. alpontban említett szervezetekhez tartozó személyek;

   vi. olyan harmadik felek, amelyekhez az e pont i–iv. alpontjában említett szervezetek funkciókat vagy tevékenységeket szerveztek ki, beleértve az (EU) 2022/2554 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) V. fejezetében említett, harmadik fél IKT-szolgáltatókat is;

b) az érintett tagállamban letelepedett, illetve ott tartózkodó, az a) pont i–vi. alpontjaiban említett természetes vagy jogi személyekre vonatkozó teljes körű vizsgálat lefolytatása, amennyiben az az illetékes hatóságok feladatainak ellátásához szükséges, beleértve a következőket:

   i. iratok benyújtásának előírása;

   ii. az a) pont i–vi. alpontjaiban említett személyek könyveinek és nyilvántartásainak vizsgálata, valamint azokról másolat vagy kivonat készítése;

iii. az a) pont i–vi. alpontjaiban említett személyektől, illetve azok képviselőitől vagy alkalmazottaitól írásos vagy szóbeli nyilatkozat beszerzése;

iv. minden olyan egyéb személy kikérdezése, aki beleegyezik abba, hogy a vizsgálat tárgyára vonatkozó információk gyűjtése céljából kérdéseket tegyenek fel neki; és

v. az uniós jog szerinti egyéb feltételek teljesítése mellett minden szükséges vizsgálat lefolytatása az a) pont i–vi. alpontjaiban említett jogi személyek, illetve – amennyiben az illetékes hatóság az összevont felügyeletet ellátó hatóság – az összevont felügyelet alá tartozó egyéb vállalkozások helyiségeiben, az érintett illetékes hatóságok előzetes értesítése mellett; amennyiben a vizsgálathoz a nemzeti jog alapján igazságügyi hatóság engedélye szükséges, ezt az engedélyt meg kell kérni.

(5) Az (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérve, ha a tagállam jogrendszere nem rendelkezik közigazgatási szankciókról, e cikk oly módon is alkalmazható, hogy a szankciót az illetékes hatóság kezdeményezésére az igazságügyi hatóság írja elő, biztosítva az ilyen jogorvoslatok hatékonyságát és azt, hogy a hatásuk megegyezzen az illetékes hatóságok által kiszabott közigazgatási szankciók hatásával. Az alkalmazott szankcióknak minden esetben hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

Az első albekezdésben említett tagállamok 2026. január 10-ig közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon intézkedéseit, amelyeket e bekezdés alapján fogadnak el, és haladéktalanul közlik a Bizottsággal azok minden későbbi módosítását.

66. cikk

Közigazgatási szankciók, kényszerítő bírságok és egyéb közigazgatási intézkedések az engedélyezési követelmények, valamint a jelentős részesedések megszerzésére vagy elidegenítésére, jelentős eszköz- és kötelezettségátruházásra és az egyesülésekre vagy szétválásokra vonatkozó követelmények megsértése esetén

(1) A tagállamok biztosítják, hogy törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseik közigazgatási szankciókat, kényszerítő bírságokat és egyéb közigazgatási intézkedéseket írjanak elő legalább az alábbi esetekre:

a) hitelintézeti tevékenység megkezdése előzetes engedély megszerzése nélkül, ezen irányelv 8. cikkét megsértve;

b) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett tevékenységek legalább egyikének végzése olyan, az említett pont szerinti küszöbértéket teljesítő szervezet által, amelyet nem engedélyeztek hitelintézetként, kivéve az ezen irányelv 8a. cikke szerinti mentességet kérő szervezetek esetében;

c) betétgyűjtésre vagy más visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő elfogadására irányuló üzleti tevékenység folytatása hitelintézeti engedély nélkül, ezen irányelv 9. cikkét megsértve;

d) az értékelési időszak alatt vagy az illetékes hatóságok kifogásemelése ellenére, hitelintézetben befolyásoló részesedés közvetlenül vagy közvetve történő megszerzése, illetve közvetlenül vagy közvetve történő további növelése, amelynek eredményeképpen a szavazati jogok vagy a tőkerészesedés aránya elérné vagy meghaladná az ezen irányelv 22. cikkének (1) bekezdésében említett küszöbértékeket, vagy a hitelintézet a részesedést megszerző személy leányvállalatává válna, és erről – az említett cikket megsértve – nem értesítik írásban azon hitelintézet illetékes hatóságait, amellyel kapcsolatban a részesedést megszerző személy befolyásoló részesedés megszerzésére vagy növelésére törekszik;

e) a hitelintézetben fennálló befolyásoló részesedés közvetlenül vagy közvetve történő elidegenítése vagy csökkentése, aminek eredményeképpen a szavazati jogok vagy a tőkerészesedés aránya az ezen irányelv 25. cikkében említett küszöbértékek alá csökkenne, vagy a hitelintézet megszűnne a befolyásoló részesedést elidegenítő jogi személy leányvállalata lenni, és erről – az említett cikket megsértve – nem értesítik írásban az illetékes hatóságokat;

f) az ezen irányelv 21a. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság az említett cikket megsértve elmulasztja kérelmezni a jóváhagyást, vagy megsért az említett cikkben meghatározott bármely más követelményt;

g) az ezen irányelv 27a. cikke (1) bekezdésének értelmében vett, részesedést szerezni kívánó személy az említett cikket megsértve elmulasztja a vonatkozó illetékes hatóságnak bejelenteni a közvetlen vagy közvetett jelentős részesedés-szerzést;

h) az ezen irányelv 27d. cikkében említett szervezetek bármelyike elmulasztja bejelenteni a vonatkozó illetékes hatóságnak, hogy közvetlenül vagy közvetve az adott szervezet figyelembe vehető tőkéjének 15 %-át meghaladó jelentős részesedést idegenít el;

i) az ezen irányelv 27f. cikkének (1) bekezdésében említett szervezetek bármelyike jelentős eszköz- és kötelezettségátruházást hajt végre, és a műveletről az említett cikket megsértve nem értesíti az illetékes hatóságokat;

j) az ezen irányelv 27i. cikkének l) pontjában említett szervezetek bármelyike az említett cikket megsértve egyesülést vagy szétválást hajt végre.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az alkalmazható intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

a) közigazgatási szankciók:

i. jogi személy esetében a vállalkozás teljes éves nettó árbevételének legfeljebb 10 %-áig terjedő összegű közigazgatási pénzbírság;

ii. természetes személy esetében 5 millió EUR-ig terjedő összegű közigazgatási pénzbírság, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben 2013. július 17-én az említett összegnek megfelelő érték;

iii. közigazgatási pénzbírság a jogsértésből származó haszon vagy elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszereséig, ha e haszon vagy elkerült veszteség összege meghatározható;

b) kényszerítő bírságok:

i. jogi személy esetében az átlagos napi nettó árbevétel legfeljebb 5 %-ának megfelelő kényszerítő bírság, amelyet folyamatos jogsértés esetén a jogi személy a jogsértés minden napjára köteles megfizetni mindaddig, amíg a kötelezettség teljesítése nem áll helyre; a kényszerítő bírság az illetékes hatóságnak a jogsértés megszüntetését elrendelő és kényszerítő bírságot kiszabó határozatában meghatározott időponttól számított legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki;

ii. természetes személy esetében 50 000 EUR-ig terjedő összegű kényszerítő bírság – illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, ennek az összegnek 2024. július 9-én a nemzeti pénznemben kifejezett értéke –, amelyet folyamatos jogsértés esetén a természetes személy a jogsértés minden napjára köteles megfizetni mindaddig, amíg a kötelezettség teljesítése nem áll helyre; a kényszerítő bírság az illetékes hatóságnak a jogsértés megszüntetését elrendelő és kényszerítő bírságot kiszabó határozatában meghatározott időponttól számított legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki;

c) egyéb közigazgatási intézkedések:

i. nyilvános nyilatkozat, amely azonosítja a felelős természetes személyt, intézményt, pénzügyi holdingtársaságot, vegyes pénzügyi holdingtársaságot vagy közbenső EU-szintű anyavállalatot, valamint a jogsértés természetét;

ii. végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;

iii. az (1) bekezdésben említett jogsértésekért felelősségre vont részvényes vagy részvényesek szavazati jogának felfüggesztése;

iv. a 65. cikk (2) bekezdését betartva, a vezető testület valamely tagjának vagy bármely más, a jogsértésért felelősnek tartott természetes személynek attól való ideiglenes eltiltása, hogy funkciókat lásson el intézményekben.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazása céljából a tagállamok a jogsértés minden napjára megfizetendő kényszerítő bírság tekintetében magasabb maximális összeget is megállapíthatnak.

Az első albekezdés b) pontjától eltérve, a tagállamok a kényszerítő bírságot heti vagy havi alapon is kiszabhatják. Ebben az esetben a jogsértés elkövetése szerinti heti vagy havi időszakban kivethető kényszerítő bírság maximális összege nem haladhatja meg a kényszerítő bírságnak – az említett ponttal összhangban – az adott időszakra eső napokra számított maximális mértékének az összegét.

A kényszerítő bírság kiszabható egy adott időpontban úgy is, hogy alkalmazása csak egy későbbi időpontban kezdődik meg.

(3) Az e cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett teljes éves nettó árbevétel a következő, az (EU) 2021/451 bizottsági végrehajtási rendelet (**) III. és IV. mellékletével összhangban meghatározandó tételek összege:

a) kamatbevételek;

b) kamatráfordítások;

c) kérésre visszafizetendő jegyzett tőke ráfordításai;

d) osztalékbevétel;

e) díj- és jutalékbevétel;

f) díj- és jutalékráfordítások;

g) kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközökből és kötelezettségekből származó nyereség vagy veszteség, nettó;

h) az eredménnyel szemben valós értéken értékeltnek megjelölt pénzügyi eszközök és kötelezettségek nyeresége vagy vesztesége, nettó;

i) fedezeti elszámolásokból eredő nyereségek vagy veszteségek, nettó;

j) árfolyam-különbözet (nyereség vagy veszteség), nettó;

k) egyéb működési bevétel;

l) egyéb működési költségek.

E cikk alkalmazása során a számítás alapjaként a legutolsó olyan éves pénzügyi felügyeleti információt kell figyelembe venni, amely nulla feletti mutatót eredményez. Amennyiben az e cikk (2) bekezdésében említett jogi személy nem tartozik az (EU) 2021/451 végrehajtási rendelet hatálya alá, a figyelembe veendő teljes éves nettó árbevétel az alkalmazandó számviteli keretrendszer szerinti teljes éves nettó árbevétel vagy annak megfelelő típusú bevétel. Amennyiben az érintett vállalkozás egy csoport része, a vonatkozó teljes éves nettó árbevétel a legfelső szintű anyavállalat konszolidált beszámolójából származó teljes éves nettó árbevétel.

(4) A (2) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett átlagos napi nettó árbevétel a (3) bekezdésben említett teljes éves nettó árbevétel 365-öd része.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2554 rendelete (2022. december 14.) a pénzügyi ágazat digitális működési rezilienciájáról, valamint az 1060/2009/EK, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 909/2014/EU és az (EU) 2016/1011 rendelet módosításáról (HL L 333., 2022.12.27., 1. o.).

(**) A Bizottság (EU) 2021/451 végrehajtási rendelete (2020. december 17.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az intézmények felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó végrehajtás-technikai standardok megállapításáról és a 680/2014/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 97., 2021.3.19., 1. o.).”

17. A 67. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) az intézmény nem rendelkezik az illetékes hatóságok által a 74. cikkel összhangban előírt vállalatirányítási rendszerrel és nemi szempontból semleges javadalmazási politikával;”;

ii. az e), az f) és az i) pontot el kell hagyni;

iii. a j) pont helyébe a következő szöveg lép:

„j) egy intézmény az 575/2013/EU rendelet 413. vagy 428b. cikkét megsértve nem biztosít nettó stabil forrásellátottsági rátát, vagy az említett rendelet 412. cikkét megsértve ismételten és tartósan megszegi a likvid eszközök tartására vonatkozó követelményt;”;

iv. a k) és az l) pontot el kell hagyni;

v. a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„r) egy intézmény nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1) bekezdésében meghatározott szavatolótőke-követelményeket;

s) egy intézmény vagy természetes személy ismételten nem tesz eleget valamely, az illetékes hatóság által az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezésekkel vagy az 575/2013/EU rendelettel összhangban hozott határozat előírásainak;

t) egy intézmény nem felel meg az ezen irányelv 92., 94. és 95. cikkében meghatározott javadalmazási követelményeknek;

u) egy intézmény – amennyiben az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések vagy az 575/2013/EU rendelet értelmében az intézménynek be kell szereznie az illetékes hatóság előzetes engedélyét – ilyen engedély nélkül jár el, vagy hamis nyilatkozat alapján szerzett ilyen engedélyt, vagy nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek alapján az ilyen engedélyt megadták;

v) egy intézmény nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet második részében meghatározott, a szavatolótőkéhez kapcsolódóan a tőkeösszetételre, feltételekre, kiigazításokra és levonásokra vonatkozó követelményeket;

w) egy intézmény nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet negyedik részében meghatározott, az ügyfelekkel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni nagykockázat-vállalásokra vonatkozó követelményeket;

x) egy intézmény nem teljesíti a tőkeáttételi mutató kiszámítására vonatkozó követelményeket, beleértve az 575/2013/EU rendelet hetedik részében meghatározott eltérések alkalmazását is;

y) egy intézmény elmulasztja az adatszolgáltatást, illetve hiányos vagy pontatlan információkat szolgáltat az illetékes hatóságnak az 575/2013/EU rendelet 430. cikkének (1)–(3) bekezdésében, valamint 430a. cikkében említett adatok tekintetében;

z) egy intézmény nem felel meg az 575/2013/EU rendelet harmadik része III. címének 2. fejezetében meghatározott adatgyűjtési és irányítási követelményeknek;

aa) egy intézmény nem teljesíti a kockázattal súlyozott kitettségérték vagy szavatolótőke-követelmény kiszámítására vonatkozó követelményeket, vagy nem rendelkezik az 575/2013/EU rendelet harmadik részének II–VI. címében meghatározott irányítási intézkedésekkel;

ab) egy intézmény nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet hatodik része I. és IV. címében, valamint az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendeletben a likviditásfedezeti ráta vagy a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítására vonatkozóan meghatározott követelményeket.";

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az alkalmazható intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

a) közigazgatási szankciók:

i. jogi személy esetében a vállalkozás teljes éves nettó árbevételének legfeljebb 10 %-áig terjedő összegű közigazgatási pénzbírság;

ii. természetes személy esetében 5 millió EUR-ig terjedő összegű közigazgatási pénzbírság, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben 2013. július 17-én az említett összegnek megfelelő érték;

iii. közigazgatási pénzbírság a jogsértésből származó haszon vagy elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszereséig, ha e haszon vagy elkerült veszteség összege meghatározható;

b) kényszerítő bírságok:

i. jogi személy esetében az átlagos napi nettó árbevétel legfeljebb 5 %-ának megfelelő kényszerítő bírság, amelyet folyamatos jogsértés esetén a jogi személy a jogsértés minden napjára köteles megfizetni mindaddig, amíg a kötelezettség teljesítése nem áll helyre; a kényszerítő bírság az illetékes hatóságnak a jogsértés megszüntetését elrendelő és kényszerítő bírságot kiszabó határozatában meghatározott időponttól számított legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki;

ii. természetes személy esetében 50 000 EUR-ig terjedő összegű kényszerítő bírság – illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, ennek az összegnek 2024. július 9-én a nemzeti pénznemben kifejezett értéke –, amelyet folyamatos jogsértés esetén a természetes személy a jogsértés minden napjára köteles megfizetni mindaddig, amíg a kötelezettség teljesítése nem áll helyre; a kényszerítő bírság az illetékes hatóságnak a jogsértés megszüntetését elrendelő és kényszerítő bírságot kiszabó határozatában meghatározott időponttól számított legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki;

c) egyéb közigazgatási intézkedések:

i. nyilvános nyilatkozat, amely azonosítja a felelős természetes személyt, intézményt, pénzügyi holdingtársaságot, vegyes pénzügyi holdingtársaságot vagy közbenső EU-szintű anyavállalatot, valamint a jogsértés természetét;

ii. végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;

iii. intézmény esetében az intézmény engedélyének visszavonása a 18. cikknek megfelelően;

iv. a 65. cikk (2) bekezdését betartva, a vezető testület valamely tagjának vagy bármely más, a jogsértésért felelősnek tartott természetes személynek attól való ideiglenes eltiltása, hogy funkciókat lásson el intézményekben.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazása céljából a tagállamok a jogsértés minden napjára megfizetendő kényszerítő bírság tekintetében magasabb maximális összeget is megállapíthatnak.

Az első albekezdés b) pontjától eltérve, a tagállamok a kényszerítő bírságot heti vagy havi alapon is kiszabhatják. Ebben az esetben a jogsértés elkövetése szerinti heti vagy havi időszakban kivethető kényszerítő bírság maximális összege nem haladhatja meg a kényszerítő bírságnak – az említett ponttal összhangban – az adott időszakra eső napokra számított maximális mértékének az összegét.

A kényszerítő bírság kiszabható egy adott időpontban úgy is, hogy alkalmazása csak egy későbbi időpontban kezdődik meg.";

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Az e cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett teljes éves nettó árbevétel a következő, az (EU) 2021/451 végrehajtási rendelet III. és IV. mellékletével összhangban meghatározandó tételek összege:

a) kamatbevételek;

b) kamatráfordítások;

c) kérésre visszafizetendő jegyzett tőke ráfordításai;

d) osztalékbevétel;

e) díj- és jutalékbevétel;

f) díj- és jutalékráfordítások;

g) kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközökből és kötelezettségekből származó nyereség vagy veszteség, nettó;

h) az eredménnyel szemben valós értéken értékeltnek megjelölt pénzügyi eszközök és kötelezettségek nyeresége vagy vesztesége, nettó;

i) fedezeti elszámolásokból eredő nyereségek vagy veszteségek, nettó;

j) árfolyam-különbözet (nyereség vagy veszteség), nettó;

k) egyéb működési bevétel;

l) egyéb működési költségek.

E cikk alkalmazása során a számítás alapjaként a legutolsó olyan éves pénzügyi felügyeleti információt kell figyelembe venni, amely nulla feletti mutatót eredményez. Amennyiben az e cikk (2) bekezdésében említett jogi személy nem tartozik az (EU) 2021/451 végrehajtási rendelet hatálya alá, a figyelembe veendő teljes éves nettó árbevétel az alkalmazandó számviteli keretrendszer szerinti teljes éves nettó árbevétel vagy annak megfelelő típusú bevétel. Amennyiben az érintett vállalkozás egy csoport része, a vonatkozó teljes éves nettó árbevétel a legfelső szintű anyavállalat konszolidált beszámolójából származó teljes éves nettó árbevétel.

(4) A (2) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett átlagos napi nettó árbevétel a (3) bekezdésben említett teljes éves nettó árbevétel 365-öd része."

18. A 70. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„70. cikk

A közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések hatékony alkalmazása, valamint a szankcionálási hatáskör illetékes hatóságok általi gyakorlása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és szintjének meghatározásakor az illetékes hatóságok minden releváns körülményt figyelembe vegyenek, adott esetben az alábbiakat is:

a) a jogsértés súlyossága és időtartama;

b) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;

c) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy pénzügyi stabilitása, többek között a jogi személy teljes árbevételében vagy a természetes személy éves jövedelmében kifejezve;

d) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy által elért haszon vagy elkerült veszteség nagysága, amennyiben ezek meghatározhatók;

e) a jogsértés által harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben meghatározható;

f) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje;

g) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy által elkövetett korábbi jogsértések;

h) a jogsértés esetleges rendszerszintű következményei;

i) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személyre ugyanazon jogsértésért korábban kiszabott büntetőjogi szankciók.

(2) A közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések kiszabására vonatkozó hatáskörük gyakorlása során az illetékes hatóságoknak szorosan együtt kell működniük annak biztosítása érdekében, hogy az említett szankciók és intézkedések az ezen irányelv által elérni hivatott eredményekkel járjanak. A halmozódások és az átfedések megelőzése érdekében össze kell hangolniuk fellépéseiket a közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések határokon átnyúló ügyekben történő alkalmazásakor is.

(3) Az ugyanazon jogsértésre vonatkozó közigazgatási és büntetőeljárások halmozódása esetén az illetékes hatóságok ugyanazon cselekményért vagy mulasztásért szankciókkal sújthatják ugyanazt a természetes vagy jogi személyt. Az eljárások és szankciók ilyen halmozódásának azonban szigorúan szükségesnek és arányosnak kell lennie az elérni kívánt különböző, egymást kiegészítő közérdekű célokhoz mérten.

(4) A tagállamoknak megfelelő mechanizmusokkal kell rendelkezniük annak biztosítására, hogy az illetékes hatóságok és igazságügyi hatóságok kellő időben megfelelő tájékoztatást kapjanak arról, ha ugyanazon természetes vagy jogi személy ellen közigazgatási és büntetőeljárás is indul, mindkét eljárásban ugyanazért a magatartásért való felelősségre vonás céljából.

(5) Az EBH-nak 2029. július 18-ig jelentést kell benyújtania a Bizottság részére az illetékes hatóságok közötti, a közigazgatási szankciók, a kényszerítő bírságok és az egyéb közigazgatási intézkedések alkalmazásával kapcsolatos együttműködésről. Ezenkívül az EBH-nak értékelnie kell az illetékes hatóságok közigazgatási szankciók alkalmazásával kapcsolatos gyakorlata között e tekintetben mutatkozó esetleges különbségeket is. Az EBH-nak különösen a következőket kell megvizsgálnia:

a) az illetékes hatóságok közötti együttműködés mértéke a határokon átnyúló ügyekre alkalmazandó szankciókkal összefüggésben, illetve a közigazgatási és büntetőeljárások halmozódása esetén;

b) az illetékes hatóságok közötti információcsere a határokon átnyúló ügyek kezelése során;

c) bármely illetékes hatóságnak a közigazgatási szankciók, kényszerítő bírságok és egyéb közigazgatási intézkedések területére vonatkozóan kidolgozott azon bevált gyakorlatai, amelyek bevezetése más illetékes hatóságok számára is hasznos lehet;

d) az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseknek, valamint az 575/2013/EU rendeletnek a betartatása tekintetében elért eredményesség és konvergencia mértéke, ideértve az azon természetes vagy jogi személyekkel szemben kiszabott közigazgatási szankciókat, kényszerítő bírságokat és egyéb közigazgatási intézkedéseket is, akiket, illetve amelyeket a jogsértésekért a nemzeti jog alapján megállapított felelősség terhel.”

19. A 73. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az intézményeknek megalapozott, hatékony és átfogó stratégiákkal és eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyekkel folyamatosan értékelik és fenntartják a belső tőke azon összegét, fajtáját és eloszlását, amelyet megfelelőnek tartanak az olyan jellegű és szintű kockázatok fedezésére, amelyekkel szembesülnek vagy szembesülhetnek. Az ESG-kockázatok fedezésekor az intézményeknek kifejezetten figyelembe kell venniük a rövid, a közép- és a hosszú távot.”

20. A 74. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek olyan megbízható vállalatirányítási rendszerrel kell rendelkezniük, amely magában foglalja a következőket:

a) áttekinthető szervezeti felépítés egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi körökkel;

b) hatékony eljárások azon kockázatok azonosítására, kezelésére, felügyeletére és jelentésére, amelyekkel rövid, közép- és hosszú távon szembesülnek vagy szembesülhetnek, ideértve az ESG-kockázatokat is;

c) megfelelő belsőkontroll-mechanizmusok, beleértve a megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat;

d) az (EU) 2022/2554 rendeletnek megfelelően létrehozott és kezelt hálózati és információs rendszerek;

e) a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel összhangban álló, azt előmozdító javadalmazási szabályok és gyakorlatok, többek között az intézmények ESG-kockázatokra vonatkozó kockázatvállalási hajlandóságának figyelembevételével.

Az első albekezdés e) pontjában említett javadalmazási szabályoknak és gyakorlatoknak nemi szempontból semlegeseknek kell lenniük."

21. A 76. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület jóváhagyja és legalább kétévente felülvizsgálja az azon kockázatok vállalására, kezelésére, felügyeletére és csökkentésére szolgáló stratégiákat és politikákat, amely kockázatoknak az intézmény ki van vagy ki lehet téve, beleértve az intézmény működési keretét jelentő makrogazdasági környezetből – nevezetesen a gazdasági cikluson belüli aktuális szakaszból – fakadó kockázatokat, továbbá a környezeti, társadalmi és irányítási (ESG-) tényezők aktuális, valamint rövid, közép- és hosszú távú hatásaiból fakadó kockázatokat is.

A tagállamok az arányosság elvének figyelembevételével engedélyezhetik a kis méretű és nem összetett intézmények vezető testületei számára, hogy kétévente vizsgálják felül az első albekezdésben említett stratégiákat és politikákat.";

b) a (2) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület számszerűsíthető célértékeket és eljárásokat tartalmazó konkrét terveket dolgozzon ki az ESG-tényezőkből rövid, közép- és hosszú távon fakadó pénzügyi kockázatok felügyeletére és kezelésére vonatkozóan, beleértve azokat a kockázatokat is, amelyek az alkalmazkodás folyamatából, valamint az ESG-tényezőkkel kapcsolatos releváns uniós és tagállami szabályozási célkitűzésekkel és jogi aktusokkal – különösen a klímasemlegesség elérésének célkitűzésével –, valamint, amennyiben ez a nemzetközileg aktív intézmények esetében releváns, harmadik országok jogi és szabályozási célkitűzéseivel összefüggő átállási tendenciákból erednek, továbbá nyomon kövesse e tervek végrehajtását.

Az e bekezdés második albekezdésében említett tervekben szereplő, az ESG-kockázatok kezelésére vonatkozó célértékek és eljárások meghatározása során figyelembe kell venni az éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület legfrissebb jelentéseit és az általa előirányzott intézkedéseket, különösen az Unió éghajlat-politikai célértékeinek elérésével kapcsolatban. Amennyiben az intézmény a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (*) összhangban az ESG-tényezőkkel kapcsolatos kérdésekre vonatkozó információkat tesz közzé, az e bekezdés második albekezdésében említett terveknek összhangban kell lenniük az említett irányelv 19a. vagy 29a. cikkében említett tervekkel, és – különösen – olyan intézkedéseket kell tartalmazniuk az intézmény üzleti modelljére és stratégiájára vonatkozóan, amelyek következetesek a tervek e kétféle típusa közötti viszonylatban.

A tagállamok biztosítják a második és a harmadik albekezdésnek a kis méretű és nem összetett intézmények vezető testülete tekintetében való arányos alkalmazását, megjelölve, hogy mely területeken alkalmazható mentesség vagy egyszerűsített eljárás.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.)."

c) a (4) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A vezető testület – a felügyeleti funkciójának ellátása keretében –, valamint a kockázati bizottság – amennyiben létrehoztak ilyen bizottságot – meghatározza a kockázatra vonatkozóan általa igényelt információ jellegét, mennyiségét, formátumát és közlésének gyakoriságát. A megfelelő javadalmazási szabályok és gyakorlatok kialakításának elősegítése érdekében a kockázati bizottság – a javadalmazási bizottság feladatkörének sérelme nélkül – megvizsgálja, hogy a javadalmazási rendszer által biztosított ösztönzők figyelembe veszik-e a kockázatokat – beleértve az ESG-tényezők hatásaiból fakadókat is –, a tőkét, a likviditást, valamint a bevételek valószínűségét és ütemezését.";

d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok a 2006/73/EK bizottsági irányelv (*) 7. cikkének (2) bekezdésében megállapított arányossági követelménnyel összhangban biztosítják, hogy az intézményeknek olyan, a működési funkcióktól független belsőkontroll-funkciói legyenek, amelyek elegendő hatáskörrel, tekintéllyel, erőforrásokkal rendelkeznek, valamint a vezető testülettel elegendő mértékű kapcsolatban állnak.

A tagállamok biztosítják, hogy:

a) a belsőkontroll-funkciók gondoskodjanak minden jelentős kockázat megfelelő azonosításáról, méréséről és jelentéséről;

b) a belsőkontroll-funkciók átfogó képet nyújtsanak azon kockázatok teljes köréről, amelyeknek az intézmény ki van téve;

c) a kockázatkezelési funkció aktívan részt vegyen az intézmény kockázatkezelési stratégiájának kidolgozásában és minden jelentős kockázatkezelési döntésében, valamint ellenőrzést gyakoroljon a kockázati stratégia hatékony végrehajtása felett;

d) a belső ellenőrzési funkció elvégezze az intézmény kockázatkezelési stratégiája hatékony végrehajtásának független felülvizsgálatát;

e) a megfelelési funkció értékelje és enyhítse a megfelelési kockázatot, és biztosítsa, hogy az intézmény kockázati stratégiája figyelembe vegye a megfelelési kockázatot, valamint hogy a megfelelési kockázat megfelelően megjelenjen valamennyi jelentős kockázatkezelést érintő döntésben.

(*) A Bizottság 2006/73/EK irányelve (2006. augusztus 10.) a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások szervezeti követelményei és működési feltételei, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 241., 2006.9.2., 26. o.).”;

e) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A tagállamok biztosítják, hogy a belsőkontroll-funkciók közvetlen kapcsolatban álljanak a felügyeleti funkciót ellátó vezető testülettel, és annak közvetlenül tehessenek jelentést.

Ennek érdekében a belsőkontroll-funkcióknak – a vezető testület ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti hatásköreinek sérelme nélkül – függetlennek kell lenniük az irányítási funkciót ellátó vezető testülettől és a felső vezetés tagjaitól, és különösen képesnek kell lenniük problémákat felvetni és – adott esetben, vagy amennyiben egyedi kockázatok kialakulása befolyásolja vagy befolyásolhatja az intézményt – figyelmeztetni a felügyeleti funkciót ellátó vezető testületet.

A belsőkontroll-funkciók vezetőinek olyan független felső vezetőknek kell lenniük, akik elkülönült felelősséggel tartoznak a kockázatkezelési, a megfelelési és a belső ellenőrzési funkciókért. Amennyiben az intézmény tevékenységeinek jellege, nagyságrendje és összetettsége nem indokolja, hogy külön személyt jelöljenek ki a kockázatkezelési vagy a megfelelési funkcióba, az intézményen belül más feladatokat ellátó egyéb vezető személy is elláthatja a megfelelési vagy a kockázatkezelési funkcióval kapcsolatos feladatokat, feltéve, hogy nem áll fenn összeférhetetlenség, valamint hogy a megfelelési funkcióért felelős személy és a megfelelési funkció:

a) teljesíti az alkalmassági kritériumokat és a különböző érintett területekhez szükséges tudásra, készségekre és tapasztalatra vonatkozó követelményeket; és

b) elegendő idővel rendelkezik a két ellenőrzési funkció megfelelő elvégzéséhez.

A belső ellenőrzési funkció nem kombinálható az intézmény semmilyen más üzletágával vagy kontroll funkciójával.

A belsőkontroll-funkciók vezetőit nem lehet a felügyeleti funkciót ellátó vezető testület jóváhagyása nélkül elmozdítani.”

22. A 77. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az illetékes hatóságoknak ösztönözniük kell az intézményeket – figyelembe véve azok méretét és belső szervezetét, valamint tevékenységeik jellegét, nagyságrendjét és összetettségét –, hogy fejlesszék belső piacikockázat-értékelési kapacitásukat, növekvő mértékben alkalmazzanak belső modelleket a kereskedési könyvi pozíciók portfólióihoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámítására, továbbá a nemteljesítési kocká-

zathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámítása tekintetében is belső modelleket alkalmazzanak, amennyiben a nemteljesítési kockázatoknak való kitettségeik abszolút értékben jelentősek, és különböző kibocsátóktól származó forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokban vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokban meglévő nagy számú, jelentős pozícióval rendelkeznek.

Ez a cikk nem sérti az 575/2013/EU rendelet harmadik része IV. címe 1b. fejezetében megállapított kritériumok teljesülését.";

b) a (4) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a (3) bekezdés első albekezdésében említett »nemteljesítési kockázattal szembeni, abszolút értékben jelentős kitettségek« fogalmának, valamint a jelentős partnerek és a különböző kibocsátóktól származó forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokban vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokban meglévő pozíciók nagy számára vonatkozó küszöbértékeknek a meghatározása érdekében."

23. A 78. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A szavatolótőke-követelmény kiszámításához alkalmazott módszerek felügyeleti összevetése";

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságok biztosítják a következők mindegyikét:

a) azok az intézmények, amelyek számára engedélyezett, hogy a kockázattal súlyozott kitettségérték vagy a szavatolótőke-követelmény kiszámítására belső módszereket alkalmazzanak, benyújtják a referenciaérték (benchmark)-portfóliókban szereplő kitettségeikre vagy pozícióikra vonatkozóan végzett számításaik eredményeit;

b) azok az intézmények, amelyek az 575/2013/EU rendelet harmadik része IV. címének 1a. fejezetében meghatározott alternatív sztenderd módszert alkalmazzák, benyújtják a referenciaérték (benchmark)-portfóliókban szereplő kitettségeikre vagy pozícióikra vonatkozó számításaik eredményeit, feltéve, hogy az intézmény piaci kockázatnak kitett, mérleg szerinti és mérlegen kívüli üzleti tevékenységének nagysága az említett rendelet 325a. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban eléri vagy meghaladja az 500 millió EUR-t;

c) azok az intézmények, amelyek számára engedélyezett az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 3. fejezete szerinti belső módszerek alkalmazása, valamint azok az érintett intézmények, amelyek az említett rendelet harmadik része II. címének 2. fejezete szerinti sztenderd módszert alkalmazzák, benyújtják a referenciaérték (benchmark)-portfóliókban szereplő kitettségeik vagy pozícióik várható hitelezési veszteségének összegének meghatározásához használt módszerek számításainak eredményeit, amennyiben a következő feltételek bármelyike teljesül:

i. az intézmények a beszámolóikat az 1606/2002/EK rendelettel összhangban alkalmazott nemzetközi számviteli standardokkal összhangban készítik el;

ii. az intézmények az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését és szavatolótőkéjük meghatározását az 575/2013/EU rendelet 24. cikkének (2) bekezdése alapján a nemzetközi számviteli standardokkal összhangban végzik el;

iii. az intézmények a 86/635/EGK tanácsi irányelv (*) szerinti számviteli standardoknak megfelelően végzik az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését, és a várható hitelezési veszteségekre vonatkozóan ugyanazt a modellt használják, mint amelyet az 1606/2002/EK rendelettel összhangban alkalmazott nemzetközi számviteli standardok irányoznak elő.

Az intézmények benyújtják az illetékes hatóságoknak az első albekezdésben említett számítások eredményeit, az azok előállításához használt módszerek magyarázatával, valamint az EBH által kért minden olyan kvalitatív információval együtt, amelyek magyarázatot adhatnak e számításoknak a szavatolótőke-követelményekre gyakorolt hatásáról. Ezeket az eredményeket legalább évente be kell nyújtani az illetékes hatóságok részére. Az EBH az első albekezdésben említett minden egyes módszer esetében kétévente felügyeleti összevetést végezhet, miután minden egyes módszerhez kapcsolódóan öt alkalommal sor került ilyen összevetésre.

(*) A Tanács 86/635/EGK irányelve (1986. december 8.) a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról (HL L 372., 1986.12.31., 1. o.).";

c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóságok az intézmények által az (1) bekezdés szerint benyújtott információk alapján figyelemmel kísérik a referenciaérték (benchmark)-portfóliókban szereplő kitettségekre vagy ügyletekre vonatkozóan az intézmények módszereivel kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségértékeket vagy – az esettől függően – szavatolótőke-követelményeket. Az illetékes hatóságok legalább az (1) bekezdés második albekezdésében említett EBH-összevetés gyakoriságával azonos időközönként értékelik e módszerek minőségét, különös figyelmet fordítva az alábbiakra:";

ii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) azon módszerek, amelyeknél a variabilitás rendkívül magas vagy rendkívül alacsony, és amelyek esetében a szavatolótőke-követelményt jelentősen és szisztematikusan alulbecsülik.";

iii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A (2) bekezdésben említett információk alapján az EBH jelentést készít annak érdekében, hogy segítse az illetékes hatóságokat a módszerek minőségének értékelésében.";

d) az (5) bekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy amikor a (4) bekezdésben említett korrekciós intézkedések helyénvalóságáról döntenek, tiszteletben tartsák azt az elvet, hogy ezeknek az intézkedéseknek igazodniuk kell az e cikk hatálya alá tartozó módszerek célkitűzéseihez, és ezért az intézkedések:";

e) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A felügyeleti összevetés hatálya alá tartozó módszerekkel kapcsolatos felügyeleti vagy intézményi gyakorlatok továbbfejlesztése érdekében az EBH iránymutatásokat és ajánlásokat bocsáthat ki az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban, amennyiben ezt az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett információk és értékelések alapján szükségesnek ítéli.";

f) a (8) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a következő c) ponttal egészül ki:

„c) az (1) bekezdés c) pontjában említett érintett intézmények jegyzéke.";

ii. a szöveg az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„A c) pont alkalmazása céljából, az érintett intézmények jegyzékének meghatározásakor az EBH figyelembe veszi az arányossági megfontolásokat."

24. A 79. cikk a következő ponttal egészül ki:

„e) az intézmények előzetes értékelést végeznek az általuk vállalandó, kriptoeszközökkel szembeni kitettségekről, valamint a partnerkockázat kezelésére szolgáló meglévő folyamatok és eljárások megfelelőségéről, és ezekről az értékelésekről jelentést tesznek az illetékes hatóságuknak;"

25. A 81. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„81. cikk

Koncentrációs kockázat

Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy minden partnerrel, köztük központi szerződő felekkel, egymással kapcsolatban álló partnerek csoportjaival és ugyanazon gazdasági ágazatbeli, földrajzi régióbeli vagy ugyanazon tevékenységbeli vagy árucsoportbeli partnerekkel szembeni kitettségekből, a hitelkockázat-mérséklési technikák alkalmazásából és különösen a közvetett nagymértékű kockázatvállalásból (például egyetlen biztosítéknyújtó) származó koncentrációs kockázatot többek között írásbeli eljárásrendekkel és szabályzatokkal kezeljék és szabályozzák. Az azonosítható kibocsátó nélküli kriptoeszközök esetében a koncentrációs kockázatot a hasonló jellemzőkkel bíró kriptoeszközökkel szembeni kitettség formájában kell figyelembe venni."

26. A 83. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények előzetes értékeléseket végezzenek az általuk vállalandó, kriptoeszközökkel szembeni kitettségekről, valamint a piaci kockázat kezelésére szolgáló meglévő folyamatok és eljárások megfelelőségéről, és ezekről az értékelésekről jelentést tegyenek az illetékes hatóságuknak."

27. A 85. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények szabályzatokat és eljárásokat alkalmazzanak a működési kockázatnak – többek között a kiszervezésből, valamint a kriptoeszközöknek vagy kriptoeszköz-szolgáltatóknak való közvetlen vagy közvetett kitettségekből eredő kockázatoknak – való kitettségek értékelésére és kezelésére, valamint a ritkán előforduló, de súlyos következményekkel járó események lefedésére. Az intézményeknek meg kell határozniuk, hogy e szabályzatok és eljárások alkalmazásában mi minősül működési kockázatnak.”

28. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„87a. cikk

Környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok

(1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények a 74. cikk (1) bekezdésében előírt, kockázatkezelési keretrendszert is magukban foglaló vállalatirányítási rendszereik részeként megbízható stratégiákkal, szabályzatokkal, eljárásokkal és rendszerekkel rendelkezzenek az ESG-kockázatok rövid, közép- és hosszú távon történő azonosítására, mérésére, kezelésére és nyomon követésére.

(2) Az (1) bekezdésben említett stratégiáknak, szabályzatoknak, eljárásoknak és rendszereknek arányosaknak kell lenniük az intézmény üzleti modelljéhez és tevékenységi köréhez kapcsolódó ESG-kockázatok nagyságrendjével, jellegével és összetettségével, valamint rövid és középtávú, továbbá egy legalább 10 éves, hosszú távú időhorizontot kell figyelembe venniük.

(3) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények egy adott időkereten belül mind az alapforgatókönyv, mind a kedvezőtlen forgatókönyvek figyelembevételével teszteljék az ESG-tényezők hosszú távú negatív hatásaival szembeni rezilienciájukat, elsőként az éghajlattal kapcsolatos tényezők vizsgálatával. Az ilyen rezilienciatesztelés hez az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények számos olyan ESG-forgatókönyvet figyelembe vegyenek, amelyek tükrözik a környezeti és társadalmi változásoknak és a kapcsolódó közpolitikáknak a hosszú távú üzleti környezetre gyakorolt lehetséges hatásait. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a rezilienciatesztelés folyamata során az intézmények a nemzetközi szervezetek által kidolgozott forgatókönyveken alapuló, hiteles forgatókönyveket alkalmazzanak.

(4) Az illetékes hatóságok értékelik és figyelemmel kísérik az intézmények ESG-stratégiákkal és -kockázatkezeléssel kapcsolatos gyakorlatainak alakulását, beleértve a 76. cikk (2) bekezdésével összhangban elkészítendő azon terveket, amelyek a rövid, közép- és hosszú távon felmerülő ESG-kockázatok felügyeletét és kezelését célzó, számszerűsíthető célértékeket és folyamatokat is magukban foglalnak. Ebben az értékelésben figyelembe kell venni az intézmények fenntarthatósággal kapcsolatos termékkínálatát, az átállásfinanszírozási politikáikat, a kapcsolódó hitelnyújtási politikákat, valamint az ESG-célértékeket és -korlátokat. E tervek megalapozottságát az illetékes hatóságok a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás keretében értékelik.

Az első albekezdésben említett értékelés tekintetében az illetékes hatóságok adott esetben együttműködhetnek az éghajlatváltozással kapcsolatos fellépésért és a környezetvédelmi felügyeletért felelős hatóságokkal vagy állami szervekkel.

(5) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2026. január 10-ig iránymutatásokat tesz közzé az alábbiak meghatározása céljából:

a) az ESG-kockázatok azonosítására, mérésére, kezelésére és nyomon követésére vonatkozó minimumszabályok és referenciamódszerek;

b) a 76. cikk (2) bekezdésével összhangban elkészítendő tervek tartalma, amely terveknek konkrét időbeli ütemezést, valamint számszerűsíthető köztes célértékeket és mérföldköveket kell magukban foglalniuk az ESG-tényezőkből fakadó pénzügyi kockázatok felügyelete és kezelése céljából, beleértve azokat a kockázatokat is, amelyek az alkalmazkodás folyamatából, valamint az ESG-tényezőkkel kapcsolatos releváns uniós és tagállami szabályozási célkitűzésekkel és jogi aktusokkal – különösen a klímasemlegesség megvalósítására irányuló célkitűzéssel –, valamint, amennyiben ez a nemzetközileg aktív intézmények esetében releváns, harmadik országok jogi és szabályozási célkitűzéseivel összefüggő átállási tendenciákból erednek;

c) minőségi és mennyiségi kritériumok az ESG-kockázatok által az intézmények kockázati profiljára és fizetőképességére rövid, közép- és hosszú távon gyakorolt hatások értékeléséhez;

d) a (3) bekezdésben említett forgatókönyvek meghatározására vonatkozó kritériumok, beleértve az egyes forgatókönyvek, konkrét kockázatok és időhorizontok esetében alkalmazandó paramétereket és feltevéseket is.

Azon módszereknek és feltevéseknek, amelyek a 2013/34/EU irányelv 19a. vagy 29a. cikkében említett tervekben, vagy a közzétételre vagy a kellő gondosságra vonatkozó egyéb keretekkel összhangban közzétett célértékek, kötelezettségvállalások és stratégiai döntések alapját képezik, adott esetben összhangban kell lenniük az e bekezdés első albekezdésében említett kritériumokkal, módszerekkel és célértékekkel, valamint az említett tervekben foglalt feltevésekkel és kötelezettségvállalásokkal.

Az EBH rendszeresen aktualizálja az első albekezdésben említett iránymutatásokat, hogy azok tükrözzék az ESG-kockázatok mérése és kezelése terén elért eredményeket, valamint az Unió fenntarthatósággal kapcsolatos szabályozási célkitűzéseinek alakulását.”

29. A 88. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdésének e) pontja helyébe következő szöveg lép:

„e) valamely intézményben a felügyeleti funkciót ellátó vezető testület elnöke nem töltheti be egyidejűleg ugyanazon intézményen belül a vezérigazgatói funkciót.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A vezető testület általános, kollektív felelősségét nem érintve a tagállamok biztosítják, hogy az intézmények egyénre szabott és folyamatosan aktualizált feladatmeghatározásokban meghatározzák az irányítási funkciót ellátó vezető testület és a felső vezetés minden tagjának, valamint a kiemelt funkciót betöltő személyeknek a szerepét és feladatait, valamint hogy olyan – folyamatosan aktualizált – feladattérképet készítsenek, amely részletesen bemutatja a jelentési útvonalakat és a felelősségi köröket, valamint a 74. cikk (1) bekezdésében említett vállalatirányítási rendszer részét képező személyeket és azok feladatait.

A tagállamok biztosítják, hogy az egyéni feladatmeghatározások és a feladattérkép mindenkor rendelkezésre álljanak, és azokat kérésre, kellő időben közöljék az illetékes hatóságokkal, többek között a 8. cikkben említett engedély megszerzése érdekében.”

30. A 91. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„91. cikk

Vezető testület és alkalmassági értékelés

(1) Az intézményeknek és a 21a. cikk (1) bekezdése szerint jóváhagyott pénzügyi holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak (a továbbiakban: szervezetek) kell az elsődleges felelősséget viselniük annak biztosításáért, hogy a vezető testületük tagjai mindenkor kellően jó hírnévvel rendelkezzenek, tisztességesen, feddhetetlenül és függetlenül járjanak el, valamint kellő tudással, készségekkel és tapasztalattal rendelkezzenek feladataik ellátásához, továbbá teljesítsék az e cikk (2)–(6) bekezdésében meghatározott kritériumokat és követelményeket, a 2014/59/EU irányelv 29. cikkének (1) bekezdése alapján az illetékes hatóságok által kinevezett ügyvivő vagyonfelügyelők, valamint az említett irányelv 35. cikkének (1) bekezdése alapján a szanálási hatóságok által kinevezett rendkívüli ügyvezetők kivételével. A bűncselekményért való büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet hiánya vagy a bűncselekmény miatt folyamatban lévő büntetőeljárás hiánya önmagában nem elegendő a jó hírnévre, valamint a tisztességes és feddhetetlen magatartásra vonatkozó követelmény teljesítéséhez.

(1a) A szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy a vezető testület tagjai mindenkor megfeleljenek a (2)–(6) bekezdésben meghatározott kritériumoknak és követelményeknek, és értékelniük kell a vezető testület tagjainak alkalmasságát a megbízatásuk megkezdése előtt, majd pedig rendszeres időközönként, figyelembe véve az alkalmazandó jogszabályokban és egyéb rendelkezésekben, valamint iránymutatásokban és belső alkalmassági politikákban meghatározott felügyeleti elvárásokat.

Amennyiben azonban a vezető testület tagjainak többségét egyidejűleg, újonnan kinevezett tagok váltják fel, és az első albekezdés alkalmazása olyan helyzetet eredményezne, amelyben az új tagok alkalmassági értékelését a távozó tagok végeznék el, a tagállamok engedélyezhetik, hogy az értékelésre azt követően kerüljön sor, hogy az újonnan kinevezett tagok megkezdték megbízatásukat. A kérelemnek az illetékes hatósághoz történő, az (1f) bekezdéssel összhangban történő benyújtásakor a szervezetnek meg kell erősítenie e feltételek fennállását.

(1b) Amennyiben a szervezetek az (1a) bekezdésben említett belső alkalmassági értékelés alapján arra a következtetésre jutnak, hogy valamely tag vagy leendő tag nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott kritériumoknak és követelményeknek, akkor:

a) amennyiben az említett értékelés azelőtt befejeződik, hogy a leendő tag megkezdené megbízatását, biztosítaniuk kell, hogy az érintett leendő tag ne kezdhesse meg az adott megbízatást;

b) az ilyen tagot kellő időben el kell távolítaniuk a vezető testületből; vagy

c) kellő időben olyan további intézkedéseket kell tenniük, amelyek szükségesek annak biztosításához, hogy az adott tag alkalmas legyen vagy alkalmassá váljon az érintett megbízatás betöltésére.

(1c) A szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy a vezető testület tagjainak alkalmasságára vonatkozó információk mindenkor naprakészek legyenek. A szervezeteknek – kérésre – az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk ezeket az információkat az illetékes hatóság által meghatározott eszközökön keresztül.

(1d) A tagállamok biztosítják legalább azt, hogy a következő szervezetek esetében az illetékes hatóság indokolatlan késedelem nélkül, és amint egyértelmű szándék mutatkozik az irányítási funkciót ellátó vezető testület valamely tagjának vagy a felügyeleti funkciót ellátó vezető testület elnökének kinevezésére, de legkésőbb 30 munkanappal az adott megbízatásnak a leendő tag általi megkezdése előtt megkapják az alkalmassági kérelmet:

a) nagy méretű intézménynek minősülő EU-szintű anyaintézmények;

b) nagy méretű intézménynek minősülő tagállami anyaintézmények, kivéve, ha központi szervhez vannak kapcsolva;

c) olyan központi szervek, amelyek nagy méretű intézménynek minősülnek, vagy amelyek hozzájuk kapcsolt, nagy méretű intézmények felügyeletét látják el;

d) nagy méretű intézménynek minősülő, az Unióban működő önálló intézmények;

e) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 147. pontjában meghatározott nagy méretű leányvállalatok;

f) azok a tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok és EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, amelyek csoportjában nagy méretű intézmények találhatók, az ezen irányelv 21a. cikke (4) bekezdésének hatálya alá tartozók kivételével.

(1e) Az (1d) bekezdésben említett alkalmassági kérelemhez csatolni kell a következőket:

a) alkalmassági kérdőív és önéletrajz;

b) az (1a) bekezdésben említett belső alkalmassági értékelés, kivéve, ha az említett bekezdés második albekezdése alkalmazandó;

c) bűnügyi nyilvántartási adatok, amint rendelkezésre állnak;

d) a nemzeti jog által előírt egyéb dokumentumok, amint rendelkezésre állnak;

e) az illetékes hatóság által felsorolt egyéb dokumentumok, amint rendelkezésre állnak; és

f) a kinevezés időpontjának és az adott feladatkör tényleges megkezdése időpontjának megjelölése.

A szervezeteknek az illetékes hatóság által meghatározott módon az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátaniuk az alkalmassági kérelmet és az azt kísérő dokumentumokat.

Amennyiben az illetékes hatóság az e bekezdés első albekezdésében felsorolt elemek alapján nem rendelkezik elegendő információval az alkalmassági értékelés elvégzéséhez, úgy rendelkezhet, hogy a leendő tag a kért információk rendelkezésre bocsátása előtt nem kezdi meg a megbízatást, kivéve, ha az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy az adott információk rendelkezésre bocsátása nem lehetséges.

Amennyiben az illetékes hatóságnak aggályai vannak azzal kapcsolatban, hogy a leendő tag megfelel-e az e cikk (2)–(6) bekezdésében meghatározott kritériumoknak és követelményeknek, megerősített párbeszédet kell folytatnia az intézménnyel a megjelölt aggályos kérdések rendezése céljából, annak biztosítása érdekében, hogy a leendő tag a megbízatás megkezdésekor alkalmas legyen vagy alkalmassá váljon annak betöltésére.

Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania annak meghatározása céljából, hogy miként kell lefolytatni az alkalmassággal kapcsolatos aggályos kérdések rendezésére irányuló megerősített párbeszédet.

(1f) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok értékeljék, hogy a vezető testület tagjai mindenkor megfelelnek-e a (2)–(6) bekezdésben meghatározott kritériumoknak és követelményeknek. A szervezeteknek az illetékes hatóság által meghatározott módon az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátaniuk az alkalmassági kérelmet, valamint a vezető testületük tagjai alkalmasságának értékeléséhez szükséges egyéb információkat.

Az illetékes hatóságok további információkat vagy dokumentumokat is kérhetnek, beleértve az interjút vagy meghallgatást is.

(1g) Az illetékes hatóságoknak különösen abban az esetben kell meggyőződniük arról, hogy továbbra is teljesülnek-e az e cikk (2)–(6) bekezdésében meghatározott kritériumok és követelmények, ha észszerű okok alapján feltételezhető, hogy az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikke szerinti pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra, illetve ezek kísérletére került vagy kerül sor, vagy ha ezen cselekmények fokozott kockázata áll fenn az adott szervezettel kapcsolatban.

(1h) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a vezető testület tagjai nem felelnek meg mindenkor a (2)–(6) bekezdésben meghatározott kritériumoknak és követelményeknek, az illetékes hatóságok rendelkezzenek az alábbiakhoz szükséges hatáskörökkel:

a) előzetes értékelés esetén annak megakadályozása, hogy az ilyen tagok a vezető testület részét képezzék, vagy az ilyen tagoknak a vezető testületből való eltávolítása;

b) utólagos értékelés esetén az ilyen tagoknak a vezető testületből való eltávolítása; vagy

c) az érintett szervezetek kötelezése arra, hogy megtegyék az ahhoz szükséges további intézkedéseket, hogy az adott tagok alkalmasak legyenek vagy alkalmassá váljanak az érintett megbízatás betöltésére.

Amint ismertté válik bármely olyan új tény vagy egyéb körülmény, amely befolyásolhatja a vezető testület tagjainak alkalmasságát, a szervezeteknek újra kell értékelniük az adott tagok alkalmasságát, és indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatniuk kell az érintett illetékes hatóságot ezen értékelésről.

Amennyiben az illetékes hatóság tudomására jut, hogy a vezető testület tagjainak alkalmasságára vonatkozó releváns információk megváltoztak, és ez a változás befolyásolhatja az érintett tagok alkalmasságát, az illetékes hatóság újraértékeli e tagok alkalmasságát.

A vezető testület tagjai megbízatásának megújításakor az illetékes hatóságoknak csak abban az esetben kell újraértékelniük e tagok alkalmasságát, ha az illetékes hatóságok előtt ismert releváns információk megváltoztak, és ez a változás befolyásolhatja az érintett tag alkalmasságát.

(1i) Az illetékes hatóságok felkérhetik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem felügyeletéért az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban felelős hatóságot, hogy ellenőrzései keretében – kockázatérzékenységi alapon – tekintsen be a vezető testület tagjaira vonatkozó releváns információkba. Emellett az illetékes hatóságok hozzáférést kérhetnek az (EU) 2024/1620 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) említett, a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni központi adatbázishoz is. Az említett rendelettel létrehozott, a Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatóságnak (a továbbiakban: a Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatóság) határoznia kell arról, hogy megadja-e a hozzáférést.

(1j) Az illetékes hatóságoknak – legalább a vezető testület tagjainak az (1d) bekezdésben említett szervezetekben lévő pozíciókba történő kinevezése tekintetében – megfelelően fontolóra kell venniük azt, hogy maximális időtartamot határozzanak meg az alkalmassági értékelés elvégzésére vonatkozóan. Ez a maximális időtartam adott esetben meghosszabbítható.

(2) A vezető testület minden tagjának elegendő időt kell fordítania a szervezetnél vállalt funkciói ellátására.

(2a) A vezető testület minden tagjának jó hírnévvel kell rendelkeznie, tisztességesen, feddhetetlenül és függetlenül kell eljárnia, a vezető testület döntéseit ténylegesen értékelve és azokkal szemben szükség esetén kifogást emelve, valamint ténylegesen ellenőrizve és felügyelve a vezetés döntéshozatalát. Ha az érintett személy egy központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézet vezető testületének tagja, ez önmagában nem zárja ki a független cselekvést.

(2b) A vezető testületnek megfelelő kollektív tudással, készségekkel és tapasztalattal kell rendelkeznie ahhoz, hogy képes legyen megérteni a szervezet tevékenységeit, azokat a kockázatokat, amelyeknek a szervezet rövid, közép- és hosszú távon ki van téve, valamint a szervezet által rövid, közép- és hosszú távon gyakorolt hatásokat, figyelembe véve az ESG-tényezőket is. A vezető testület általános összetételének kellően diverzifikáltnak kell lennie ahhoz, hogy abban megfelelően széles körű tapasztalatok tükröződjenek.

(3) A vezető testület valamely tagja által egyidejűleg betölthető igazgatói tisztségek számának meghatározásakor figyelembe kell venni az egyéni körülményeket, valamint a szervezet tevékenységeinek jellegét, nagyságrendjét és összetettségét. Hacsak a vezető testület tagjai nem valamely tagállam érdekeit képviselik, a méreténél, belső szervezeténél, valamint tevékenysége jellegénél, körénél és összetettségénél fogva jelentős szervezet vezető testületének tagjai 2014. július 1-től az alábbi igazgatói tisztségek kombinációi közül egyidejűleg csak egyet tölthetnek be:

a) egy ügyvezető igazgatói tisztség két nem ügyvezető igazgatói tisztséggel;

b) négy nem ügyvezető igazgatói tisztség.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában az alábbiakat egyetlen igazgatói tisztségnek kell tekinteni:

a) az ugyanazon csoporton belül betöltött ügyvezető vagy nem ügyvezető igazgatói tisztségek;

b) ügyvezető vagy nem ügyvezető igazgatói tisztségek az alábbiak valamelyikén belül:

i. olyan szervezetek, amelyek ugyanannak az intézményvédelmi rendszernek a tagjai, feltéve, hogy az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek, vagy olyan szervezetek, amelyekben ugyanaz az intézményvédelmi rendszer befolyásoló részesedéssel rendelkezik;

ii. olyan vállalkozások, ideértve a nem pénzügyi szervezeteket is, amelyekben a szervezet befolyásoló részesedéssel rendelkezik.

E bekezdés első albekezdése a) pontjának alkalmazásában a csoport a 2013/34/EU irányelv 22. cikkében meghatározottak szerint egymással kapcsolatban álló vállalkozások csoportja, vagy olyan vállalkozások csoportja, amelyek ugyanazon pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság leányvállalatai.

(5) A (3) bekezdés hatálya nem terjed ki az olyan szervezetekben betöltött igazgatói tisztségekre, amelyek elsősorban nem üzleti jellegű tevékenységet folytatnak.

(6) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy a vezető testület tagjai egy további, nem ügyvezető igazgatói tisztséget töltsenek be.

(7) A szervezeteknek megfelelő humán- és pénzügyi erőforrásokat kell fordítaniuk a vezető testület tagjainak a feladatkörükkel való megismertetésére és képzésére, többek között az ESG-kockázatok és -hatások, valamint az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 52c. pontjában meghatározott IKT-kockázat tekintetében.

(8) A tagállamok vagy az illetékes hatóságok előírják a szervezetek és – amennyiben a szervezetnél vannak ilyenek – azok jelölő bizottságai számára, hogy a vezető testületek tagjainak kiválasztásakor biztosítsák, hogy a vezető testületben minél többféle szaktudás és kompetencia jelenjen meg, valamint hogy arányosan előmozdítsák a sokszínűséget és a nemek egyensúlyát a vezető testületben. Ennek érdekében a szervezeteknek a sokszínűséget előmozdító politikát kell alkalmazniuk a vezető testület vonatkozásában.

(9) Az illetékes hatóságok a nekik átadott információkat az 575/2013/EU rendelet 435. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban gyűjtik, és a sokszínűségi politikák összehasonlítására használják fel. Az illetékes hatóságok az EBH rendelkezésére bocsátják ezeket az információkat. Az EBH-nak ezeket az információkat arra kell felhasználnia, hogy uniós szinten összehasonlítsa a sokszínűségi politikákat.

(10) E cikk és a 91a. cikk alkalmazása tekintetében az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az e cikk (1d) bekezdésében felsorolt szervezetek számára azon alkalmassági kérdőív, önéletrajzok és belső alkalmassági értékelés minimális tartalmának további pontosítása céljából, amelyeket az e cikk (1f) bekezdésében és a 91a. cikk (5) bekezdésében említett alkalmassági értékelés elvégzése céljából be kell nyújtani az illetékes hatóságokhoz.

A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő standardok kerüljenek kidolgozásra az e cikk (1d) bekezdésében említettektől eltérő szervezetekre vonatkozóan.

Az EBH az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2026. július 10-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

(11) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2026. július 10-ig iránymutatásokat tesz közzé az alábbiak vonatkozásában:

a) a vezető testület tagja által funkcióinak ellátására fordított elegendő idő fogalma az egyéni körülmények és a szervezet tevékenységeinek jellege, nagyságrendje és összetettsége alapján;

b) a vezető testület tagja (2a) bekezdésben említett jó hírnevének, tisztességességének, feddhetetlenségének és függetlenségének fogalma;

c) a vezető testület (2b) bekezdésben említett megfelelő kollektív tudásának, készségeinek és tapasztalatának fogalma;

d) a vezető testület tagjainak a feladatkörükkel való megismertetésére és képzésére fordított – a (7) bekezdésben említettek szerinti – megfelelő humán- és pénzügyi erőforrások fogalma;

e) a vezető testület tagjainak egyik kiválasztási kritériumaként figyelembe veendő, a (8) bekezdésben említett sokszínűség fogalma;

f) az annak megállapítására vonatkozó kritériumok, hogy észszerű okok alapján feltételezhető-e, hogy az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikke szerinti pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra, illetve ezek kísérletére sor kerül vagy sor került, vagy hogy a szervezettel kapcsolatban fennáll e cselekmények fokozott kockázata.

Az első albekezdés f) pontja alkalmazásának céljából az EBH szorosan együttműködik az ESMA-val, valamint a Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatósággal.

(12) Az EBH 2029. december 31-ig az EKB-val szoros együttműködésben felülvizsgálja az (1d)–(1j) bekezdés alkalmazását, valamint azt, hogy azok mennyire biztosítják hatékonyan a »megfelelőségi és alkalmassági« keret célnak megfelelő működését, és erről jelentést tesz, figyelembe véve az arányosság elvét. Az EBH az említett jelentést benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. E jelentés alapján a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be.

(13) Ez a cikk és a 91a. cikk nem érinti a munkavállalók vezető testületben való képviseletére vonatkozó tagállami rendelkezéseket.

(14) Ez a cikk, valamint a 91a. cikk nem érinti a vezető testület tagjainak a felügyeleti funkciót ellátó regionális vagy helyi választott testületek általi kinevezésére vagy azokra a kinevezésekre vonatkozó tagállami rendelkezéseket, amelyek esetében a vezető testület nem rendelkezik hatáskörrel a tagjai kiválasztásának és kinevezésének folyamatában. Ezekben az esetekben megfelelő biztosítékokat kell bevezetni a vezető testület ezen tagjai alkalmasságának biztosítása érdekében.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete (2024. május 31.) a Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatóság létrehozásáról, valamint az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L, 2024/1620, 2024.6.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).”

31. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„91a. cikk

Kiemelt funkciót betöltő személyek és alkalmassági értékelés

(1) A 91. cikk (1) bekezdésében említett szervezetek elsődleges felelőssége kell, hogy legyen annak biztosítása, hogy a kiemelt funkciót betöltő személyek mindenkor kellően jó hírnévvel rendelkezzenek, tisztességesen és feddhetetlenül járjanak el, valamint rendelkezzenek a feladataik ellátásához szükséges kellő tudással, készségekkel és tapasztalattal. A bűncselekményért való büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet hiánya vagy a bűncselekmény miatt folyamatban lévő büntetőeljárás hiánya önmagában nem elegendő a jó hírnévre, valamint a tisztességes és feddhetetlen magatartásra vonatkozó követelmény teljesítéséhez.

(2) A szervezeteknek egyrészt biztosítaniuk kell, hogy a kiemelt funkciót betöltő személyek mindenkor megfeleljenek az (1) bekezdésben meghatározott kritériumoknak és követelményeknek, másrészt az adott pozíciónak az említett személyek általi elfoglalása előtt, majd rendszeres időközönként értékelniük kell a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmasságát, figyelembe véve az alkalmazandó jogszabályokban és rendelkezésekben, iránymutatásokban és belső alkalmassági politikákban meghatározott felügyeleti elvárásokat.

(3) Amennyiben a szervezetek a (2) bekezdésben említett belső alkalmassági értékelés alapján arra a következtetésre jutnak, hogy valamely személy nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott kritériumoknak és követelményeknek, úgy a szervezetek:

a) nem nevezhetik ki az adott személyt kiemelt funkciót betöltő személyként, amennyiben az említett értékelés elvégzésére még azelőtt sor kerül, hogy az adott személy elfoglalná az adott pozíciót;

b) kötelesek az adott személyt mint kiemelt funkciót betöltő személyt kellő időben eltávolítani; vagy

c) kötelesek kellő időben megtenni az annak biztosításához szükséges további intézkedéseket, hogy az érintett személy alkalmas legyen, vagy alkalmassá váljon az adott pozíció betöltésére.

A szervezeteknek minden szükséges intézkedést meg kell tenniük annak érdekében, hogy a kiemelt funkciót betöltő személy pozíciója megfelelően működjön, ideértve a kiemelt funkciót betöltő személy leváltását is, ha az adott személy már nem felel meg az alkalmassági kritériumoknak és követelményeknek.

(4) A szervezeteknek biztosítaniuk kell, hogy a kiemelt funkciót betöltő személyek alkalmasságára vonatkozó információk mindenkor naprakészek legyenek. Kérésre a szervezeteknek az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk ezeket az információkat az illetékes hatóság által meghatározott eszközökön keresztül.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok értékeljék a belsőkontroll-funkciók vezetői és a pénzügyi igazgató (1) bekezdés szerinti kritériumoknak és követelményeknek való mindenkori megfelelését, legalább azokban az esetekben, amikor az említett vezetők vagy az igazgató kinevezésére a következő szervezetekben kerül sor:

a) nagy méretű intézménynek minősülő EU-szintű anyaintézmények;

b) nagy méretű intézménynek minősülő tagállami anyaintézmények, kivéve, ha központi szervhez tartoznak;

c) nagy méretű intézménynek minősülő központi szervek vagy a velük kapcsolt viszonyban álló nagy méretű intézmények felügyeletét ellátó központi szervek;

d) nagy méretű intézménynek minősülő, az Unióban működő önálló intézmények;

e) nagy méretű leányvállalatok az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 147. pontjában meghatározottaknak megfelelően;

f) azok a tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok és EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, amelyek csoportjában nagy méretű intézmények találhatók, az ezen irányelv 21a. cikke (4) bekezdésének hatálya alá tartozók kivételével.

(6) Amennyiben a belsőkontroll-funkciók vezetői és a pénzügyi igazgató nem felelnek meg mindenkor az (1) bekezdésben meghatározott kritériumoknak és követelményeknek, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az alábbiakhoz szükséges hatáskörökkel:

a) előzetes értékelés esetén annak megakadályozása, hogy az ilyen vezetők, illetve igazgató elfoglalják az adott pozíciót, vagy az említettek eltávolítása az adott pozícióból;

b) utólagos értékelés esetén az ilyen vezetők, illetve igazgató eltávolítása az adott pozícióból, vagy a szervezet arra való kötelezése, hogy távolítsa el az említetteket az adott pozícióból;

c) annak előírása az érintett szervezetek számára, hogy tegyenek további megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a vezetők, illetve igazgató alkalmasak legyenek vagy alkalmassá váljanak a szóban forgó pozíció betöltésére.

Amint olyan új tények vagy egyéb körülmények válnak ismertté, amelyek befolyásolhatják a belsőkontroll-funkciók vezetői és a pénzügyi igazgató alkalmasságát, az (5) bekezdésben említett szervezeteknek újra kell értékelniük az érintett vezetők és igazgató alkalmasságát, és erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságot.

Amennyiben az illetékes hatóság tudomására jut, hogy a belsőkontroll-funkciók vezetői és a pénzügyi igazgató alkalmasságára vonatkozó lényeges információk megváltoztak, és ez a változás befolyásolhatja az érintett vezetők vagy tisztviselő alkalmasságát, az illetékes hatóság újraértékeli alkalmasságukat.

Az illetékes hatóságok nem kötelesek az említett vezetők vagy igazgató alkalmasságát azok megbízatásának megújításakor vagy meghosszabbításakor újraértékelni, kivéve ha az illetékes hatóságok előtt ismert releváns információk megváltoztak, és ez a változás befolyásolhatja az érintett vezetők, illetve igazgató alkalmasságát.

Az illetékes hatóságoknak – legalább a belsőkontroll-funkciók vezetőinek és a pénzügyi igazgatónak az (5) bekezdésben említett szervezetekben lévő pozíciókba történő kinevezése tekintetében – megfelelően fontolóra kell venniük, hogy az alkalmassági értékelés elvégzésére maximális időtartamot határoznak meg. Ez a maximális időtartam adott esetben meghosszabbítható.

(7) Az illetékes hatóságok felkérhetik az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban a pénzmosás elleni küzdelem vagy a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem felügyeletéért felelős hatóságot, hogy az ellenőrzései keretében, kockázatérzékenységi alapon tekintsen be a belsőkontroll-funkciók vezetőire és a pénzügyi igazgatóra vonatkozó releváns információkba. Az illetékes hatóságok hozzáférést kérhetnek az (EU) 2024/1620 rendeletben említett, a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni központi adatbázishoz is. A Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatóságnak kell határoznia arról, hogy megadja-e a hozzáférést.

(8) Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2026. július 10-ig iránymutatásokat kell közzétennie az alábbiak vonatkozásában:

a) az (1) bekezdésben említett jó hírnév, tisztességesség és feddhetetlenség fogalma;

b) az (1) bekezdésben említett kellő tudás, készségek és tapasztalat fogalma;

c) az annak megállapítására vonatkozó kritériumok, hogy észszerű okok alapján feltételezhető-e, hogy az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikkének értelmében vett pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra, illetve ezek kísérletére sor kerül vagy sor került, vagy hogy az adott szervezettel kapcsolatban fennáll ezen cselekmények fokozott kockázata.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazása céljából az EBH-nak szorosan együtt kell működnie az ESMA-val, valamint a Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatósággal.”

32. A 92. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés e) és f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) a belsőkontroll-funkciók működtetésében alkalmazottak függetlenek az általuk felügyelt szervezeti egységektől, megfelelő jogosultsággal rendelkeznek, és a feladatkörükhöz kapcsolódó célkitűzések elérésével összhangban álló javadalmazást kapnak, amely független az ellenőrzött szervezeti egységek teljesítményétől;

f) a belsőkontroll-funkciók vezetőinek javadalmazását közvetlenül a 95. cikkben említett javadalmazási bizottság, vagy ha ilyen bizottságot nem hoztak létre, a felügyeleti funkciót betöltő vezető testület felügyeli;"

b) a (3) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) az intézmény belsőkontroll-funkcióiért vagy lényeges szervezeti egységeiért vezetői felelősséggel tartozó munkavállalók;".

33. A 94. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) amennyiben a javadalmazást a teljesítményhez kötik, a javadalmazás teljes összegének az egyén és az érintett szervezeti egység teljesítményének együttes értékelésén, valamint az intézmény általános eredményességén kell alapulnia, az egyéni teljesítmény értékelése során pedig pénzügyi és nem pénzügyi kritériumokat – beleértve a 76. cikk (2) bekezdésében említett kockázatok kezelését – is figyelembe kell venni;"

b) a (2) bekezdés harmadik albekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) vezetői felelősség és belsőkontroll-funkciók;"

c) a (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) olyan intézmény, amely nem minősül nagy méretű intézménynek, és amely eszközeinek értéke a folyó pénzügyi évet közvetlenül megelőző négyéves időszak során ezen irányelvnek és az 575/2013/EU rendeletnek megfelelően egyéni alapon legfeljebb átlagosan 5 milliárd EUR;".

34. A 97. cikk (4) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az e cikk (1) bekezdésében említett felülvizsgálat és értékelés során az illetékes hatóságoknak alkalmazniuk kell az arányosság elvét a 143. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében közzétett követelményeknek megfelelően. Az illetékes hatóság az intézmény felülvizsgálatának és értékelésének elvégzése céljából különösen figyelembe veheti, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül-e:

a) az intézmény nem »globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«, nem »nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«, illetve nem »globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet« az 575/2013/EU rendelettel összhangban;

b) az intézményt ezen irányelv 131. cikkének (1) és (3) bekezdésével összhangban egyéb rendszerszinten jelentős intézményként azonosították;

c) az intézmény olyan csoport része, amelyben az anyaintézmény és a leányintézmények túlnyomó többsége kapcsolatban áll egymással a 2013/34/EU irányelv 22. cikkében leírtaknak megfelelően;

d) az ezen albekezdés c) pontjában említett leányintézmények teljesítik a következő feltételek mindegyikét:

i. az említett leányintézmények, vagy túlnyomó többségük az 575/2013/EU rendelet 27. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében hitelegyesülésnek, szövetkezeti társaságnak vagy takarékpénztárnak minősülnek, és az alkalmazandó nemzeti jog felső korlátot vagy korlátozást tartalmaz a kifizetések maximális szintjére vonatkozóan;

ii. egyedi vagy szubkonszolidált alapon eszközeik összértéke nem haladja meg a 30 milliárd EUR-t."

35. A 98. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„k) az intézmények milyen mértékben vezettek be megfelelő szakpolitikákat és operatív intézkedéseket a 76. cikk (2) bekezdésével összhangban elkészítendő tervekben meghatározott számszerűsíthető célértékekhez és mérföldkövekhez kapcsolódóan.";

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(9) Az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálatnak és értékelésnek magában kell foglalnia az intézmények ESG-kockázatok kezelésére szolgáló irányítási és kockázatkezelési folyamatainak, valamint az intézmények ESG-kockázatoknak való kitettségének az értékelését. Az intézmények eljárásai és kitettségei megfelelőségének meghatározásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük ezen intézmények üzleti modelljeit.

Az intézmények ESG-kockázatokkal szembeni kitettségeit az intézményeknek a 76. cikk (2) bekezdésével összhangban elkészítendő tervei alapján is értékelni kell. Az intézmények irányítási és kockázatkezelési folyamatait az ESG-kockázatok tekintetében összhangba kell hozni az említett tervekben meghatározott célkitűzésekkel.

Az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálatnak és értékelésnek magában kell foglalnia az intézmények 76. cikk (2) bekezdésével összhangban elkészítendő terveinek az értékelését, valamint a klímasemlegesség eléréséhez és az ESG-tényezőkkel kapcsolatos egyéb releváns uniós szabályozási célkitűzések teljesítéséhez szükséges alkalmazkodás folyamatából eredő ESG-kockázatok kezelése terén elért eredmények értékelését.

(10) Az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálatnak és értékelésnek magában kell foglalnia az intézmények kriptoeszközökkel szembeni kitettségekkel és kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos irányítási és kockázatkezelési folyamatainak értékelését, többek között az intézmények kockázatazonosítási szabályzatainak és eljárásainak, valamint a 79. cikk e) pontjában és a 83. cikk (4) bekezdésében említett értékelések eredményei megfelelőségének a figyelembevétele révén.”

36. A 100. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Az intézményeknek és az intézményekkel a stressztesztelési gyakorlatokkal összefüggésben folytatott konzultáció keretében eljáró harmadik feleknek tartózkodniuk kell minden olyan tevékenységtől, amely akadályozhatja a stressztesztet; ilyen tevékenység például a teljesítményértékelés, az egymás közötti információcsere, a közös magatartásra vonatkozó megállapodások vagy a stressztesztek keretében benyújtott beadványaik optimalizálása. Az ezen irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben megállapított egyéb vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell minden olyan információgyűjtési és vizsgálati hatáskörrel, amely az említett tevékenységek felderítéséhez szükséges.

(4) Az EBH, az EIOPA és az ESMA az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkében említett vegyes bizottságon keresztül iránymutatásokat dolgoz ki annak biztosítása érdekében, hogy a következetességet, a hosszú távú megfontolásokat és az értékelési módszerekre vonatkozó közös standardokat integrálják az ESG-kockázatok stressztesztjébe. A vegyes bizottság az említett iránymutatásokat 2026. január 10-ig közzéteszi. Az EBH, az EIOPA és az ESMA az említett vegyes bizottságon keresztül megvizsgálja, hogy a társadalmi és irányítási kockázatok miként integrálhatók a stressztesztekbe.”

37. A 101. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha egy belső piaci kockázati modellt alkalmazó kereskedési részleg esetében az utótesztelés vagy az eredményvizsgálati teszt azt mutatja, hogy a modell már nem kellően pontos, az illetékes hatóságoknak felül kell vizsgálniuk a belső modell használatának engedélyezésére vonatkozó feltételeket, vagy megfelelő intézkedéseket kell hozniuk a modell haladéktalan javítása érdekében.”

38. A 104. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„Ezen irányelv 97. cikkének, 98. cikke (1), (4), (5), (9) és (10) bekezdésének, 101. cikke (4) bekezdésének és 102. cikkének, valamint az 575/2013/EU rendeletnek az alkalmazása céljából az illetékes hatóságoknak legalább a következő hatáskörökkel rendelkezniük kell:”;

ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) szigorúbb feltételekhez köthetik vagy korlátozhatják az intézmények üzletvitelét – többek között a betétek elfogadása tekintetében –, működését vagy hálózatát, vagy megkövetelhetik az intézmény megfelelő működésére túlzott kockázatot jelentő tevékenységek leválasztását;”

iii. a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„m) előírhatják az intézmények számára, hogy csökkentsék az ESG-tényezőkből rövid, közép- és hosszú távon eredő kockázatokat, beleértve azokat a kockázatokat is, amelyek az alkalmazkodás folyamatából, valamint a releváns uniós, tagállami és harmadik országbeli jogi és szabályozási célkitűzésekkel összefüggő átállási tendenciákból erednek, méghozzá azon üzleti stratégiáik, irányításuk és kockázatkezelésük kiigazítása révén, amelyek vonatkozásában kérhető a 76. cikk (2) bekezdésével összhangban elkészítendő terveikben szereplő célok, intézkedések és fellépések megerősítése;

n) előírhatják az intézmények számára, hogy stressztesztet vagy forgatókönyv-elemzést végezzenek a kriptoeszközökkel szembeni kitettségekből és a kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtásából eredő kockázatok értékelése céljából.";

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat tesz közzé ki annak meghatározására, hogy az illetékes hatóságok miként állapíthatják meg, hogy az intézményeknek az 575/2013/EU rendelet 381. cikkében említett hitelértékelési korrekciós kockázata túlzott kockázatot jelent-e ezen intézmények megbízhatóságára nézve."

39. A 104a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben további szavatolótőkére van szükség az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére, az illetékes hatóságoknak az e cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján előírt kiegészítő szavatolótőke mértékét az e cikk (2) bekezdése értelmében – ötödik albekezdésének figyelembevétele nélkül – megfelelőnek ítélt tőke és az 575/2013/EU rendelet harmadik és hetedik részében megállapított vonatkozó szavatolótőke-követelmények különbségeként kell meghatározniuk.";

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(6) Amennyiben egy intézményre nézve kötelezővé válik az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (3) bekezdésében meghatározott tőke-küszöbérték alkalmazása, a következők alkalmazandók:

a) az intézmény illetékes hatósága által a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelésére előírt kiegészítő szavatolótőke névértéke nem növekedhet abból adódóan, hogy az intézmény számára kötelezővé válik a tőke-küszöbérték alkalmazása;

b) az intézmény illetékes hatóságának haladéktalanul, de minden esetben legkésőbb a következő felülvizsgálati és értékelési folyamat végéig felül kell vizsgálnia az intézmény számára a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban előírt kiegészítő szavatolótőkét, és csökkentenie kell azt minden olyan elemmel, amelyek által azokat a kockázatokat, amelyeket már teljes mértékben fedez az intézményre nézve kötelező tőke-küszöbérték alkalmazása, máskülönben kétszeresen figyelembe vennének;

c) miután az illetékes hatóság elvégezte az ezen albekezdés b) pontjában előírt felülvizsgálatot, ezen albekezdés a) pontja már nem alkalmazandó.

E cikk, valamint ezen irányelv 131. és 133. cikke tekintetében a tőke-küszöbérték alkalmazását az intézmény számára kötelezőnek kell tekinteni, ha az intézménynek az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének első albekezdése szerint kiszámított teljes kockázati kitettségértéke meghaladja az említett rendelet 92. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiszámított (a tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli) teljes kockázati kitettségértékét.

(7) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2025. április 10-ig iránymutatásokat tesz közzé, amelyek tovább részletezik a (6) bekezdésben meghatározott követelmények gyakorlati megvalósításának módját, és különösen a következőket:

a) hogyan kell az illetékes hatóságoknak felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásaikban tükrözniük azt, hogy az intézményre nézve kötelezővé vált a tőke-küszöbérték alkalmazása;

b) hogyan kell az illetékes hatóságoknak és intézményeknek közölniük és nyilvánosságra hozniuk a felügyeleti követelményekre abban az esetben gyakorolt hatásokat, ha az intézményre nézve kötelezővé válik a tőke-küszöbérték alkalmazása.

(8) A (2) bekezdés alkalmazása céljából mindaddig, amíg az intézményre nézve a tőke-küszöbérték alkalmazása kötelező, az intézmény illetékes hatósága nem írhat elő olyan kiegészítő szavatolótőke-követelményt, amely kétszeresen venné figyelembe azokat a kockázatokat, amelyeket már teljes mértékben fedez az intézményre nézve kötelező tőke-küszöbérték alkalmazása."

40. A 104b. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Amennyiben az intézményre nézve kötelezővé válik a tőke-küszöbérték alkalmazása, annak illetékes hatósága felülvizsgálhatja az említett intézménnyel közölt, a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatását annak biztosítása érdekében, hogy annak kalibrációja továbbra is megfelelő legyen."

41. A 106. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok felhatalmazzák az illetékes hatóságokat arra, hogy:

a) kötelezzék az intézményeket az 575/2013/EU rendelet nyolcadik részében említett információknak az említett rendelet 433–433c. cikkében előírtaknál gyakoribb közzétételére;

b) állapítsanak meg határidőket a kis méretű és nem összetett intézményektől eltérő intézmények számára azzal kapcsolatban, hogy az EBH-nak az EBH honlapján való központi közzététel céljából információkat nyújtsanak be;

c) kötelezzék az intézményeket arra, hogy a központi közzétételek vagy az intézmények pénzügyi kimutatásainak közzététele esetében az EBH weboldalától eltérő, meghatározott kommunikációs eszközöket és helyszíneket vegyenek igénybe.

Az EBH 2025. július 10-ig az 575/2013/EU rendelet nyolcadik részének figyelembevételével és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmények pontos meghatározása céljából."

42. A VII. cím 3. fejezete a következő szakasszal egészül ki az I. szakasz előtt:

„*I. SZAKASZ*

E fejezet alkalmazása a befektetési vállalkozások csoportjaira

110a. cikk

A befektetési vállalkozások csoportjaira vonatkozó alkalmazási kör

Ez a fejezet akkor alkalmazandó az (EU) 2019/2033 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 25. pontjában meghatározott befektetésivállalkozás-csoportokra, amennyiben az (EU) 2019/2033 rendelet 1. cikkének (2) vagy (5) bekezdése értelmében az említett csoporton belül legalább egy befektetési vállalkozás az 575/2013/EU rendelet hatálya alá tartozik.

Ez a fejezet nem alkalmazandó azokra a befektetésivállalkozás-csoportokra, amelyeken belül az (EU) 2019/2033 rendelet 1. cikkének (2) vagy (5) bekezdése értelmében egyetlen befektetési vállalkozás sem tartozik az 575/2013/EU rendelet hatálya alá."

43. A 121. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*121. cikk*

A vezető testület tagjainak alkalmassága

A tagállamok előírják, hogy egy pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság vezető testülete azon tagjainak, akik nem részesültek a 21a. cikk (1) bekezdésével összhangban jóváhagyásban, a 91. cikk (1) bekezdésének megfelelően kellően jó hírnévvel, kellő tudással, készségekkel és tapasztalattal kell rendelkezniük feladataik ellátásához, figyelembe véve a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság konkrét szerepét. A pénzügyi holdingtársaságoknak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak kell az elsődleges felelősséget viselniük vezető testületük tagjainak alkalmasságának biztosításáért."

44. A 131. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5a) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az ERKT-nek az e cikk (7) bekezdésében említett értesítés kézhezvételétől számított hat héten belül véleményt kell adnia a Bizottság részére arról, hogy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer helyénvalónak tekinthető-e. Az 1093/2010/EU rendelet 16a. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EBH is véleményt fogalmazhat meg a Bizottság számára a tőkepufferrel kapcsolatban.";

b) a (6) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„c) amennyiben egy egyéb rendszerszinten jelentős intézmény számára kötelezővé válik a tőke-küszöbérték alkalmazása, úgy az intézmény illetékes hatóságának vagy kijelölt hatóságának legkésőbb a b) pontban említett éves felülvizsgálat dátumáig felül kell vizsgálnia az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, az adott intézményre alkalmazandó tőkepuffer-követelményt annak biztosítása érdekében, hogy a követelmény kalibrálása megfelelő maradjon.";

c) a (15) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a 133. cikk (10), (11) vagy (12) bekezdésének alkalmazása céljából számított rendszerkockázati tőkepufferráta, valamint az ugyanazon intézményre alkalmazandó, az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepufferráta vagy a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepufferráta összege meghaladná az 5 %-ot, akkor az e cikk (5a) bekezdésében meghatározott eljárást kell alkalmazni. E bekezdés alkalmazásában, amennyiben a rendszerkockázati tőkepuffer, az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer vagy a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer meghatározására vonatkozó döntés következtében a korábban meghatározott ráták bármelyike csökken vagy nem változik, úgy az e cikk (5a) bekezdésében meghatározott eljárás nem alkalmazandó."

45. A 133. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Valamennyi tagállam biztosítja annak lehetőségét, hogy a pénzügyi szektor vagy e szektor egy vagy több alcsoportja az összes kitettség vagy azok e cikk (5) bekezdésében említett valamely alcsoportja tekintetében elsődleges alapvető tőkéből álló rendszerkockázati tőkepuffert határozhasson meg az 575/2013/EU rendeletnek és ezen irányelv 130. és 131. cikkének hatályán kívül eső makroprudenciális, illetve rendszerkockázatok, többek között az éghajlatváltozásból származó makroprudenciális, illetve rendszerkockázatok, vagyis az olyan kockázatok megelőzése és csökkentése érdekében , amelyek a pénzügyi rendszer zavarának veszélyét hordozzák, és súlyos kedvezőtlen hatást gyakorolhatnak egy adott tagállam pénzügyi rendszerére és reálgazdaságára.";

b) a (8) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a rendszerkockázati tőkepuffer nem alkalmazható a következők kezelésére:

i. az ezen irányelv 130. és 131. cikkének hatálya alá tartozó kockázatok;

ii. az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (3) bekezdésében meghatározott számítás alapján teljes mértékben fedezett kockázatok.";

ii. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„d) amennyiben egy intézmény teljes kockázati kitettségértékére rendszerkockázati tőkepuffer alkalmazandó, és az említett intézményre nézve kötelezővé válik a tőke-küszöbérték alkalmazása, úgy az illetékes hatóságának vagy kijelölt hatóságának legkésőbb az e bekezdés b) pontjában említett kétéves felülvizsgálat dátumáig felül kell vizsgálnia az intézményre vonatkozó rendszerkockázati tőkepuffer-követelményt annak biztosítása érdekében, hogy a kalibrálása megfelelő maradjon.";

c) a (11) és a (12) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(11) Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy -ráták meghatározása vagy módosítása következtében a kombinált rendszerkockázati tőkepufferráta az (5) bekezdésben említett egy vagy több rendszerkockázati-tőkepuffer-követelmény hatálya alá tartozó bármely kitettségcsoport vagy -alcsoport esetében 3 % és 5 % közé esik, az adott tőkepufferrátát meghatározó tagállam illetékes hatóságának, illetve kijelölt hatóságának a (9) bekezdéssel összhangban benyújtott értesítésben a Bizottság és az ERKT véleményét kell kérnie.

Az ERKT a (9) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül véleményt ad a Bizottságnak arról, hogy a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy -ráták helyesnek tekinthetők-e. Az említett értesítés kézhezvételét követő két hónapon belül a Bizottság az ERKT véleményét figyelembe véve véleményt nyilvánít.

Amennyiben a Bizottság a véleményében ellenzi a lépést, a rendszerkockázati tőkepuffert meghatározó tagállam illetékes hatósága, illetve adott esetben kijelölt hatósága köteles a véleménynek megfelelően eljárni, vagy ellenkező esetben döntését megindokolni.

Amennyiben egy vagy több olyan intézmény, amelyre egy vagy több rendszerkockázati tőkepufferráta alkalmazandó, egy másik tagállamban letelepedett anyavállalat leányvállalata, az ERKT és a Bizottság a véleményében azt is mérlegeli, hogy helyénvaló-e a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy -ráták alkalmazása ezekre az intézményekre.

Amennyiben a leányvállalat és az anyavállalat székhelye szerinti hatóságok eltérő véleményen vannak az intézményre alkalmazandó rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy -rátákat illetően, és abban az esetben, ha mind a Bizottság, mind pedig az ERKT negatív véleményt ad ki, az illetékes hatóság, illetve adott esetben a kijelölt hatóság az ügyet az EBH elé terjesztheti és annak segítségét kérheti az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban. Az adott kitettségekre vonatkozóan rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy -rátákat maghatározó határozatot az EBH határozatáig fel kell függeszteni.

E bekezdés alkalmazása során az e bekezdés első albekezdésében említett határértékekbe nem számítandó bele a más tagállam által megállapított, a 134. cikkel összhangban elismert rendszerkockázati tőkepufferráta.

(12) Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy -ráták meghatározása vagy módosítása következtében a kombinált rendszerkockázati tőkepufferráta az (5) bekezdésben felsorolt, egy vagy több rendszerkockázatitőke-puffer-követelmény hatálya alá tartozó bármely kitettségcsoport vagy -alcsoport esetében meghaladja az 5 %-ot, az illetékes hatóságnak, illetve adott esetben a kijelölt hatóságnak a rendszerkockázati tőkepufferráta bevezetése előtt kérnie kell a Bizottság engedélyét.

Az ERKT-nek az e cikk (9) bekezdésében említett értesítés kézhezvételétől számított hat héten belül véleményt kell adnia a Bizottság részére arról, hogy a rendszerkockázati tőkepuffer helyénvalónak tekinthető-e. Az 1093/2010/EU rendelet 16a. cikkének (1) bekezdésével összhangban, az említett értesítés kézhezvételétől számított hat héten belül az EBH is véleményt fogalmazhat meg a Bizottság számára az említett rendszerkockázati tőkepufferrel kapcsolatban.

A (9) bekezdésben említett értesítés kézhezvételét követő három hónapon belül a Bizottság az ERKT és adott esetben az EBH értékelését figyelembe véve, illetve ha meggyőződött arról, hogy a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy -ráták nem jár(nak) aránytalan mértékű negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, és ezáltal nem képez(nek) vagy teremt(enek) akadályt a belső piac megfelelő működése szempontjából, jogi aktust fogad el, amelyben felhatalmazza az illetékes hatóságot, illetve adott esetben a kijelölt hatóságot a javasolt intézkedés elfogadására.

E bekezdés alkalmazása során az e bekezdés első albekezdésében említett határértékekbe nem számítandó bele a más tagállam által megállapított, a 134. cikkel összhangban elismert rendszerkockázati tőkepufferráta.”

46. A 142. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdésben a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a szavatolótőke emelésére vonatkozó terv és ütemezés, a kombinált pufferkövetelmény vagy adott esetben a tőkeáttételimutatópuffer-követelmény teljes mértékű teljesítésének céljával;”

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az illetékes hatóságnak értékelnie kell a tőkefenntartási tervet, és azt csak akkor hagyhatja jóvá, ha úgy véli, hogy a terv a végrehajtása esetén valószínűsíthetően elegendő tőkét őriz meg vagy teremt ahhoz, hogy lehetővé váljon az intézmény számára a kombinált pufferkövetelményének vagy adott esetben a tőkeáttételimutatópuffer-követelményének teljesítése, az illetékes hatóság által megfelelőnek tartott időtartamon belül.”;

c) a (4) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) gyakorolja a 102. cikk szerinti hatáskörét, hogy a 141. cikk, illetve adott esetben a 141b. cikk által előírtnál szigorúbb kifizetési korlátozásokat vezessen be.”

47. A 161. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdést el kell hagyni;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság 2016. december 31-ig felülvizsgálja a 91. cikk (9) bekezdése alapján elért eredményeket, beleértve az intézményi sokszínűségi politikák értékelésének megfelelőségét, figyelembe véve az összes releváns uniós és nemzetközi fejleményt, és mindezekről – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2026. január 10-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2026. január 11-től alkalmazzák.

A tagállamok azonban azokat a rendelkezéseket, amelyek az 1. cikk 9. és 13. pontjában meghatározott módosításoknak való megfeleléshez szükségesek, 2027. január 11-től alkalmazzák.

E bekezdés harmadik albekezdésétől eltérve a tagállamok azokat a rendelkezéseket, amelyek az ezen irányelv 1. cikkének 13. pontjában a 2013/36/EU irányelv 48k. és 48l. cikke tekintetében meghatározott módosításoknak való megfeleléshez szükségesek, 2026. január 11-től alkalmazzák, azokat a rendelkezéseket pedig, amelyek az ezen irányelv 1. cikkének 9. pontjában a 2013/36/EU irányelv 21c. cikkének (5) bekezdése tekintetében meghatározott módosításoknak való megfeleléshez szükségesek, 2026. július 11-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 1. cikk 44. pontjának c) alpontját és 45. pontjának c) alpontját 2024. július 29-től kell alkalmazni.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2024. május 31-ig.

az Európai Parlament részéről a	*Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
R. METSOLA	H. LAHBIB